هو الله حسبی
ونعم الوکیل

چون
بعضی از مؤمنین

و محبین خاندان نبوت و

ولایت از این احقر خواهش کردند که این

مجموعه را که حاوی دل‌گداز که از سابق طبع رسانیده ادیب

اریب ماهر مرحوم مغفور میرزا محمد ابراهیم متخلص بجاکی است

طبع و انتشار دهم و چون با تمام الحمد طبع در رسانده بود و مؤمنین

و طالب شدند و نبودند و از برای آن مدت مدید حسب الله

و طلبا لمرضات الله امر نمودم بطبع او و اشاره نمودم با اسامی ا

موقع از مؤمنین و محبین خصوصا از مستمعین

این کتاب این احقر را در حیات و ممات از دعا

خیر فراموش نکنند و انا

اقل

العلما

الحاج شیخ علی المحلاتی

الحائری

شب سیه چشم شده چون قامت هلال — دیده بوده حاضر سلی راسلال

## بند دوم

ای یوسف ماه صورت طها کرده — امر در رو شامع ورد اکرده

وی سرزبان و سیمرزبان در چو وصف خوش — حریار ایمه صدف عطی کرده

فاصل شد رکشتی هاسل عدن حوّا — ری قصه دسکه آدم و حوا کرده

وی دین سرکون تواس واژ کون سیه — ازچشم ثاو مهر ثریا کرده

چون کرید استاو رمی حوب عیدت — همه اسمان همه دیده کرده

ورما حوای ثالی شما ادید ثرا — سبح سلا ثسعه حداکرده

دریا و عرای سلیمان کرملا — مرغ هوا و ماهی دریا کرده

ازعهد عهد رعمان مهکداام — تا الزصبح و سام مسعا کرده

ای یوسفان کسد یعقوب الملت — تمرا چو یوح باس سها کردیت

ویسه احد لبالادو یشم — تا خورده قطره الحی دریا کرده

خو شسیه حر دیسم ثالووورو — دیرو بهو و مسلم و ترسا کرده

چندانکه حلق ادم و حاتم کرده — حاکی فروهد وارها شا کرده

## بند سیم

چو شهسوار رهنه مدان کربلا — شد عوطه ور بیحر عمان کربلا

تا دیدا سما و می سکه سل چون — سد مهر و ماه عرقه طوفان کربلا

سیر چلوا راحت الوده کولچه — زیدان یحو یوسف کنعان کربلا

# مجموعهٔ مراثی حاکی مره

بند | بسم الله الرحمن الرحیم | اوّل

سرزد عشقدار ابحح احساب | مرثات وهعب مسعلدا حال بکرا

الا سحه [illegible] ادامها نسب | دمعلایسرکاسر حلر حاماد راسب

ماماحن هاه اجراسیده زده ماه | ودیربیریکوجوادوسکواسب

دریام ود ایرک مهرتلك سرکر | الحت وارکوسده باج افرا

در [illegible] ایام ورلدنه یهرکت | اهمدار رای که ملیس محرا

[illegible] احرسیل | درمجلس عزا که دوران محراب

صبح [illegible] دن باحوسر سیا | ادرا [illegible] حرکیدولا لاله رحمو

کرا وده امرا افق طلوع | بادر باعلیه وشود محشر اسب

ارباو بانماوحها نعریت سل | که یا عرای بوکل کلرا یمد راسب

بلعصمت بحصا اوعرا سکب | کوارعرب واسم دامار دسراسب

به ملك را [illegible] سما اماسرتو | اکر اونام آرد و ع است [illegible] عرا

| | |
|---|---|
| مهلت عدو نداد کہ تو شد کوی آب | چون تشنہ بعض لب ما معین رسید |
| بشکست تیغ کرسی پهلو شه اس | اورا ہزار ہمین و پہلو بس رسید |
| چون باوری سر کہ جانشاں دس شاه | حق وملائکہ دسار دین رسید |
| از پشت زین نسا چو شہ دین بحال | کمی کہ پیش عرش بحق بر زمین رسید |
| در حرم نکرد ما مستچرا قیام | زجمر بس چو نحو سمر لعس رسید |
| شد غرقہ محیط ما کشتی سپهر | هم با حلای مهر کسی ر ید مهر |

## بند پنجم

| | |
|---|---|
| کاش ابو ماکسہ ہم کاف نون شکی | نکارہ امرکن فکون لا نکو سکی |
| کاش ابو ما نوی حوریا سدہی حا | ساکن شدہی سما ... سکون شدی |
| کاش ابو ماں کہ شہر لب دین سرش بد | سل و فرات و دجلہ جیحون جو شدی |
| کاش ابو ماں کہ سد سپارکیں طس | اسطقس واژگون فلک سرنگون شدی |
| کاش ابو ماں کہ شد شاسا سرش | حنا چها سا بها ادریس بروں سدی |
| کاش ابو ماں کہ صرکیں شو ہمت خوش | ابحر کہ لمد شو لسوں سدے |
| کاش ابو ماں کہ حوس ہمرش شاداد | تراحل مس کرد دود شدی |
| کاش ابو ماں کہ کشتہ جواں نو بہار | اسم عرار سرو لت فرکو سدی |
| کاش ابو ماں نو کشتہ نکسی وتاالہ | مارا عذاب ترح و دوزخ فرو دے شدی |
| حالی دیا صنو او سطا در صوا | حو صبر کرہاں کہ بودا ہموں شکی |

## بند ششم

محمد بدید و کعبه بحاله شد بدل ... چون شد مسیره سمع شهیدان کربلا

اندیشه و کربسته را اندرے کوفیان ... بسمند پای واں مهمان کربلا

و در مجد آن اسن سدا داهر ... بر باد رفت مال سلیمان کربلا

اند بگوش هوش را محمدها هود ... افغان العطش ز اسیران کربلا

کردار سموم حادثه گلچین روزگار ... بکر خزان بهار گلستان کربلا

کو هیچکس برسه خاکی عمر سعد ... کو هست خاک پای شهیدان کربلا

و نیچو لاله عذاران سر قد ... کردند لاله زار بیابان کربلا

هر بیره بحث برسر نجف و حسین ... بیس بخون طپیده بدنها کربلا

ای باد ازیاد کحامس و در یاد ... طلعه کرار بوروت سلطان کربلا

بار و بر حشر لعنت حق بر یزید باد ... هل من مرید بار بر و مرید باد

## بند چهارم

چون بوسه جمال سلطان دین رسید ... افغان اهل بیت بعرش برین رسید

عونجا الوداع و هیا هوی الفراق ... ازچار سوی فلک همهمه رسید

ناگه بدوش شاه نبی نه پرید ... زاری کنان سکینه دار عمیں رسید

کما رقطرات داش اش نمود ... جام زشنگی بدم واپسین رسید

پس هیچکس نبود که کرد ریکان او ... بر کف رکاب بدست زاد خویش رسید

پس جلوه جسد جسم بر تهد جان نکوب ... با سم کمیت تو محمدان کین رسید

کشت انقدر کو بی فشانی که در مصاف ... وحاشی امری رجها فرحار رسید

مهلت

بعد از نبوت کو بود قسم و سلسل — [illegible]
بعد از نبوت حمله کو تو از کرم بنده کو — [illegible] دارم و ویم باد
بعد از نبوت ساز شرح صدبار شکر — [illegible] عظیم و ضم باد
بعد از نبوت سوی جهان سعی سوی — [illegible]
بعد از توضیح عهد و شد در رکاب — خوش شرح [illegible]
بعد از نبوت اصحاب خاصه پیامبر — [illegible] سلام [illegible]
و از آنها ادب ارباب سعید — هر سال [illegible]
ای همای ملوک خلق نو بند — [illegible] عظیم باد
حاکی خود زیکای حسین شده بیا — ارصدی [illegible]

## [illegible]

چون مهر اسلام در سجا است — [illegible] ارث شد
وجه سد سدا [illegible] حالی — [illegible]
قوم بود و عاد سادام [illegible] صالح — [illegible] الملک [illegible]
سکان اساس و با نام کامیاب — حطاب [illegible]
ملحسن و کسری اطیبان کنند — [illegible]
احیم پرهم عماد و هم رکین — [illegible]
وورثه حلق جستک وله بسته — [illegible] ادعی حملت [illegible]
ان سرکه سود و دمسوز و ویران — [illegible]

خوب سد ادریس سرِ انشاه نامدار — عرش برین رکوش بر و نکو رکو سوار

مه در بحاق امد سد بیرا صاب — کر دید چوچ نیچ کس حال سعوار

کامی کس واسطهٔ عهد کاف نور — کمو کسی بسه پکو بد هست وحمار

امد یه ریار رسول در سر مصطفی — نامر صحیح رسل جمله سوکوار

یعقوب وار و اسما یوسف کمان — خوب نوح نوحه کرد و نکو دست دادرار

کمتا کرای بهار اسرا و ابراهیم دین — و عهد لمکان حسن چو من هزار

ندشه سادر بد وجد وجد اب — در راه اسطار قدم نو اسکار

سر حرو شو سوار بد وکرد و سر عهد شیء — همچو بو شهسوار نو میتند سوار

مرحریکر بان خو حادر بر سیں — ما حاشر بحال مدومتکم نتار

هر کر یکرده کا و چوبی نکا وی — کرد اپچه بو رادهٔ شمیا ناکار

نکس بد بده رحم کسی دامحس فرو — نسیدیک سپهر سهلتی کمی هزار

هم چکو بر سر بعسل وی کمی — صد چاک هم پاک بور حال سوار

هم چه ستا سول ستا ستا سرت — نامال سی کوی و تمامی س بودار

هم حمر ستا میها حر انصار دستم — بی دست پا و سر دمس و بو وبر بسار

هم چه ستار یان بو هر سو صفت ربان — پیش حنا سان اسیران ریکار

بهر رضای دوست دمی خطا نکوست — در کوی دوست کشته شد اعمی ادر و مت

بند هفتم

احد ادریو باغ حسن جلدم حیم باشد — در دو مقام و عدام مقیم باد

هند بو عروسی اگر حجله اش سیا — گر کوثرش کو شواره و تحریر سر و باد

بند سر چوار یک اگر ناکاوی چال — گر مهر یار و دامن حاک و مهر باد

بند اگر به دست چه سکینه علیل — گر تاب تو ضمه بدن مجروح ا

بند شهریاری اگر کسی بیش یا — گر خطاب اش دل دم حکم را

ان لحظه یاد بسر لشکرها کند — یاد از عمای عرب آل عبا کند

## بند دهم

دیدن بطرح چو بر ین اشکتکان فکند — ارسوی مالک غلغله راوی فنا فکند

ارد اکسو حسینه جو آزمان کرچشم — رحم حالش ای امام زمان فکند

ارسوی اه و ناله هذا اخی حسین — وحش بحر او طیر هوا را سنا فکند

وزجرنتا دیدهٔ جو سار مرهمی — در جهای کاریان یاران نکند

کهسار ان حرحله بو دکه سکر دره رگ — رخشان ستارهٔ سحر را بسنا فکند

کهتان حه حله بو که ره پسر جر — دیو بها کلس ایماهر ان فکند

کهت ابحر نشه بو که دهها حرمی — زان سر جو بار مس ار کلسا افکند

کهسار چه سعله بو که ادوحت — کاس حرمس مس بهاعان فکند

کهتا ایچه کسه بو که اسد بو سره — رحمت تاج ملک سلیمان بان فکند

وانکاه ان محدره با چشم اشکبار — رو کرد ره مدینه کرامتیم یا بدار

## بند یازدهم

اسیر دسته سر سرهٔ عدوان حسین — دین نامان نام سوادان حسین

صد جلوه پیکرش چو بهاسد در روان / شد شادمانی واث عرش بوراست

وز رود داشتی کز سرکاه او بر سید / هر کله مرکبو و یکون چو جاسد

اهل حرم به طرف اس الملمرکسان / کمی مکر که موعد یوم الحساب شد

ه بهوید سا هر سی چو زنی اسیر / معجر سرش ز ون رس او شاد است

رو ها کسا دیدسه بر بحر کرد بسوال / در قید دست پا و بکردن طناب شد

سن باره کوش فاطمه او بهر کوشوار / چون اهل ماه ردس که محاسبد

باکد سل زین عناد از ره سیاد / حجی و ید ست شمر لعین ناسیات شد

حاکی دیوار رسلام حسین لعن بو ید / ولحص بحلم مر دو زن و شیخ و شباب شد

## بند نهم

بر خیمه گاه چون سپه از کین رو نهاد / شور دشت و حشر عیان در بط نهاد

هم بانک و هم علمه ز بیّن ملک فکند / هم کرد بر ملائک و حق ره دیر وشا

هر لت رسکمان بر بعس کشگان / افغان حمله بخشر از بحشر نهاد

وز آه شور بال شمار سینه چاک / آتش به سر تو و بحر سپهر چلک در نهاد

وز کان سکینه بصد جوش و صد خروش / از پشت ناقه زار زرد بر زید ره نهاد

حد ز برابر بیپ کمار دسل کر / طوفان نوح بار دکر در بطر نهاد

کامد بزار چون زاس ایصد آن کوس / کای همسفر تو راه وطن چون سفر نماید

از کوه سناکه شمارا اگر کهی / از کشته غریب شهیدا خبر نماید

بیدا کر برادر و مرد دهو قتیل / یا از حرم حریم شما در بدر نهاد

ہار سلسل پر لا لیکی سسل | ویلا دالعطش پرسا ۔ تا سماس
دامادی ئی عروسی قاسم عرا ایکو | پرس ئی تاکو سوبش اد ئی حالائس
ہر سو رحلو شہید الخوی جو تروا | ہر سو تیر سراں تیر ہا سے
دس پریکے درجھار ود ر شکوہ ما کرے | تا ما درس ساد لسو و کدا د کرے

## بند سیزدہم

کا ئی ما توی بہشت یا حال ما ایکو | مارا تصد ھرا ر بلا مبتلا ایکو
ارقرب بوار ئی ھدم نہ بکر بلا | سور و سور و واقعۂ کربلا ایکو
پر کودکاں نو ریں ئی طفلاں کستے | جو دو حجار حوم دعاد ملا تا
بھر عمادے کرتو انش عمادست | بیمار جو دش درد دلتے، دا ایکو
در مھد حال اصغر جو دراکلوی لچا | ار تنع ئے دریم سراہتی حدا ایکو
ھر سو زیاں دستہ دس پر اکتادی | بی محمل و کجاوہ لجارہ ھا ایکو
در شام کو صد سر سر یا وار ئی کو جھا | دسشو احامس ئی عام ریں و مرد ما ایکو
اماماں جو رد شال بوراحائی انتقال | سیلے پرو کھٹ مساں پر وفا ایکو
سکر بو عروس جو ادیھر کو شوالا | کوشش د دیدہ پر کھیل پر جو حبا ایکو
اسر کہ بو د سر دوس بو صبح و سا | کہ پر ودر جنت و کہ دریں دوار ھا ایکو
لعلے کہ ہوتو دو بحال وتی تو نو | جو ب حما لدیر ح لش اشا ایکو
لحی چو کر د در غم دل بماد رش | او در دو سے پکو خاک بوادرس

## بند چہاردہم

ای ده ... سرکه کوکار محشر شا — ... شم در ... لب لب حسین

این نورس نکام پهلو بلاکرد رشت — ارمیح جور او سد عیان حسین

حسرت ... که بد رهنما و ما — عطشان کنار چشمهٔ حیوان حسین

... معصوم کیمیں ماند در محا — مهر سپهر مقصد امکان حسین

یکسر رسان ستاره صبح و شام — جو الله راه معجزه قرآن حسین

اسلام وحش کرد حصر جا — هرگاه در مطارم کیوان حسین

ای ساه کم ستاره اوبره بوسرتن — سیمون سنان جو حر افغان حسین

ایسر ... نرس جو داره بهر دو — معبود تیغ رادهٔ سفیان حسین

... یکاسر کوه دریا و لوکسب — دوکرد شو یارکه شحمه النجف

## بند دوازدهم

کای شیر و الجلال یا خال ماس — مادا سر سلسلهٔ اسقیا مس

ور استقام رافعهٔ بد ریا حس — مردان ما فسل و بان دیر لاس

جمعی کرباس کعبه مولود شرف — کعبه سیاسان بهما التساه بیں

و ریاسرای مرد ورن وطن جا عام — الاعبا محسب رنج و عمامه بس

اید سب کرکها وزیر اراستخ شوب — رها دیار دستی ال وبا بس

اسمم پاره پاره کرعا دیسا رکنا — ارجال و جون محسم تربعش مائیں

سا هی کر نو ناح سار له تار کش — ادون باح وارید نتی سرحدا بدی

ماهی کر مهر کرد صیا افتاس ابراو — در محرجون جو ماهیت الله سامرس

یاد ایمان سنا جوار رده مکیر — ارمغان مصائب لحیر اکسد

ماتم اکبر علم شاهها کساه کار — دنیه سکناهی اسلطها اکسد

مایکیان دال سمائم بادکار — ودرها حرمت الاعما اکسد

هشتاس علم جسه سادتیانوا — دیبیه بانوانی ابن سیو اکسد

نکار
سانه جو شمر سد ارباب — وابیهکا ومحصر اسطلها اکسد

وایله وکربلا سوکو مرواب سد — ونکسنا سطارئان باکسا تدید

## بند سادس

السبعا تبع عم کرهملا کسد — اول صلا نو اقعه کربلا کسد

سید سیر یا محمد اکبر شهریار — یادار عربی من کلکون قبا کسد

سید اکبری سده ادرس سو بلسد — یادار سر والسر بیر ها کسد

سید اکبری شده با ال اسمها — یادار ین وسم اسما کسد

سید اکبر امیر عبالی سهرها — یادار عما تمار رجال ئ سا کسد

سید نوه وسی اکرجله اش سیئا — یادار عروس قاسم یار رجا کسد

سید نوحطی اکرابن سرین خدا — یادار جوان نوحطا ناکام ما کسد

سید اکربه سرعم سکسی اسیر — یادار عما ومحسن دین الساکسد

سید مجلسی شراب دمادا کر — یادایدم ادرسی وطشت طلا کسد

نوسند سرنی اکرابر اسحو شکوا — یادار کلوی حتل من کرحیدا کسید

هرساوه عرایه ادرحق متسکی — ارجان ودل ایسه کاکی دل نسیا کسید

[illegible] / در این سفر بغیر بلا چه ماند

ای سرور دلان و نگهبان بیکسان / شد کاروان تو بسر جا چه ماند

ای بی سر تو سر همه بی کشته یا اله / در حالت وجود تو عرصه هیجا چه ماند

ای ماه پاره شه کربلا محشر تو / دیگر هم بوده چو دشت بلا چه ماند

امروز که تو سردار خسرو سامان بی / از دست محنت یل مصاحبه ماند

هر گاه رخصت و باج سلیمانی بود / در دهر بی تعارف و مصاحبه ماند

با کیسه زر و نهصد و پنجاه درهم تو / عریان میان لشکر اعدا چه ماند

ماییم اهل بیت نو آواره از وطن / از اهل بیت جو دشت سکینا چه ماند

ما بیکسان صعصعه خوارزم و دد سکو / با اهل غم وی کسی ما چه ماند

مادر بی سواره رن و برد و خاص و عام / هر سو ستاده بهر ما ساحه ماند

ما را نه ید که چه اسیران زیاد روم / دارد کنون و بین غم ما چه ماند

بس با شاکو مرو شام انعطا کرد / غمهای فوق ما هی کرد و گمان کرد

## بند پانزدهم

تا ای اهل شام و کوفه جفا از حد کسید / مرده از این شهید سر از تن جدا کسید

امر سرا بریده تو بت سر را به پیش حق / سر که دوش ما جواب کشته کسید

تا کی سعای ظلم به ما دل شکستگان / اندیشه از شکسته دلیها ما کنید

سیب اگر بیم بواری در این ریا / اما الیتیم گوش دو لحد کنید

ماییم اهل جهت و در جهت ارشما / با شاد حسد خاطر عکس ما کنید

ماییم

نکو حجاب سما و بسہ کام بس — کہ مثل جنت نکردن بر دست س
نکو لعل لب حسا ا بکہ ید — زبان حشک سرا او بها دہد بس
نکو کہ کو ید ش ماحضر دسہ لبی — تو و سب لد دا درکہ لمس
نکو کہ کس لکہ کوٹ پامال سو — سا حسم حسن جسم قاسم حسینش
نکو کہ تو سر و رسا طماں حال — ں حسن وجہ ماو ان محمدش
نکو فصل واسر شاکوہ شام — سد لد حملہ رجال و دسا مرد و ویش
نکو سات ش وی ادعہ شکر — وظلم سب عدو حملہ واسل دس
نکو بطس در و مجلس سرات عمار — رکسہ سو حسی جو ولت دہدس

پیغام ادی ء لا ما سکسہ جوانو ربا رلے یرحو من بر کشیں

سکسہ کسب ما فعال کرا و بیشرد من — بر سلام سام نبی رسول دس
نکو بوسم کم کسام بر کعوب — رحاہ و کسہ کو کاں و چاب بیاں
نکو کہ جا و سر بں فدا امت کرد — ہما حسین کہ مو دس فدای دس
نکو کہ ماحضر عدو اسلام بدس — سرتابعب خواری جدا مو ادش
نکو دس سد ثریاں محال وجوب — تو رجوب کلو عدس و دالکھں
نکو کہ قاسم امادا دعم ماسا — مامس ہم کو ید مرد و رب سو
نکو کہ ماہ عرب ں سر حلیل سب — عد نو سر دسا و حدا رید
نکو رجال علی اکبر و علی اصغر — کہ سرا ما وہ دوسا ادہ سو وسیم
نکو کہ رسب کلثوم اسر کسبہ سد — کسادہ رکو و بکردن رحو دستہ دس

## بند هفدهم

خاکی تورا محبت خیر الأنام بس — ذکر علی و آل علی صبح و شام بس

پرسیدا کوربد هیچ مکر و نکیر — اثنا عشر بعد پیمبر امام بس

ما اعطای واحس و افعال نا صواب — ذکر مصلحت سر حرم احتشام بس

دراساس ارسد اصحاکم مناس — پهر بو ناس کردن و مشت عظام بس

هم بام باطلی و ارادیر حربال — نرد و سلام بادیو ر استدام بس

دار العار جای قرار مدار ریست — بو عاری سبیل بو وقف حرام بس

دراین چمن سرا چو میمکسه مرده دل — هستی فرید کالی دار السلام بس

بهر دوبان بدیر کرد دوبان تهرش حسد — کنج خمول و کنج قناعت مدام بس

خاکی چو هستا جر هستی بر حال — لعل و بهار تو تقام و صنام بس

در حالت کربلا و نجف با شعف بخواه — حور و قصور و حسنا طوبی مقام بس

فرستادن حضرت امام امیر العابدین سید حسن المرزا احمد سید طیبه

سردستهٔ یعقوب نبی پیرهنش — نکو دو یوسف کرکان دو تیراده طلش

نکو مدیت سلمان دست کرسیلا — کر بود جام جام در دست هرمزش

نکو ماند نکلو ار حرمان هراد — اتو بر سر و کل و لاله و ریاسمنش

نکو بکرد کهی کر عمر و طهرا — رحال کر حسا تمام هر سحر کفنش

نکو بر همه دست کرد اکر که مر لنا — هتی سر جامهٔ نو حجامهٔ کهنش

نکو بد شمه و شمر سره و خیمو — هرار و بهصد و پنجاه رحم بو بدنش

نکو

سید الله کرامت قباح شد تاراج / مدینة الله رکوشرکه کو شواز کسد

نبید الله علیلے بد سب پار بحر / مدینة الله عالی برس فکند محمد

سید الله کرنا داد در جرائر شام / بد بد الله کرد اسام کسب مسیح اسد

سید الله شر ریب طسو وسوم شراب / مدینة الله کرد اسرس لطب برید

سید اید که دیدان مصطفی نکست / مدینة الله کرد جوب برکت برید

نصیح وشام وست رو رمکند جانے / پیوا برسلام حسین لعی کرد بلید

## سند دیگر

شاهکر جون حدای بد لهاسه حاطر / اردل رحان کدش کرتا هادای او

ان دریے بهاکر بهادا ند تر حدا / سراپر حداکسی بوحون بهای او

امحان مدا بموکراند رمای عشق / مرباندش مول سداند رحوای او

السرس برید کرادیبع لی دریح / اربی عدو بدسرش ارفهای او

کریدہ عہدہ مهدراب مهدی امام / هرشام رهر صباح مسیحا بوای او

عربان چراسرالس سعل نی کعر / حاکس مکرکس شدوحون عسلهاے او

پرسی اکر باسم داما دے سرس / برست تاوکسوں سرا دحون حمای او

پرسی کرار ساد رو فربد و حواهوش / سدحوا هرسرایتر قبیل ا قربای او

پرسی کرا برحرا حب صد با ز نکوس / دعم ارساره بدش سراپای او

پرسی اکوبر حالب بیمار نے کسش / نسر برحال ولحم حکر سل عدای او

ور حال و حط مارہ هوا ان هاشمے / سد رسل اسما و رمیں کربلای او

نکوخواه شام و نکوهٔ مرتشان — دلیل و جواز عرب خدا و سهر وطن

نکو کردن عاد از عماد اس زیاد — بود بدم واسیر و صد هزار محن

نکو چه حضرت یعقوب بهر یوسف خویش — بصبح و شام در افغان بکنج بیت حزن

نکو که گشت رسیل دو چشم خون باران — زمین و شام و در کوه چون عقیق یمن

نکو که حلقهٔ ربا تشان سد بد مسل — براه آمده تا کاروان اسیر بیمن

مه محرّم و ماه صفر بغم هاکی — کهی بحال حسین گریه کن کهی حسن

## مرثیه

شب شد آید حسین بظلم کشته شد — شب شد آید که چشم سپهر خون بارید

بد بد آید که وارد ملک الناس شا — بد بد آید که انجم ذکر بهر بدر عید

شب شد آید که از یکسان اوچه کدبست — بد بد آید که بی کسان اوچه رسید

شب شد آید که سر بسر سان سان — بد بد آید که حجر محجوکه کشید

شب شد آید بی کس یا یتیما سود — بد بد آید که ماهی بهر بحر چو علطید

شهید شد آید که یوسف شهی دجاه بجاه — بد بد آید عمر بری که شد دلیل عسد

شب شد آید چون شد جهان امام — بد بد آید عروسی که بعس شوهر دید

شهید شد آید که کرد العطش سلیمان — بد بد آید که جام زحظ ارمکمد

شهید شد آید شد او بهر آب سقائی — بد بد آید سدا دات هم رضا بومسد

شهید شد آید بسد ماوکی بر شست قصا — بد بد آید که مله و محو نار دو کرد بید

شهید شد آید که شد کودکی بر عمّهٔ ما — بد بد آید بدا ما غم که کس سهد

شد

شوری سرا مادهٔ عریو او عم را | کر عم سا سد رهم لا و نعم را
ادیر و اس لا ما مر اند رادم و حام | ردائع حسن اند فرب عصمه و عم را
سا سکر یمر دی بره دوست لد سمو | داده سر حا و او هر بدا سا سم را
ور سال بلا اه کر صیا فصا ریحت | یحر و کمر جو دو صکد صکد حو را
و ر پشه سدا دلس بسر لب حو | ا مکمد رپا سر کلستان ادم را
ویدس نعمان مو بکمان مو کمان | کا سمر مکس بیع و مکس ساه ام را
ماسادر و استر کی ادا س ات وان شا | فصا دهد ات کمد بیع عم را
ار اس سوران بمور و سدم ات | بکر مس سکسر حو رهم دامن عم را
ستا و سهیدان حلف شا کو بو | سر ادیر اند س ردید م م را
برا وس بکی تلت هی بد یراد اشاب | برد اسا یکی بره و بکد اسب علم را
آتصد سکن وصعد میدا کر کریر | سیر علس صف نکمد سیراحم را
ستد برت مسانس جو در اعمر کمر سدا | بمو سمد و عمر صئر سکا عدم را
وراستر شمسر لب ات روان راد | برباد فصا حال دو صد قوم ظلم را
دیر اه حدا کشت حدا ار بدا او | دستی کمه وی بو ارا و دسکرم را
حاکی فلم باطمه ریشر بکو سو | جو سار کمد حشم قلم را و رهم را
دین فصه اکر لوح و فلم ماش بکو | ارد نعمان عصه او حد را اصم را

بند دیکر

عَلٰی مصائِبِ حزنِ عَیشِی وعَدا | حَرَتْ عَلَیکَ دُمُوعی بصَفحةِ الوَجنا

حاکی بود و نگری تو نگر آن که در جهان | سوزد که از جوانب شهدا در نگاه ام

## بند دیگر

| | |
|---|---|
| کربلای حسین بی سر درد دارد | کز بسی کار به سلطنت سر درد دارد |
| ما رکهیں بود کربلا حلمه نکوش | بهر او که دین را کوشش وار درد دارد |
| تمام حاد مرا رس سحر معطر دارد | که تو شست بهشت مشکو دارد |
| رحال یال سوارس بود سجاد م | که دم سحر هم از آن فرسه جود دارد |
| حسن شود المیاکی سبکدست و حسن | نحو طمد و سر ادن از تو دارد |
| سهی کم تهمه حال در حسن می سود | دو جوچه کنون روی سست سودار |
| هزار وصد ربح بحر سده بر و بر | رشت کمه ریس تیحة عدد و دارد |
| سود عسل رکس کز عرس فاطمه را | کس رحال و بر بوی عسل و هم وصول دارد |
| و درا دمانس اگر مرادا دری | عزای او ملک العرش هو نکو دارد |
| ز سود آن مزه است و در تیها رسید سلب | اگر چه رحم به سر مرهم و رخود دارد |
| در خطاب حال او اگر تبسم کرد | دو جوش بدان صد هزار جود دارد |
| دو جوان با رعلی اصغر بی مکس سدا | که سیر خوارۀ او تر دو کاو دارد |
| وا بار در عرق انفعال ف شده | رسیل حتک که اماه متکم دارد |
| نسیم دین عادس شاخور سد | چه در سر راه دسی امانت دو دارد |
| در استان ملک باشا بو حاکی | نصیح و سام سها با بو کفتکو دارد |

## مرثیۀ دیگر

در شام شد رقیه شبی با دل کباب | بعد از بکا و ساعتی رفت بهر پدر بخواب
کامد بخواب دولت بیدار دختر | دیدار باب کرد آن طفل فیض یاب
بنهاد سر بروی ولب از مهر بر لبش | گفتا بناله و باله کجایی بابت کجا مآب
تا کی اسیر در بدر خوار و بی پدر | مرده هر انسان خال سیه جا بما جواب
تا کی برسم صدقه رود ویرانه کو | حرماویان دهند بما و کلاه تراب
تا کی به دست شمر بود سنان شاه | ما را کشد و گاه کند جا حجاب خطاب
تو کعبه را بخاطر من کعبه بوده | سیراب بود مردم و من تشنه در سراب
از وسط جوع سکوه کم یار بخطاب | لب تشنه و هر دو چشم بر و خشم یا بواب
از باب بس برادر بیمار مصطفی | نبی نساء بر اسد ولیمی در اضطراب
از بیم چیست مادر من جامه را ستان | ور چون کیست خواهر من دست و پا حجاب
کو عابد و اکبر و عباس اصغری | تا کی کسان رسد کشان اسلکون بناب
ما را بکند همچو اسیران زبیک روم | کز شوم شام و کوفه کند مجلس شراب
بر جادری بر کهسر لباسی بر معجری | پوشم رخ از نظاره کیان بار افتاب
این زهر بیست دختر بر آسمان سپهر | تا بدیس حاضر عام عائیس بی حجاب
لحمی چو سرخ در بدر ری کرد با بدر | بیدار شد رحوانا و خروش شید از جگر

بیدار شد حضرت رقیه خواتون از خواب و گریه و زاری پدر

گفتا چه شد که در پدر بهر گشته ام | کو اکبر داستان بهر صبح شاه و شیر
نو کرد و سر یا سحر جور سپهر | الکون حضر زکر بطا در ره کشته ام

ربالہ ھاحکر سو ر کریہ ست رور — وسد یاوح ربانا ربانۂ دشراے

اراسمصدس عطی فیامی یشد نویا — دراہما ورمن فی السماو والسوات

مرسدوای بوجو بدو اکسد گروکہ — وجوس الوکناب طوبی الوکوات

رسلیل لیت سد بسل کو رو سیم — مدامس حہ لت بسیم کیار ورامے

رواد وحیثہ حوار دوحم حوما — کرحم حال بور حال ماند وے

توحاتمات جہاسان ھہرا بو — دسل ر مماب درام یلح کسہ حکا

حکو مر بوبو یالرحکو براتندیام — وصل فی العراب آسر فی الکرباب

ربور رضی بوجو رمعدس بطاردم حام — سو رحای بو مو کرحاعل الطلماب

سھی کمر ومدمس ورق مر ودان شرف — دوف ماخ دس سر حدا یا دص ولاے

بوکہ روح الاصدس رعھد ہد بکھان — مرتل بدم حسنہ یسط مراب

سربراں سان سان حو مہو دریتان — مرقحاب بحور الدرع علی العواب

ن شہاں ھمرے سرحالہ وجود علطاب — محطاب عمد وبر یکرہ العرحاب

ریاں موحی ودشاں سوار راہ عریا — مکسعاب وحو بصد اللطاب

دھہ دکو فی وشامی بصد لقہرا — نکو دکاں یمتہ من السن و اساب

فللسحراب وحجو حرانہ دھر عالم — سو حاب حو بمتن و ھو فی العرباب

رسانسا حلامن وامسا سعہ سمہ حاکی — تو حو بسعسہ نوحی وحصر اہ معاے

وحمو بدساں مرو رسادم ادحم فردا — کرار فواب رمانی کد دکی بوفاے

حواب دید رعلیا حمادقیہ حوا بو ربن حرائۂ سام بدیر را

درسام

۱

| | |
|---|---|
| با آرزوی مرغ دلش کرد رم ز بند | من مرغ نیم بسمل بی بال و پی بوم |
| ای هدهد صبا ره لیلی اگر روی | نهر جدا جواب سلامی بیاورم |
| یوسف کو در این سفر ای یوسف حسن | یعقوب وار زدست خود را بخاورم |
| یوسف چو خبر از جان و من ای بدگ | سرادم ار جهان جهان برادرم |
| جو سر کنم کو دریا سیم و جو مرکان نکود | دین زند کو که مرا حال سکوم |
| هست ماه زنگی و بر سر جرایدام | هر دو برادر ماه رعب دیر دوام |
| یکبار دیو سر اسو شوق دوش نود | سلی ز شمر و دامن چاکش بسرم |
| ز نکس صبر جمال بسم اسیر | ادهار سر منا هر اداں سمکوم |
| کردیمم ز کشتم دوستا کسد | کرمی دیر دی بدل کرجاں بدربیم |
| ماسیای نوس بوایم در راه دور | بود بلا شد که وصل بر کرده مدرسم |
| صیا احمد نام سند و عمر بسر | یارب به جهان تو شاهان رد بکرم |
| بر جمل اسد شاه حرمحمد سناد | جوش و جوش ناله دمادم تمام |

مکالمات حضرت ... جواتو مراد از محرم و نامش ... ( ۴ )

| | |
|---|---|
| کار همه مر بر بس ز جان ... مرا | شکر کیم وی بدرد دیر بی دم مرا |
| بی یاد تو ماه است که کرد نیم ای آک | کردی تو لمل ... اردن صبر مرا |
| نام سند بواد بر سر نش کنار جی | نجده سکو کند که بهر سوا |
| یاد کم سرال و مرمان موات | فریب هو دمی ل بدار دی بکر مرا |
| ادکر مه ناد نام اسریم ود بکس | در هر کند دیه کسی ناکو کند دمرا |

[illegible]

[illegible]

سکر عسال جو نسر که ار قحطاتش ناں — در دشت تما تمام زن و مرد در عطش
تما جو نسر درد دلش بی دوا نکرد — سکر جو محصر شده ار باتش سر هوش
وقت بهتد است تمار سب نوحه — ار جو سر صوکس و دیار جو نکوش
نوحه نکر ماں و بلا ماجو که داد — ار مهر اسری که بد وش بود دوش
ار حالسه نکر بس در حالت سپرس — بود بسی کرد ید تا عوش ... دوس
اسرط دو سی است که ارجو دو تما — من سمرو کر سمر کو بو اد نوش
نکس غم هراز کرد ماد ودل فکار — تما تم رسلی جو اد دید کرس
در ماتم و عزای بود در تسالی کسیے — باد بطره مرہ جواں در حسرکر جوش
تالی بر همه باس صدحال در جا — تاما ساحر ابر دہش تنو شنا بوس
حالی اکر بسول اکر هست تا فنوں — یارب بحالت فرمبر اداو روش

## بند دیگر

در کربلا چو شور قیامت بپا کنند — کرب و بلا تمام شهر کربلا کنند
کافر یکاوری که کنداں همه ساد — کال دیاتما سر آل عبا کنند
ما پای حکم شمر لعین زوش سار س — سکر که اسر فرش و دسلس چها کنند
سر بر سر سنان سنان کرد مه — که دسر بو ... ادعا کنند
در مجلس عمار و سراب ار بسر جما ب — که در د بویت دهد سرا آکنند
اسعل و بیکفن ... صد حال ارد — و بر بعل مرکبان بدن بو سا کنند
الکس ... بر کف ایکسا هم زد — سدادس چها کرید ... کنند

بسم سداه

جوارحه که کار واله حاری | شو فلکه سد نصد مل و بالی

هم جون عزالان دب مر بر محر | هم صحو مریاں بر کدہ بالی

جودیا بد دریحر جو کسه علطان | سی برق ملاں و نور بس بهتالی

صادند ار باد مارادس حال | جو ولی حوالی ربی اعد الی

نعش سهید یحم اعوش اسیر | نصد شو وسس ونصد وصل مالی

در انحال دید ما فعاں بارسا | دلا دون لیالی قدی بون هلالی

کم نصعا و جون دلش بری ارجون | دو حصه تن دو صحو سرابا ملالی

شاناں بمرجو ودیم با حسن کو | جو سر کشتکاد را سما سمر تا

کراں سم بدر سدا براه جمحو | کدای حاں الله تعالی تعالی

دوصد حالہ بس حسم افتادہ حال | الا ای که جو روصالی حتیا

نکو ربن مهالک نو انمه حالک | نکو با حسن حوادث سؤالی

رهو دسماں و برسم شوراں | شر برسا وسم ما به الی

ربوار و و ادم حسم پسرم | محلوم حکم رلالی رلالی

کحراب دل بدید م من الی | محواب ود الی محراث حلیا

ولی نا نوالی نکی مهر مالی | عمست عمالی عمتت عمالی

حصو صدر اللهم اسیر علم | کدار بو به جی سدا ر بالہ مالی

رحم ادعو انش رعم عمرای | قدس سرا ، نوالی هلالی

اداں قصه حاکی سر بر حاکی | جوار حال ثبت رسولی و الی

نکاح شاہنا ند داھرمیں شا — دکوش رسائی محمل ورکاسے
مردہ باراح حام حم و ـ اح — داوریلث سائی و مالک رمانے
آں کرد یار ے کوسرادہ — دوکرس وپاں واہال حرامے
ندہاں سحشرا سراں مطلم — سر س ساے ہاں بریح نقاہ
سلہ حملہ ما مس حمہ کاھس — دیا سحالس لکوں حوں ہمانے
لس راآ ںرا ہما بی ماہی است — دراں حمہ میں دو صدا ہا ے
داں ۔ رد کہ ر حمد — ابے اع یدش رالدد واحا
... است کردو او ریدحکرد — سرا بانو محروں دیم دل کمانے
رحماں سکر املاں وریا — پدرپودرسادری علیا حانی
کہ ر ہم سے د سسہ — کرای عہد عمر محاوہ دمانی
اہمال سماداں ورس ستّاد — کرادیات س بود دربیح ربانی
د ک سرم دیر عصل سرمیں — کراوکسرا ں مرا صبح ماسد
ندال اسراں ماردست و داں — کرای لا مسلماں حدا دانوانے
س ان علسلم اسرداسلم — کرداری ندل کمسہ نو برانے
ل سطالہماکی سرحسم — کرب ھست ایس ودس رکسا
دوای کرمطلی اراسعوں ماحی — چہ کوی ئی تو حی ہمہ ترپاںی
سراہر ساد سداد و اساد — کماکی کرطوحی او حس ماہ

ں سراھرا لطہا دوالامرو اشارعداد رہتلکاہ سو مدا

حواد

هم [illegible] عماداره اداس دنیا — بوای [illegible] عرش [illegible]

هم دحاطه ادبه اں [illegible] — [illegible] اں [illegible]

هو [illegible] صاحاب [illegible] — کلمہ [illegible] طر [illegible]

ه [illegible] ا [illegible] کسا [illegible] — نکوس [illegible] کوس [illegible]

[illegible] سلیمان دست کر [illegible] — هم روح وحوس [illegible] طوبی [illegible]

نکو [illegible] طعل [illegible] — رنا صوبکادرس [illegible]

[illegible] کلمات [illegible] — کسه حاکت ادراه [illegible]

## [illegible]

هم [illegible] — هم دادس [illegible] روحی [illegible]

هم دحو [illegible] — [illegible] هولاله [illegible]

هم [illegible] هلو [illegible] — کمد [illegible] سان [illegible]

هم [illegible] سکان [illegible] — [illegible] عدوی [illegible]

[illegible] عالی — [illegible] کاو عشل وهم [illegible]

ه [illegible] — که [illegible] ماه روی [illegible]

ه [illegible] — کلاں [illegible]

هم [illegible] — [illegible]

هم [illegible] کمان [illegible] — [illegible]

هم [illegible] — [illegible] نکوی [illegible]

## در بیان حضرت سید الشهداء در شب عاشورا با اصحاب رادید

شب شد و ده محرم و سحر
همه درس نم هست خورشید افسر

هو دنیا سلطانهم بوده شا
که اهرمن تو انگشت وارکفا نکسر

هو دست یدالله نکسه خدا
هو دستان عباس عم من جعفر

هو یار اکبر نکسه سو جو قمر
هو وفا حیدر سمر ملم کافر

هو برا مدد سرجها رسته فها
سا روی من و حلقوم یار اصغر

و یا سن یا دال الحل سم سمود
نشان پیکر من صم قاسم مصطفی

یا اسن دو نوار طا محمه کر
چو سنت پهلو جز السار صدف در

[illegible] بحو رده چو ستم
هوسل کسه درج دها بعمر

[illegible] کرف شام
جو هو وسی فرهوسان بدکوهر

[illegible]
چو هر صحا کرجو سر بهدر و شرف

[illegible]
کرباسوی محهائی برادر اجراهو

[illegible]
ریدن شهاد عمت روز رها سبه ور

### سرلوحه دیگر

هو لشکر بس در عنو می اند
مکر بره ماریه شمر بهر برمی آید

هو العطش بسکار [illegible]
رسمها ارباب و نکر دی اند

هو یار حاسر قاسم پاسار
در برستم سمد سو رمی اند

هو تهر کعر کرد سر ا رحالت
بصح و شام صاوه دوری می اند

هو

بہم سی کہ رسول کی آل کا داغ — ند رس حلب سر پسا اما دا رہا

روشن ہمہ کر برگی سنا او — ندسہ حجرو ناناح کہر نا دادیا

رویہ تنہا ستم کو کی طل — ر تیغ نحو مرص سد نادا

مرادان دا تمام سرخطا رہا — کہ جوش ارمان دوار ندا

لیاس نہ السار ادہ مال — رہا لرس وهم ارہ الہ کا ار

شہ با ہم امادنا دل باس ناد — حمار حر کار د بہ دست نادا

در پیکر نادار حال نہ ہر — لیرب لسد رار کی نا ادا رہا

در راہ ہو ابوای سر — توئی حرحسم الحما نار

بہ مرکب نسا سرچ پر کسد لش — دیر سر و سرہ نا لحرس تما سار

در دیا لہو کے سر مرادر نات — تو سر والسا ہوس وا احاد ار

ہو رکا مرتا اہر رکو سوارہ و باخ — در بہ گرس و ر تسم ونکا دار دا

سوار سر عادل سلسل سر عم — دوار حو حکر ہم اوان عدا دار نا

شہر دال سار رکسا وہ در سر دس — سر سر ال دیا صف کسد حادا

سر سما لہ الد طوس ہوا سلا — کہی حسن وحس کہ رہا رحسا

بہر شاو سما کی را راحلام — کسد دیار و رحیلہ المدادا

## مرثیہ دیگر

در کربلا شہ بی سما ستم ہو — جو کہ ہدا سما کرا ہاکرا ہو

هو یحانی بیمار ماتی داد ۔ ستم وسام کنه کوکفکوی حسن
بحسن اوډمسې ای کریم حاکی یا ۔ بعی هسې وچها رونا روی حسین

## مرثیه دیگر

هو دری عشاه پوسر داره ۔ کلوی حسن نه دیرانه دیده و دارد
هو سراس پردیان خلیل اشا ۔ هو نوح نوحه ونعرې لا نده دارد
اگرچه داسې غم نه دسر دیدل یعقوب ۔ که او هرا غم یکیهان نه ردا دارد
هو ودسې نوحه وچیرا الله یا ۔ خوا سر صبر لش وحسب دیچر دارد
هو سد وده ناسرل شهادت عشا ۔ سکسر دسې ورغم دسې وکر دارد
هو سر صبا ارکمان شسې صبا ۔ محلو اصغر یاد روی شکې رداد
هو ارې روا راسا ئه مدس ۔ عباس ناس ادسره بیره ورد دارد
هو یاد قاسم محله کاه عروس ۔ کراس نه ریبه راس سرسپر دارد
حس سره اکرپاره پاره سل وکرش ۔ نه دل هو سم اوباره سکر دارد
هو دفاطه اس رکساده بسر رسس ۔ دریده کوس لماس عراسو دارد
هو سه ریان سریان سکسر داد ۔ حرش حوش بنماره هر سحر دارد
هو دیرم عمار است دا شاس لا ۔ سدحو جود شر سرداطش ده دارد
هو سر لس ودیدان سا سرلنا ۔ عای بوسه حدس دچو اژدار
هو بهر عراداری حسن وحسین ۔ محرم اید واری مه رصد دارد
نکوس حاکی وارجان علام ان سرناس ۔ کم سر محال کدا نه سر بطر دار

بشنسه حرحڈ بلـ ہ مربھلریہ — با بدھو بھا ں شا ر سرچ س
دراں بمہ اکرباس ادکھمہ پرشں — ادبو رحالـ رو کمں ا درتوں
ھ ر ہ بـ ا بو سرکمہ د را بد — بو برس حال حسہ رس ابو بس
مـلـ دمی بکرد ب ودسا بد ل — ستا ای بسہ کام بکو مطر حسار
حوانگ ولبر رہ سٹ رور وصبح وسام — ادر کلام حو ا لہ ـ اخا رو رحس
ای اول شام وکوہ مصدق بودسرا — سوکر دکاں ے بد دو ماد رچہ ار ا
رجلا کیا است کـ ارحرمروبھی — بسما سر حمر وھم حوا ہ حب
ورنج امید ریح ندد کہ تہ ا دیح — ھم ساھرادہ اکرو ھم اصہ رچمر
باس ں دراوبار بمہ ادرسم اسر — ہم رو سرشاد وکی بود حسار
د سپلی بہ ابد و ر ار ہ اب — تو م اہل الت کوھر دسار
حاکو علام احقا اسرار یہی ر — رحھا ک لہ ایام بودرد قش

اسد خسر نثل ربحو مر ستہ الہ ھدا عرد تم عا و دا کرا عا بہا یا

مرو ردس بودر وح سح ساا — درسـ ح اکر بمرد ا سلال
ھم بلبل کاہ درحوس وحروس — ک رو صـل وی کل کسی وس
کا ید ش مرپل ادرب حامل — کای دح اعشہ کوی حلـل
افرسہ احالی حاں افرس — مربو کو بد ای حسں ارہر
کای بونی فعل سماعر اکلمد — اھرہ مدا در سی وھم سعد
دو دارد ما الہ واہ بود و سب — کو بھای کاہ وسکاہ بود و سب

ال نهادس دهراد ودوت ٽد ودون — داغ مصيبت سن بدل اچرن سا هوند

ردا لاوجو درمر جانان ٿيا کڏ شت — دادر هوا دارن ٿيا دنهنهنا هوند

درمام حسن وسن دحرن وموت — تاحسرت وادن ملک وحرت آهر

لرد جو کو سوادرا کومر ادعرش — ارکان عرش ارمر سارباد هوند

مر سمر رسم سهرا ران ويتا ان — داغ دادن بسر بر ران هوند

اشي بهوس اکريد رائي محمکاه — آنان نکوسن اسلس سکان هون

سراب وحسن طرف سلها کربلا — ارشطا اربا ر ان دردرها هوند

نعمو اهل بيت تا المحرن حس — اسد وداع نوسحودبا ران هر

تي کما کسکان تم عسل وکهن — تها مرراب سنسان هون

دربارا ان سن باره باره اس — داود سيرت سرسرنامالاهر

ويسب نوکي بعتس وادر بحد وتا — دار سکايب ادسم کرنا لهو

درمجلس شراب وبد ادس عماب — بردم دردل بله التو جرار مهور

جاب ربيسکا سامان کربلا — اردجو مر مراد ملح ادمعان هر

موسئ نين لکر

مرشنه من ويده سرار حس — سدا مرسان مهرامرس

سرکار مادر دامان ند وبات — سرکسه سمر چوچي حمس

ادسم تانرهکر دودسس جوبذ بال — الکس سد رسم الاکسر سب

باسم پاره پاره وسعسل وکهن — پامال سل حسم لسن پکر حس

این من و آن قاسم داماد من / وین عریس مصطفی با شاد من

این من و عباس دست از تن جدا / تشنه لب سقای دشت کربلا

این من و صد پاره نعش اکبرم / پاره حلق شیرخوار اصغرم

این من و فریاد یا للعطش / وز عطش هر کودک طفلی کرده غش

این من و آن خواهران بی‌کسم / وین بلاکش دختران نورسم

این من و سر تا قدم در سیر شام / با عماری در حضور حاضر شام

این من و آن چوب سرداد یزید / بر لب لعلم که جدّم می‌مکید

زین بلاها مسکنم صبر جمیل / وز تو خواهم ای خدا اجر جزیل

حاکیا زین شعرهای گریه جو / شد عنا عوعا و شور بر سحیر

ورود اهل بیت با شهیدان در حضور یزید پلید علیه اللعنه

بی‌کسان بی سر و سامان اهل بیت / شد مجلس یزید چو زندان اهل بیت

رو نهاده بسته سر به زیر گیسوان / یکسر زبان مویه کنان اهل بیت

کرده طمع غلامی شاهان باج غش / وین خواهش کنیزی دختران اهل بیت

بر طشت زر نهاده سر پاک بی مدام / زینب کنار و زینت دامان اهل بیت

هر دم زدی به لعل لبش چوب از ستم / کای سر چه قدر چوب و لب و دندان اهل بیت

گفتا سالار دشتی ای شوم بیحیا / شرم و حیائی از نمک نان اهل بیت

اسکر دین به دیم قمار و شراب مست / همدوش و همسر است به ایوان اهل بیت

ای کوه هر یکه شر بیت صد چو مست / سو حد او سر به صدف و کان اهل بیت

دراں عہد کہ کسی باحدا | جواهدت ارو وسل ہر شی خدا

عو طرو رچوں ماهیت درعرجوں | سکر دہ حوں است بیاں تو پڑں

تو اهدت الف نسہ ارماء معنی | سکس ولی باو رو بادو معنی

جواهدت ارسہ رجلہ وباں دود | دایراں تو ہست وجش و طود

جو اهدت ارجو رجوم اس سر پر | بیرباراں حسب ارباراں سر

واهدت سلطنہ ہر سال هلال | باهراں رحم وحسم چال چال

واهدت اراں وورب دال وصل | سرایت سماوسہ ارتا مسل

جوا بدت اهل مرجوا ثر اسر | سربو همہ بابو همہ رد سکر

جواهدت درجال رجوں احسم علا | حسم صدحا کت لکد کوں سرد

جو اهدت سر رسول دوسہ رها | کہ درجب وکہ دیرد ووا دها

ودحرگاه تواجی کہ ہوں پناه | سعہ حرگاه فلک سار دسپاه

در پرحرا اس سؤال | ارباں حال کہتا اس مقال

شہرباں شد درکوی دوست | حادس دار ترجا باں کوست

هشره نحطه باهمہ سادرباد | اکشہ جواهم هو تیرا همہ سادرباد

اس من واں شہر ویراں بربیع | دربرہ حق کسہ کش پہ دربیع

اس من واوانرکی دشهر و باس | یکس سہاو دشمن صد هزار

اس من وباراں سر اسر هرطرف | همو مژگاں نسہ کردم برہ صف

اس من وعاری وکهسہ پیرهن | مادام دہ روبرہ عسل وکفن

روسد بس ایلہ الیہ اکساں — ارکوحلہ و رلہ رہ ماں اقل

دست پیل رھاں یا رما سما — کرالہا واں کا اساں اھلس

کاں سکداہ دانکا ہاں ا اکس — سی دس تودس رنہاد تماہ دس

اس شرمی تودکر دیا شرماں سا — ارحم ہو دشام دی اا اھل لاس

ابدلاسر حسیر وشا دسکس — ودیر دس دعم سدہ مہما اھل

اپل رعماں دسلہ چقا ب دس — کرداں مماس ماس باطل اھل

## مکالمات یزید ملعون علیہ والد را انتہ بد ناسر بیا مھید

رلہ شرب یزید ما کرد ہے — ہو حسین سیدہ ما ہم تاسر امدے

مکر راکہ عمس سلہ کوت سدا — اتاش ماہ ادہ د حسد سکر امدی

آتا ہر کر کرانکے ہرنہ کر — حرنہ برہ ا سیر برماد ر امدے

کعبونہ دہ رہاں دتنا مسرن — راسدکہ ہستا ہاں رسمہ بس

کعبونسا ہ تمہ مسادرتہ — ترد دیہ سمہ ہوں کافر دامدی

کعبی کرتا تالہ بوصلا سب سلہ سل — ہوسلاکی اسراسہ السکر دامدی

کعبی کرہ ست تو برہ وطرف درسا — وسدس اسرارسطہ سادر امدی

اوس تا کرہ بو حسین تو بس تہ — کالر دہ دیج بو دئ اکمردر امدی

بو سہ مرکاہ حد ہو دادہو حرما — بادیج بوراعل و دروکر ھر امدی

دعر بوکرد دری د رحلہ عروس — حاکی مکر بو اعرہ حسر امدی

## مرثیہ دیگر

ای نما سہ پاسد کہ اکمند دنیا
سروری برد رہبری گلستان اهل بیت

اوای کہ سردہ فاطمہ اوب لب راو
سدر بجان ووب جانان اهل بیت

اس … ولعش
اسرار سرابرین سلطان اهل بیت

دعوای دین لی وکشتی سروان دین
سر رشد دین ورا ثنا اهل بیت

ک اوادو ندیر سد ردین ندی
جوسی پرا کہا اسب موشان اهل بیت

کمسا … بوراسا کرتی …
باشد دین ومدحت ثنا اهل بیت

باسد … بو باتوحید ما
وران دنان تا تو باشان اهل بیت

وجہ … اورد سر سل
با بودا س وسدہ رمان اهل بیت

… ارد بال جون هوی
سوای الجبال شہدان اهل بیت

اه ل … کرد سهرها
لی رده … لہرد دسان اهل بیت

… ادو … ید
سوبادرب حال ثنا اهل بیت

… ادو جال …
سرکسارا حمد یاران اهل بیت

سو … الغنا کرد
کای سرکاروان اسرار اهل بیت

کرجد کمہ ارسم سدیع
اولاد وهم اوربت باران اهل بیت

سکرجد آل الحلج سرار وراد
رد وای عا سد هم طاعتا اهل بیت

کمسا راه دو شدای دسمن جهل
سرادن اصحاب ریکان اهل بیت

وان دوبن بهاد بو امام عصا
حال در انعل سلیما اهل بیت

هرباب رہان سالہ جو روا امرچ ریان
بو کرد دو سمع سدسان اهل بیت

[illegible]

امام حسین علیه السلام

[illegible]

| | |
|---|---|
| چون شاه دین چو نقد شفاعت حواله شد | عصیان او به مهر شهادت قباله شد |
| وانواع روح بخش که بر کشید جام | با او حسین تشنه جگر هم پیاله شد |
| یکجان بداد و هر دو جهان را خرید جان | وین لطف عام بین که هزاران رساله شد |
| پر کیش مهام و انصار و عرش | دور بهشت گشت و بسدا همه ساله شد |
| سر بریدن موسم و بار کوه سوی شام | در بیش خاص و عام لئیما حواله شد |
| شد ماه مکسف ماه مخسف | خود در محاق ماه مسکین کلاله شد |
| صاحب رحمت نیزه بر سر بریده بسمله | نامی اسم اعظم و لفظ جلاله شد |
| و بر حق خون بالا عدادان سر قد | با حسرت دست ادریس چون رشت لاله شد |
| شمس فلک زرد و رد ماه شد سیاه | زان همه ماه ... رده و باله شد |
| بیکر و رسن توان عمارت کربلا | یاد آس ان کماه صدف هیئت ساله شد |
| با پا که هر که رفت در اعمال پاک گشت | دور بهشت هشت بهشت حواله شد |
| داخل شود سلسله قدس جاکیا | هر کس دخل سلسله آن سلاله شد |

دربیان مصائب حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام

| | |
|---|---|
| حسن دو بر دین اسد از هکر تا | حسین تشنه لب از خطاب سینه کباب |
| حسن به حور بین آن آتش بسر تا | حسین کسه چاش دل از لهو و دراب |
| حسن طشت اکه بحب پاره هکر | حسین کشته شد ریت طشت و حرم سر آب |
| حسن که داشت ساقی و کثرت تا | حسین سکسش جواهر بر کرم کاب |
| حسن جاره او که جهر بادان سد | حسین کشته ریال سر همچو عماب |

حسن

کند وداع جوانان مومنان چهان … دلا در کر دور وداع تا ویست
نکر بر کد تا حس کای سس دشمن کو … ساکد اسر دو بهت مواسر سخن است
نکی رعات زیست بوا ملل بسست … کراو بسام وسحر شمع ہم ا نجمن است
بوا ابد ید ہ رم رکیں ستا دویم … رخطاب ست دو رہسدر دست
کربلا چو بم باکم ودای بوخان … دلا کہ قاسم عبد اللہ یحیٰ تما من است
نکی عمر سہادت عروسی قاسم … کرای حظ و عمر ولی جوالمن است
ولی چون کار جو کی ہر عمل ووو … بجسم حال بوا رجال حامہ کفن است
کسد عمر بوسم تر جو کلاد … تر بعصمت جواری رکیں جداد بست
شر سولک ستا اسام وعراق … ست رل ہم د سود سخن است
دکہہ سر ہی پیکر شہ عریان … ہر ابر پارہ ہت عمر بار پیرهن است
امام وکو ہر اسر ریست کلثوم … ہرا سر مرا ہر دست بار کین دست
شر طلست رد محلس تراب قیاد … وکار دار اثر جو سان لت دهن است
ہر کجہ ها کجا مردن کجہ ندسرب … مدام سر اواہ وبالہ وجو تنا

## مرثیہ فی دیگر

مصد سر دس دا اگر شمارہ کہم … حلل بالہ درد اہرای بسلہ چارہ کہم
راسلہ ند رسر اجوا ستا اکسر … دار بوامت ساوہ ارسا رہ کہم
سو در عصمت اید وہ بار پارہ دلم … اکر کہ قصہ اراد حسم بار پار کہم
دکر بہ طفل سر شکم بدامن او رد … اکر حکایت را طفل کا ہوارہ کہم

دیگر

## مرثیه دیگر

ربوسعت ماریلا الدل ارسعرد — بعمو بسار کرده شوادهر دورندهٔ کود

خوبحسه جو برهشم بر ماد کرجها — دیسمو واب دسته برد وسلا سوو

کربسدر بمامام اوحله رهی وطس — سراں دکر برکمرد رهوش فکمار طلو

همی ماعمس بهر درشی سدرحروس — هومی کسمدس شهر رسو ورسرود

اصصاده کراں س عریاں درافتا — دو رمرسور رسا ئراں قصر وسما

الـ اعسم ماریس دحسچاد سوس — وا کرد رواں حرام سترسعود

اں دسکرحلی کسرش بوخال — سد یاما اکمسر مدنو اوسم سوو

دلحوشں بکر آلسی حرحد لد بس — وا کرده وسراں سیار سرش عمو

سپهای ارده مار رد بوای بپاد حا — درہاے وہم عمر شہ سا اصاد دبر

برست نار کسرحواسم رتس سما — صس ما ادش دسراحلا اسوکرد

اسکر دار دو رحس عرس وا دهسا — اں ے بیهار یهاد مہاکسرسر د

اومحسا بردر حسا سر حاکه صبم و سلام — موسی پے رمار قس اس دکره طرد

مرطسب درپهاد سرا که کرد مهر — سرحو دس ماسب وار کوں درحت راهسا ا

حاکی رد سے ساقی کرو ربو فت مرد — نوتی شطر سو رسمی روصا نی

## مرثیه دیگر

ساقی کردس ساه عدا و نلا س رد — ماتم کمرد رہمس سماو رہس بود

باسد روا کر کمس ورماد رسمس — مس قراب و دسمرا ماتم سس بود

رهی و دیده بسته کاش کردی دریده (نکو) | کرسی بنده تو را سکرم بحر بخواب
که کردی جلوه نور چاه در پس سال | که عمل بو اشو تاو بحر اس مرا
نکرد اسی حو کسته جو شوی جا آگی | بو دیدان مو بحر م آب سراب

در غبنه حوادث

شاهی که حرمت تو تاج اورنگ | ماهی که را ساد بود شاکرش
دریغا که روی سمه او سمر پیدا | دستی که بی شمر و دیدی سرش
دریغا چگونه دم ای دسمر و اسب | اسپ دل او کرد حوالت کو پس
دریغا که سرلت لت عماد سرد | با حسم سر هم دوم اسد حارس
دریغا که کسی بیدی که کرد در شهید | سر در کمار باب ریل تا ماه ریش
دریغا که سد برادر فرید او فمل | دیکر بجا اوا مراکر بیاد سرس
دریغا که یکی که سدا در پس باد | پی اصفی در ته جوی دسر دارش
دریغا که سدبر قاسم بود فرپا کار | با مال بحسم در صد بار کرس
دریغا دیر فر سمر و ته تشر فرسم کس | بوس بلاد در ابر ساد ملک
دریغا ابهر و س کرا بهر کر سو اد | کرتی ش دریاد و در برد ره تس
دریغا کرد کسا ساده ریس بحسر شد (اسپ) | مرا اسر حوا مرویی مصطفی در
دریغا ران عالی را پیکر ارجعا | باال در دست اسی جا کشت سر
دریغا کرد سرم آب ادر سرجاس | جو بسم بال لت درج کرم س
حاکی که غسب برسکی را ستان | کرجا کسی بلا بسو جاد و سرس

باشد روا که بهر لعل زرگر ستم — بابای کربلا که سیر بت از جفا بود

باشد روا سر و تن به بست چشم بر — عریان عالمی که برکه بکس سلا بود

باشد روا که بر دوش تو بر زد — از دم رسانی [illegible] بود

باشد روا که هر کس و سمی د [illegible] — وز کین [illegible] بلا سلام

باشد روا که باسم و دامان به سر تن — [illegible] هوا بود

باشد روا که [illegible] اصعوبی — با جسم پاره پاره [illegible] جدا بود

باشد روا که آل رسالت و کامران — العطش [illegible] و عطا بود

باشد روا که هم چو اسیران رسن و — در شام [illegible] السلام

باشد روا که [illegible] دل — [illegible]

باشد روا که جسم رکشته واسر — [illegible] بود

خاک جواد کربلا [illegible] سیدالشهدا بود — [illegible]

نوحه [illegible]

حالی اگر بلا سر خاطم [illegible] — دیدار [illegible]

هر صبح و شام [illegible] — [illegible] رعم [illegible] تو

سو [illegible] ملال — [illegible] بامم [illegible]

[illegible] ام کاد [illegible] ساد — نام [illegible] بلای تو

کرم [illegible] ساهست [illegible] — [illegible] الهای تو

کرم [illegible] دراتش [illegible] — [illegible] کرم [illegible] مکای تو

و ریحان دیر حصم العاث کو — الی کرداد سا ردم بیع انشس برد

ان کو بنوا عرش کرلران ہو کو بواد — در ماتمس وراثم عرش بوس برد

یاسل روا وهمه رنے سنل وے کس — درحالت حوں مرد رو سر نرمس بود

خاکر ید جان ویں مصطفی اداو — حا جہاں وعرس جوں افریں بود

واش رساکربا عمدہ الرز طا — ماتال اسں کوں تامی کس بود

متسم سکرسر سہار مرینکو بس — او راهرا ر سیدم و پہلو سس بود

ستاکہ اروا سے کرلت شم بدں ہا — مسکش برہی بریدہ نسار و عیں بود

درشام وکرسر بات را شوم لی مجاب — کاس دست ان حجاب رحس اسیں بود

یاد بروا حرا مرسں وسرد بود — دستوا حاوی تمام تراں واس بود

ان سکر بود دوس سرد وش مصطفی — همدوش مرتضی رسول امیں بود

یا مرو ا سرم شراب رہو سکیں — ادرہ ان لب دهن ناریس بود

ران محزاں می ترا مجرماں حلق — در مجلس یا رو یزید لعیں بود

حاک سالہ کرش کہ هر سال قماہ ر — ماہ محرم و صفر و اربعیں بود

عرضہ ش لکہو

امروز دید و مام شیر عدا بود — وور عزای شاہ سرا سر حدا بود

پر سمہ جو رجہ کرا کس تو شرواد — کوش فلک رهوں بلند صدا بود

ای مرسلسل کمر کرثو سل بسم — ور مجلس مرحمت رحمل مرحبا بود

باشد واحساں تو لت سہرا — طعلتش بر کو دست ہوا سیارہ

| | |
|---|---|
| کوه توان سلسله که اند روطن حسین | نالان علیل بستر آزار و درد بو |
| کو نه تو اهل اسیر [illegible] سار | نا نوحه‌زن سکوت‌لی همکار بو |
| [illegible] سهم سهد [illegible] کربلا | کیتی سهمد و [illegible] شاه دربار بو |

مقالات [illegible] سکینه [illegible] [illegible] سر [illegible] بود کوم

| | |
|---|---|
| آه [illegible] نا سکینه سدای بو | دریان هم چال [illegible] سدای بو |
| [illegible] ادم [illegible] کرده | [illegible] دل [illegible] سرای در |
| [illegible] داکر [illegible] کربوا | [illegible] سدای بو |
| [illegible] گهمه [illegible] و کربلا | [illegible] ماره‌بو |
| [illegible] [illegible] | [illegible] رعای تو |
| [illegible] | [illegible] دستانای بو |
| [illegible] اسی پدر | [illegible] وفای بو |
| [illegible] یعقوب [illegible] | [illegible] سرای در |
| [illegible] سرای [illegible] ماتم | کاش ماحوی [illegible] نوا |
| [illegible] سیدای امام | تا [illegible] سمای در |
| [illegible] عسل [illegible] | تا [illegible] کیم [illegible] سای در |
| [illegible] سرای [illegible] | [illegible] نای بو |
| [illegible] کیم | [illegible] بیابای بو |
| [illegible] | [illegible] کربلای بو |

کو هم بحال اکبر و عباس و اصغرت
یا نو عروس قاسم با صد جفای تو

کو هم سر پامال بدن از سم ستور
یا حال و موی که شد کمی چو شبها

کو هم روشکان سیال زدی وسا
یا حسکان مادر داروبای تو

کو هم رسیع اب برا اولاد بو تراب
یا منع از ولای علی و نکای تو

ایکاش بودمی بدن چشم باشو
و چشم حب که سمی دهرای تو

ایکاش یاد بدی چو مرکانش دادمی
هر بولی بر و سر و سر پاپای تو

ایکاش پر دم بچه ادمی مرا
ماکر دی دما هم را در فای تو

[illegible] | [illegible]

اتمامه امروز که سوار پا سادر
د کس جنبا و حلق تا نسوی کرا دی

ای بسته کام و کف بر راه مدا که هست
بولهراه و هو سوای تو پیر و مردکاد

امروز درد سیار و وارنا سراعس
کاس امیجاروان نکما احصار تو

در راست رمز و را رل مادم اید
کو دین هی و اسی و ملک سعرای

کو بر وای مع فرات ار بو سرچنا
یا در جهان لستی او ر مزار سو

کو هم نسم پال در عزان تو و ساله
یا دم بیمار و هو ارهار در سر

کو بر قال ماه عرب ساه بسر لب
یا در جوان شر و قدحو سا ر سو

کو پرچلی باره مر یاره اصعرب
یا حلق و سل و چشم پر اسکار تو

کو هم جوان مهاجر و اند از ما سار
یا نعش کشتگان زمین و سار تو

کو پرقال سلم و طلال بی کس
یا طفلکان ربیعه جهت شعار تو

کرہم رہ بد کور کہ ما مکرم ب — مر بہ لہ سرہ وتیر درواہ اوینی

درسام وکہ وام ہوا اپ ریلہ ورو — لی محمل وکجارہ محمار ای بہ د

ہر بال وناہ ورو رسان اخوا — کر ددراسمان ومیں باراوالدی

حاکی ہمایم بود راقعان سور و — باوحش وطرکسہ ہم اوارہ ای دی

مکالمات حکم بودہ احسانہ سک مہوا وستا پدی مہربا

یدر رحال بی ادار اکہی بانہ — اراں یہم دلا وکارا اکہی بانہ

رسکسی کرمر ماکستا سام عراں — بود حودمر کمارا اکہی بانہ

رکسی کہ دجرد با دارو راہ — دستا حود سدہ سرار اکہی با

ریکسی کہ بدارد حرجا بانہ سمر — نصح وسام رسارا اکہی بانہ

ریکسی کہ سامر جلبدہ حاحبا — مر بالس ای کال بحار اکہی بانہ

ریکسی کہ مرابا ودر ملورہ د — بودا سرکرو سارا اکہی بانہ

دی کسی کہ رربان واب لسہ جنگ — مرحار ہا سدہ باحار اکہی بانہ

ریکسی کہ مر ورو روستار سوال — نکرد کوجہ وبار اکہی بانہ

مرحال بہ د مادر کہ دل دہا — وعان کندہ درو دوار اکہی بانہ

کسوں مرا کسری کرحراش ہوام — پو یدکسہ حریدار اکہی بانہ

مرکسہ باسر بور دبو سرم سرب — ہمو دادت بسار اکہی بانہ

نکی بوات کماشہ ہرار اکرماکی — مراحر دیرہ بحر واسرا اکہی بانہ

## قوله ایضا

سها و بود دوش بر وس باسر
است و پر حال و دمکای تو

ماکی بهر صباح رساه اهداد حلم
کرجان سوخار برادالسمای تو

مکالمات حلیا خاسک همرا و رباس بادہ یارۂ پیدر

بعداز کل وصل هما حادم ای بتا
پهر سید لب و بر کلو ادم ای بتا

بعداز وصال وقت بود کرد دم دو قیح
ور بر ملام سپید از م ا کادم ای بتا

بعداز در دیس ان جواد سر ریدم
در بوسه امل کیو برکوب ارم ای بتا

بعداز دوام جوانی وصرا
کا بر تها کوہ بر تا دارم ای بتا

بعداز بوجون بوادر بهم اوکیم
هر دو بر شب دانع تو سمارم ای بتا

دو بر ملمات رشک ریم و دلها
در ش [illegible] بر حواد ای بتا

بعداد مل اکرو عشاق اصحرم
ان تا برد شاد ابو برادم او بتا

هر اسس دست محار رمات سا
بر دو دان بعرد شاد ای بتا

اه حل بر سرها دکا ارا ملا حسب
از آه بر کل ساه ماس بد ما

بر پیار دار ه دکر کجا و آ
تو [illegible] بار برا دادم ای بتا

عمر بر ده کرکند مکه سا برا
[illegible] مرا عیادم ای

کرباکر و بعد [illegible] ابدا
سلم [illegible] ادای بتا

هردوله برخ سر کرد [illegible]
بر دشمن بر الله جو ملام ای

همر بعشره خوش کسرا

هردم بمارسد سی بادہ ای بیار
اد [illegible] دهم صراد ادہ ای بتا

چه کود

رکودکی که مدرکسر بدم واسم — بر ماه درش پس صبح جم سپاهی

هر کودکی که مه اند بخار رسم سوا — وحشم که سر و پاس اثر چه مستی

هر کودکی که شت رو بر بستانستا — بوستر پیچ رس دیط حه مستی

رکودکی که بهد سرخشتوراسر — بخر جو اسر بدار دمعو حه مستی

هر کودکی که سمار هلکو بروسام — کمد بپرکس و باکرکد [illegible] مستی

هر کودکی که در سلی جرش سد بلے — در حرم الله بر با دکر چه مستی

رکو دکی که نوشا سادس ابرو سبک — [illegible] بلا شر سرحه مستی

[illegible] کردکی که سدا [illegible] درمیون شکر — [illegible] بجو بجا ردبل وحه عشق

کودکی که سدا درلب کی راصبو — [illegible] که مه کر مه مستی

[illegible] دکی [illegible] سر و سر — [illegible] تمام جز راستی حه مستی

شب سعر [illegible] سرو بجسر — دکروه مرشکش حد سر مستی

حکایت [illegible]

هر دو نه کسی بد ادب — [illegible] با دم نصر باد

بدست کربلا کردون دون داد — [illegible] حال ماتو باد شر باد

دود سب عم مه سماتم ادس — [illegible] افتاد

کسی با دده داماد عروسی — ستان قاسم باسد باشاد

فلک در ماتم عباس اکبر — عمی روش غم سماد بهاد

بما شدا [illegible] دکو هروسام — بر اهد [illegible] سر با دار باد

| | |
|---|---|
| پدر گفت آن ... سوار سوار | بحال پسر من بپرس سوار سوار |
| پدر بسیار دیدم ... | زدهان ... ومت کم بار سا |
| پدر بعهد جوشیدن ابکو دارد بهر | بنم عالم مدلت عالم فرسار |
| پدر بس ل ماکی ... اله | که ... داده بادم هوای انسان |
| پدر چه سد که ... کس بیم و ... | کماده کردی یکدم بکر بس بکار |
| پدر ریکو بکار و کم ... سودم | دسهر یار من اسهوار کس ... ادر |
| پدر ریدا داعام کردار ... رسالم | دو وقت کل رومی نوجوان هرار هزار |
| پدر کشش اصحاب مرسل احمسا | ز دیده جوی من افکار جوی بار سا |
| پدر چه شد که شد ... رسول | کار بهتر و نصارا و کبر ایر کمار |
| پدر بر ... رایا پسر ... ثمو | بس ... سر ایم کهی ... ثمار |
| پدر ... ها ... سام و | بس بکرد محلات کو ... تارار |
| پدر بس جو اسراب ریک ... مرا | نسیه ... ساده ساتر الفرار |
| پدر ... اسمر بر حطوط کو مرسا | ساده بکس وار حادر سو سوار هزار |
| پدر عروسی و اسم بکر کرکس عرا | بکف ... جوی بکار بر عرو ... بکا |
| پدر بحاشد عما آکر واصعر | حم سد مها حو انصار ارعس و سار |
| پدر مرآکی بهار میاره فرما | سلام ... ساک بر هس سهار دار |

## مکالمات علیاحضرت سکینه خاتون با پدر مهربان

| | |
|---|---|
| پدر در جان من ... | مطولست غم ... |

زکودکی

امان زکینه بودم که دارا زکرم — زکس ندادند و از برای تو امام

عثمان زیادم زیاد کی بود آنکه — گرچه بر لب لعل تو بر [illegible] دنیا

نصل بسته اتحاد و عهد امر ریحت — بود امر که [illegible] دو تا [illegible]

دنس [illegible] اده [illegible] ساله سوار شدند — [illegible] المهریا [illegible] دیا م

بود بر سایه خورشید بودم ارضی — دست سده کرما مرا به جاوید ام

کی قبول آگر با قبول جاکی را — اگر بی کدای سلیپاد [illegible] تمام

## حکایت تعلیم آغا سکینه خاتون از جهای [illegible]

ای ساروان بریکر ماهم سهر [illegible] داری — همچو جدا [illegible] بیماری داشتم

ای ساربان بکا [illegible] ملک جفا — جاماد کرد بر لب لعل و [illegible]

ای [illegible] یار [illegible] — [illegible]

ای ساروان بریکر [illegible] — [illegible] ماهم [illegible]

ای [illegible] کربلا [illegible] — ما در [illegible]

ای ساروان بریک [illegible] — از لوو [illegible] اهواد

ای ساروان بریک ماهم جو سلیمان بی — [illegible] اهی [illegible]

ای ساروان بریک خورشید [illegible] — [illegible] عمادی [illegible] داشتم

ای ساربان بریک [illegible] کربلا [illegible] — [illegible] فاسم [illegible] اسم

ای ساروان بریکر [illegible] اکبر مصطفی — [illegible] داسم

ای ساروان بریکر ماهم در سرا [illegible] — سراهو [illegible] سرجوای [illegible]

نکرده هیچکس در کعبهٔ عشق — جو بوذر مانی همساد همساد

کرغیرا ربوید سمن دربر ندو — عیال خویش را سرداد و سرداد

نعرا مر کریهٔ شام و سحرگاه — نکرده کس بما امداد امداد

چو من اید رسمی فی ابر یح — یتیم کس جیسان رحمت مددنا

سعادت با سها دس ره بیکا — خداوندا بحق النون والصاد

## مکالمات علیا حضرت سکینه خواتون با پدر و مهربانش

سرا ربوای پدر مهربان و امامم — نصیب شام شد رو را عجب بعنا

هم ستم کر جو جان است رود نام — نسه رست شا اساد پس حسام

مکر ستری بای ره مهٔ ... — درست شد یاوکر دل بهاده سدکوام

کوه اسد سلی درحم سا جوله — همه شد من از طعنهٔ سان سالم

حکومت در بیم شد با و مرسی — کربلا شد دو صد دسمن اسکار و بقا

حکومت کر به مرد بو بچه ماش — دهمد همچو کدایان بصمد بلد لنا

حکومت در لبت سکی و کر سکیها — محرم و صفرم هر دو جو هر رمضا

که ما اندر آ ایام آکر و اصغر — سم بهان بو خان یدر کرسیر دعام

امر سم بهار اسعما که کسد — حر طعبها که تسدم کربست تات نما

ز ان که ست رو در مرحود تسد — سر سول سان سنا ساده عنا

حکومت کر حطات سیربان درسام — کهی حطاب کسری کهی بحار منا

حکومت کر ببما دیر و بچه ربها — مرسکیم کم کو سر بادر ل کسا ام

چکویا طلی ام واه ساام وکرو رادی یو — والصحا یار کو ... یا کرید

رمس اوسل سیم اسکادم اچهان یو — کہ ... یا اتان و محلم ...

وداع یوسف کم کسام رو ... سان — ولعد ... سلاحر رااسدم

یوکسه یاس صد حال کسه ... — ... یو ... کرسد وواندام

... اجراسل اه ربالله طفلان — جرالہمہ ... اطفلان السر عامل

مکسه کسه اوسلی ... اس ... — ساسدعرو ... ببهای ...

حرداری رادر جواهر ... — ... دعوا ... کرکر ...

مرادی ... سرایادر علاو ... — رہارجوع ... طالو

حرداری ... عمل ... دارب — دوالحمہ ... اردعدار ...

حرداری ... یارب سول ... — ... 

هرداری ... حال حاکم ... — دحل ... الرسادس

مکالمه ... احسان ... 

پیار یو ماں ... کرجہ کم — دراین دیار ... چہ کم

سنا کو ... شام ... — مان کروہ نکولی ... جہ کم

صحصمرام ... وسکسہ راد — تعیر کو ... حاد راه ...

جمع سوه ... اسر سم — همہ سنا ... جواب ... جہ کم

... والله اطفال — نکو سالہ اطفال ... کم

... کو مروسا — نکو ... جہ کم

امحو سار و ریکہ حاکی دیر واو کربلا ۔ مار معاں ناالھای رابرداری دا اسم

دامند رسول و سیادی علیا حما فاطمۂ صُغری دمنی بکربلا ہو دیکا

ان طار عرشی کہ رہمک دیرمس ۔ رومی و شکستی رالم بال و پرمس

رورم تندہ ار روس بو چونشت ۔ رفتحے رحیا امو س سام و سحرمس

ای یوسف کم کس دھراب و سد ۔ ادکر رحو بعقوب پیمبر بصرمس

ارداع وراق تو بہر شام و سحر کاہ ۔ خو دسمہ رو خو بر دو چہ تا سومس

رروس و کمار بودم رور و ستا ۔ کردی بچہ بعصر کمار دیرمس

ماچہ دمام ویشر رسمہ سب و ۔ ہو سد دلم ارنے پد رگای پدرمس

امر و رکرم وصل بو اسادہ رہ دا ۔ اسعصہ بو نشر ارسر مس

مکتوب مسافر کہ بود بصمت ملاماں ۔ مکر سخ تاج سر ای تاج سرمس

ہر لحظہ سلام کہ کم ارعس سلا ۔ کائی دسر ادو مر بو سر مس

سو بس کہ اصغر سدہ شیر و سحی کوی ۔ کی اکبر سیر سحی انداز مس

سو بس کہ واسم کحا کرد عروسی ۔ کاس علس بو ہچو عرا دیرمس

سو بس عم رادہ وار عمم کمارم ۔ و رعمۂ عدید حوس حکو مس

سو بس مسلم سد کر کو مد مسلم ۔ ہر سب نطفلاں صعر سر حرمس

سو بس شہا سر حط حاکی ملامی ۔ کو ھسب علامی سلاماں درمس

مکالمات علیا حما دید حوادو ببا طفل محر و بر و حکر پور بو نا بر ادرا

رادر و برار کرسے عمکا مُر نود مشکل ۔ خدا ارکل و سعلد حاد عم ر دل

چکولہ

پی ساعت طفلان راه ماها هی — نکو نعش بهادر بصد عز حکم

اگر طسب درد مجلس براب ارمو — بکو وکار کسدا ره لب دهم حکم

رحم وادس بود حاکست تمامس — نکوشها نکاه اهامو [illegible] حکم

## مکالمهٔ علیا حضرت فاطمهٔ کبری با نوعروس حضرت قاسم نامید.

پدر بپرا ربو من لے پدر عم حکیم — همادر و برادر بجا بر عم حکیم

چو در حرم بو صبا حرم سدا — دران حرم دگر ای مان محرم چه کم

خدا نکرده خدا کر شود شرارس — ندای جان بر جانم من و الم حکم

وصیتی کرد مرا طاقت بسند ن — زند سر که رو درج ار یم حکم

اگر همه سپارم کوا سر چو من — بلا سر هزاران همکو حکم

وداع یوسف کم کشته کو ر شد — من از فراق دو صد کسته بر کم

نه زد راس سر بر خطر بکر مرو — کر هست کو فر شانی مناو کر

زید هوا ن زیاد و بند بی بیشا — ندرج لعل الست چو ارسم که

بکیر و مکو حاکی مسرا بسر — مر علی اکبر مرا کو مر وبه حکم

## مکالمات علیا حضرت زینب خواهر سلطان احمد محمد

بکربلای حسین ابن شهنشه لولاک — [illegible] امام [illegible]

ساسا و سس سو در سحیر بنا — سر بر ار ایسا [illegible] بهار

ساسا و کس راب دیده سایس — کرحا سر دل بسته بال [illegible]

اسا و سس باره بار حیرا و — [illegible] تمرد همکو سلا

بو شرحی کہ بهدمر هی یاس دلدش — بو سام تحریر وعمر یازیلی سحو چیر کیم
بو کتبه یاسی ویرن دیده نمر چولباسم — کہ ختامہ ویردار ییکوم بلد جہ کیم
دم یاسم وعباس اکرواصعو — سوای انکہ کیم حال عم سرحہ کیم
یاس علمدار دلافکار حو حکو کرکس — رجال سرین وکتبه محصور چکیم
بطن پر دورب وحاص عام اکرساز — هر ابرجز و د حاو مسمر حکیم

## مکالمۀ حضرت سید الشهداء با علیا جناب زینب خواتون

حسا جواهر یارسام نکو کرمن حکیم — بر سکنا واسراب جوس حر کیم
نکو دکان سم وریان نی سوهر — نکر بعرب اوارہ ار وطن حر کیم
سر معاں دراراں بیرامس — نکو وداع کل ویشرو یاسمن حکیم
ب ایرعس سلہ اسم حزاد ساد — نکو نکیہ بدا داهرمن حر کیم
مرافسل وعالم اسرجواس جلا — نکو خدا سود کرسرن حر کیم
اکر ر سد نکر دم نکر بلا امرو — نکو بوعدۀ ورداى دوالمن حکیم
کرا بروفا بدهم سرن بدسمن دو — نکر یامت یاصی پر دو رب حکیم
بر دلہ کر سود سر مر ساحس سمو — امو دہر ایسی بردانسس حکیم
م اکر ر دا بہ ال سم سود — نکر حهم وحال پیرهن حکیم
روبا سرحوا بلد ر ہ سام — نکر ر ایر اکرن بهدوس حکیم
اسرا لا ہ رحا در — لا اکر نکم ساو بدن پیرکیم
بحا برو سہ اکہ ام والله — نکر ر بہ بیسل ری نمن حر کیم

کاهی سوم مواسطه شیں کہ نسرپیرانا — کام یاں علمل بوبہار بسرو یرم
کردم اگر جمسور بعلملاں یاسئو — نالیں زباں کشہ نسرجوا بسر دم
اطفالنا در ہمکی اوتسکو کمسد — من جود سں بہ جامہ و بسر بہ مجرہ
کر بکوہ ارکرسکی وتسکی کمسد — اوات و یاں بجا بوسڑ ملسم
حاکی دس سب قصہ حا سوا اهل بسں — کر حصہ سو حاں و سرایاں بکرم

مکالما تسلنا حمار بدحجوادوں در شام نا نرادرسالی قیام

ریحب لشام وکو فہ سی یا دل کتاب — میکرد تکرہ ارستم وطا بعماب
کای مہراں وادریا حاں براہم — سدجواهرب اسٹرد حوس رفسہ
بوسم چکو مراں کدر نسملس سهد — پوشم چکو بہ سں کہ بو عریاں دیر اویاں
برکیسواں حکر بہ کم سابہ کرسم — اسد بجاسہ بوبحوں لسا حیماں
بدم جسا بولت بساں لسا اسرب — کہ برودر حست وکہ دیر دروارہ کہ ہما
بدم جسا مشا دو ہم دید بپردم — سراب وحس وطعو و بولت سپهراب
بسم حکو سراب مسکمدہ بو چوب — برطشت در برم ہمار وکھی سراب
ناطعمہای مردوں ولعن حاصرا — حطاب بہسری کدم جار جی حطاب
ماہ وبالیک اسمایہ درد برجسب — کوسد طملکاں بیسم بوباں باب
و ریاں لہاں حکو سام و هر بحو — کوسد کودکاں اسیر وابناب
بکدا حب بیکر بو برتا دیکی کالکم — ای اقباں جای بوسود در اقماں
بکر دیدہ کو بر سریاں داکسادہ رو — جو رتیدسا حرابہ لشں جا ہماں حراب

ساساوسا ... ... بدیس — بل تب ماره ازهیچ سد ریع هلاک

ها حسن کرکه ... لب دکو شرباد — ها ای یار و ... در با حطب بد ال

سهاں حسن کہ ... وس ... بو معوا حش — سدار حصص سمل سمال لب باوح

ها حسیں کہ ... ریش و ... دیوا — دیده بیره صحر بکوبس صد چال

چو ماهلس ... وطه و ... ب — هوراں ره وس جو ... ناشا

دلری حال نکہ ساه زاده اصعر دا — محای دامں ماہ رطهاں ندامی حال

سہا جو سرہ ... کسم حال ... بود — دکہ باس نظر کبر کیشو پال جرال

## کلمات علیاحضرت زینب با برادر

ای بهراد ... ادبر با ساں براسرم — وی باد کادار ... روسد و بادرم

چو یال ... مالا بعش بودا سکرم بحال — انکاش مر ... کہ بور اکسہ سکوم

ادم حکو نہ باب کہ لب ... بسراب — سر ... تن بو سمر ... در براسرم

ریسیہ ام بهاد رکیں چرح کج بهاد — داغ دور حواں پسر بسر برادرم

سیر بیوابر بو جاں برادر ... رید کے — مردن هر ... بار بحاں بو جو تسرم

حیمہ ... سر حرس یال بو ... دو و بحال — بحمای من احارہ کہ ... طبی بنا ودم

ای میر کاروان و نکہبان کیساں — دفعی و سد در ... بو حال ... شر

اد کربلا حرساں با سیر روو تنام — بر محمل و کجاوه بر عباس اکرم

بر کوکبم چہ چاره ساں کاروان اسر — من بکس و اسر هزاراں ستمکرم

کاهی بکر دکاں ستم ... یدس — کاهی بہ حراں اسر بو مادرم

بس ہ عت بان محمد اللہ رحمت لا — هر درد را ای اهرم کسه حاسی جوا
خاکی برای طلعو مرد درایں عرا — سر ما ی کام دیلی قطر اب سوی

## سکالماتعلیماشا دید حواتو نیاحق پیرادر

ربیع جو دیل حم برادر بحون و حال — کامیاد ارباس بحروم حال حال
هو درابر بسه اهرده مد بوش وصد جوش — اکمد بر بس وکسد بر بسر بو حال
جو حشم بحر وحسم رو ایکرد و باد و اسد — کردی داسس دعش جو رحو بر ال
کمساکرای برادر ما حال بوادم — باراهر اس حاو ب جو اهر ب مدال
بریاں حسا بورانکوم سر سر خدا — عاطار بحال باس صد حال درد یا
انکا رگر بر دوحو ر کان بکر — باسکر بو راحمس حال الاوال
بر حد روا بر باں سم و بر دمایکر — بیاں بو وال سم کرمو دیدی سو بال
بر حرو اسه کامی اس طعلکان بکر — کاطعال جور سال بوار سکر هلال
بر حرو بس برادر و بر بد حو مسل — دل بلی و فاطر ادر و ی حال ما
بر حرو بر بسال سا اس سر — ب ھا بارہ بار مد بهای حال لیا
برد وبس سام صاحب بکو بلا — کر هول ربه ملی سد دربر حرل سمال
ماکی کہ اسکار وبهاں حا قد اکد — سر دیهر و کوں محاب ریس والی

## کالماتعلیما حادیث جوارو ردیہ قلکا بالا

ریس بحال دید سو ضد حال سکر — هو ماهی بلحہ هو دم بساوی
جو اسماس بوید او رول ساره دحم — با حال هم دس سد نا سد احتر

[illegible] این [illegible] | روشن جواهر بود در کمر ساده [illegible]
[illegible] | [illegible] بماند محسن بوان [illegible]
[illegible] | [illegible] تو [illegible] کرد [illegible]
[illegible] اکم | [illegible] در کمر [illegible] بود [illegible]

مقالات علیا [illegible] جواهر [illegible]

[illegible] | یا داور [illegible] جواهر [illegible]
[illegible] | [illegible] رحمت [illegible]
[illegible] | [illegible] بود [illegible]
[illegible] | [illegible] کشتی تنور
[illegible] شد | [illegible] و [illegible] کرد
[illegible] | [illegible] کرد [illegible]
[illegible] | [illegible] در جراد [illegible]
[illegible] | [illegible] بود [illegible]
[illegible] | [illegible] جواهر [illegible]
[illegible] عام | در [illegible] شام و کوه [illegible]
[illegible] دشمن [illegible] | [illegible] کاروان [illegible] عام [illegible]
[illegible] | [illegible] کس [illegible]
[illegible] | یکی [illegible]

آگی زار ا ... یا ... | ... ا ... ۱۱ ... ا سال
نو چشم سادۀ آکریا | الرباحرج ... حواد ساس
خاکی نکو مختصر کرب ... رنده | ... ہاتی ... دار السعادت اس

## مرثیهٔ ... نکو

عریشے سیکس لی ناروا فر بادیس | اسر مصطفی ناصحب اشا ریس
سام ند روس سرادثر درپی | ندام حامسیہ دیدہ نوکار ندس
بن بدہ دید کرد وبحوا وسم ریدہ | سرشمراب وکل ادکرب اریلا ریس
نکو دکاں وسماں خی پدر ماد ب | دوائی دردسر و نہائی دوار ندس
ترتہ ہای شہیداں سالہ واو تا | رات ندہ نہلہ ہم رفا ریس
کہی حرانہ بس وکو جمارہ سوا | کہی نکو حرو بار اروسم رہا ندس
سر ... ... کساد دس رس | سادہ مرد کراں درابیار ندس
وداع قاسم را ادواکربا ساد | دشام پیرد ... رفاریس
رکعت ... ... سان طمہ شمر | ... ... دحی ہمچو کہرنا ریس
تحرد ھائف سم نکوس ہوس رسید | کرسد سعیۂ حاکی دراسرار ندس

## مرثیهٔ دیگر

حرانہ لاد ملک حاو ... ل ریس | حرانکر دہ وداع حسیں دل ریس
عمی ... وی عکس بر د اسماھر در | سرشمہ ادعم عالم مکر کل ریس
دکست را حبا ... ہر ... سال | سوختہ عم والدہ خاصل ریس

بر جانب عون و اکبر و عباس و قاسم — بر با سر او سپاه علیه او و لشکری

و بسته اش براه حجاشم بی حیا — یکدست نحو بسته و یکدست نحوی

ناصد معان نالهٔ جو برو اند پر بان — مشو کرد سمع قدس راه ادری

کامد از اطیبد محو ناله رون — کا هو ام حمدهٔ محو برادری

برکرد سر حسه کدلت تشنیس اب — از تیغ سد ربیع صوا کسه سکوی

اساد اسیر و ی ما و ی سوید — هر یک کسد، بر سر جو سر معجزی

راسعلل بسر و بر ثمای در ملد — حای برادر و بد دو عم و مادری

وان کاه ان سمر ده ناصد جو رف — کفتا ن کلام و کرد عبا سو محرمی

## مکالمات علیا حضرت زینب و اتون باشمر ملعون

کای بیر بابهٔ حکم مصطفی است این — مهر سپهر سلسلهٔ اصطفی است این

تو بستدن سر یار بهشتان فاطمه — سرو کی رحوی کلس [illegible] جدا است این

هد حرم او کجای زادهٔ ربا — احر به محرم حرم کربلا است این

مهمان کیی و بوی بسر لب مرس — احر به مهمان دیار شما است این

بوسیده هم رسول و سر ان لب و گلو — احر هو ز نو سر العطش بپا است این

کر خواندهٔ کلام خدا و اهل آل — احر ثنا او بد اهل ولی است این

قصاص اسد هد ارصید جود کسد — احر دیج کعبهٔ کری وفا است این

یکدم امان بده که دو رکعت کند ثنا — احر امان سلق و امیر خدا است این

مهلت که تا تسله کسم دست و پای او — احر به مصلهٔ حرم کربلا است این

بہار رخارہ درّ ارعرست — درّ سب سم دو جادر سب در
در کج حوا سرار با سال حواب — نی ناورّ عم کساد ربس ربس
در حقیہ راسکا در لیل ر نہکا — عمری سد سوکوار بس ربس
در ہر وجہا سعمہ ساکی سد — ار ہلّت ہست جادر بس ربیب

## در بسۂ دیگر

ای دو المحتاج حال لہ ار بس حون — ور حست یال دکاکل ورتی نوعر قمر
امر کب کستہ عنّار اکس کجا الب — ور جیست رس رست تو کرد ندہ
اسا ہمنا و رہ دیر وکر وعما — ارشع وسرو سر راور دۂ توون
کو ہم ریاں وا ر ہاماں دار — کر بہر ساہ اتش سرم بود یاکون
رکر رو رہ یادو سد حال سرش — کالر دساں بودہ بجو کرا حرج
ہم ودہ سا ما سا کر کسوف — دو راہ حرسام کسہ و حور سیک
ہ دار سہ رد مرد یاں ساحال — کر من ہر سر حال سرلٹ کہ حون
دا رہ امر سر سدا ما سال ہم نشان — رہ سک کر ہری ہمہ من کسہ لعل کون
دراہ رہاہ رکلہ ادر لسکو سو — ساہ وشانسہ علم کشمہ سرسکون
ی ار راحدح ندیا سکو سو — ہ سار ہرار بہ صد وبما وبک
یہ اہ سہ مادر ادس کم سمس — تو پاسی بہ ناکہ کم وصف و کہ حون
رہ رہ رساہ دہ آکرد ہرہ ا — ہ پا بمال لعل سو ر سم ہون
دراں سی سدکہ وہے عسل و کس نی — نوار چہرہ و رحمہ سال فن اد رون

ملک ز کلبهٔ آل عبا رواں جمعا | زبانه کشید سپهر و بر فلک رسید

ز دیدهٔ کور شد از داغ دل پسر یعقوب | ز سوز داغ دو صد یوسف از دل رسید

سرم ز شرم و غم از بر بدواں ز باد | تنی جو اهل حرم از جفا بمحمل رسید

ز کوفه تا به شام جو مه مهجور شد | سر حسین بسان مه بمنازل رسید

کجاست جعفر و عباس و قاسم اکبر | کربلا سا فه سر سد بد محمل رسید

کجاست شاه شهیدان که کیو رسول الله | که شد دوست ید الله حمایل رسید

کجاست سر جدا بسکر دکه برو نتر حسید | نموده عزم که کو زید قاتل رسید

بود ز دهر بر راحور و هر پاکه سپهر | بمرد و بر سماند شمایل رسید

در استان تو جا کسب ناموس کی | فضول جو دکن و شاد ربن ممل رسید

## مرثیهٔ دیگر

محبت کش برو زکار زینب رسید | عهد بدو دل فکار زینب رسید

چو لاله زداغ گلعذاران مه سیما | بر دل شد داغ عذار زینب رسید

در گلشن روزگار یا صوت هزار | بلبل داغ دلش هزار دست بدست

در ماتم شرراد و شهر دو دیگر | بسطاف فی فراق زینب رسید

با دیدهٔ اشکبار چون ابر بهار | از داغ حسین فکار زینب بدست

بر باد نی بیچهار در کوفه و شام | از جور فلک سوار زینب رسید

از طعنهٔ خاص و عام از خون لشام | ترسید بهر دیار زینب رسید

وز ظلم یزید و کینهٔ ابن زیاد | در بزم محیط و مار زینب رسید

بیچاره

بس ریاں میهاد درکام سر — بد رکام او بابش حسد سر
بد هاں جام کرادکیں کاوری — بوزس ایکس ارکبر اکسری
دادبک جام اکرسیر حدا — جان من فرماں شاه سرحدا
کرد فرماں اکرس ما اصغرش — رادبا انکس اکسر سرس
انکه عرس کرد با معراج اواس — کوه وادعرس بوسراج اوست
بود حمد کافری بوحمرس — سردس بکرفت وار سرافرس
مای باسر کرد ان حق باسکاس — جسم جاکش عاری ازکهسر لباس
کرد ملتوی مارب بدسر — ره شر برد دیجور زرحسد و سر
سدسلر ارحی کر بودار سیاه دس — زروست بد سار باس درکس
ساه [illegible] رار ساد — ظلم بسد بادوده تکردکاد
داکما [illegible] هات م سا — سرحت حاں مصطفی و مرتضی

[illegible] ب راحوال عرتما خال بر ساب سیر سامات ساتما

دلم کیاب هکر وم ادرای عرب — کرد اسرار بکرم دماحرای عرب
حدا بدا دعریاں وس کرد ادرسے — کسد هو حارهٔ بحاره کاں حدای عرب
عرب ادرس وحد هو بولب محهال — همیشه کوسهٔ مسجد حرام جای عرب
شود عرب بس اکر عم بیما — بوشد جوں در وبر وروست دوای عرب
شود عرب اکرمحصور ساوس — دلم کس که در اوست پای عرب
قدرت ربدان عرب کوه و بال — دهد مرا صبر حدا شفای عرب

| | |
|---|---|
| حاکی از شان ملک تا شان نو | محرم چشم و باشی از طالع زبون |

در تعریف انگشتر حضرت سلیمان و شرح بند بهر بعد امام شهید
نشر حکم علیهم صلوات الله الملک الاکبر

| | |
|---|---|
| ای نگین خاتم دانشوری | خاتم دانشور جوهر پری |
| بود انگشتر دو در اصل و نهاد | زیب انگشت شه و ماه نهاد |
| در صدف در راه چون گوهری | مشتری بد مهر و در اصد مشتری |
| خاتم اول که نامش خاتم جم | زان سلیمان زد در آن نام علم |
| بود زان خاتم دگر نقشی | نقش بسم الله الرحمن الرحیم |
| خاتم ثانی که هر صبح و مسا | بود در دست شه خیبر کشا |
| شیر یزدان مالک دنیا و دین | شیر مردان امیر المؤمنین |
| آنکه کمتر خالق ارض و سما | زد به رو ساده دل مرحب بها |
| بود در روزی سوی مسجد از نماز | با خضوع و خشوع مشغول نماز |
| کرد آندم سائلی از وی سؤال | جان فدای آن کف دریا نوال |
| در رکوع با خضوع و با خشوع | داد سائل گرد خاتم در رکوع |
| قیمت آن خاتم از زر آن بها | بد صد و هشتاد خروار طلا |
| زان دو خاتم نکند رای بکو | خاتمی ناگاه آمد در نهاد |
| از عقیق آمد چو یاقوت از بها | زیب دست خامس آل عبا |
| نسبه کامی چون باکر سد شد بد | میکند انگشتر شاه شهید |

عزت طوس که از مهربانی مامون — همو در هر جهانش بود سرمایه
ساغ دهر بروشده بالا این انگور — که با غمان کند سر هر کس همراه
سد ساغر با کامش اجل ساقی — ازان سراب که بودش بها بمیخانه
عقیق لعل لبش از سم زمرد رنگ — طلا بحال چو یاس بکنج کاشانه
سرا بر وداع جهان بهسر جان — رها کسب تعلق عشق جانانه
ساز طوس کون سوی کربلای حسین — بس جها که براو رفت ازان مرحبا
نکسب صدحرم در حرم دو صمک — رضا حب راو راحا و شکر وانه
سر وحال سوا مسار بای صدق — رحال ساحب لکی مکا عرسانه
دران دم که خدا شد سرا بهس — بمو ته بدا سعدهای سکرانه
سر که باره ارو برد کلش ایمان — بجسم و جانی بود ریح و ریحانه
ساده باس حندما شر و سر ارحا — ریت باد صبا حلقی تهدانه
سر با که در سبت رو ربسا دوس — ردی سول بحوری ادرها سانه
ردی سر شراب ارزه عمات سی — بدرم لعل لبش چو کیسه مستانه
دیار سکس طلای بو دیس سام — بهاده سپر جو عریبا بحسب وسوانه
نکر سمع رسی کوریان سام و حرم — دسرا حاکی لحی حاممار حو روانه

استغاثه نمودن مطهره کربلا حضرت سید الشهدا عم نزد کوفیها

حاطر لازم هر سما اعغادار بس عدوان نس — ماله الله زاد برادرم کر بسجو او بهادرم
کاسه کرده مثل الحمد چند واکی — کشش همسا دیادم ادعم همساد یادم

به یکسال که کند کس نهان خویش و ریش — فغان کند در و دیوار در هوای غریب

عجب عجب نبود گر شود قتیل اسیر — تمامی تن و دربند اقربای غریب

دلا بسوز که هنگام صبح شام هر شب شد رود — بحال هر سر غربتی که رهنمای غریب

یکی غریبست اسیرا که در عمل و رنج — شهید زهر ستم گشت خود رضای غریب

دوم شاه خراسان غریب کشور طوس — که هست ضامن هر بسته آشنای غریب

ستم روا که ز جدا دستش همی دوست — ذبیح راه خدا شاه سر جدای غریب

کسی ندانه در خون و حال عشق و کفن — ستمهای شهیدان مبتلای غریب

ز مهر سیلی خولی اراده طپانچه شمر — کبود چهره اسلام شد هوای غریب

دهند که هستند لباسی ربان حرمتا — ز سم صدمه زینبا و طفلها غریب

رخ جدا خوش‌رو مصر عمر دوا اگر خاکست — که بر درختی دلیل است جگر کدای غریب

## در شهادت تاسع حضرت امام ثامن علیه السلام

ز طوس میشوم ناله غریبانه — دلا زند در غریبی تو آگهی یا نه

شه اسیر صدا اسم و شام غریب — مکانیست که شهان تسند را هستا

غریب اگر به جهان مارشاه دوراست — که جهان بحال سپار دیده ساقتا

دلا بسوز بحال غریب در غربت — یکی غریب دوار جانی همچو مردانه

اما هم خلیان و قتله هم — سر و دل ستم توحید امیر و دانه

ده جو شمس شهوت را همه خاسته طوس — هر اطاعت و اشتا و مکانه

نعرا بسلی بحال کس مهلک کش — که شهما اکسد از مکر و حیله دریغا

## مرثیۂ دیگر

دریغ از الوداع و الفراق شام عاشورا ... که صبحش محشر فکنی بسد لجه صور

دریغ از رفتن در صف هیجا نکس تنها ... بر دمس صف کسد صد هزاران خصم

دریغ از کربهای دارا بی راه و حسن ... که شد بساحل پادرح الاصغر است

دریغ از دسته شمشکلوی بسته اس ... که سد سراب راب بیع و کردی سردس

دریغ از اشهب ظلم بعسل و کفر کو ... رهو غسل و وضوا بر کس ادحال و

دریغ از ان فسل سر بدسی باده بهر ... کر سرا سها دب حو سماعت هیچ طو

دریغ از ان بیسه لکالد لت دنیا ... سپاسام و کو فروات بان کردن محصو

دریغ از ان بی سر بالکدکو بار رسم مان ... ویران دحم هزار فی لقصد بیچاه پاسو

دریغ از ان بی صد حال کاما دلپا ... که فر سام صحو کردی مسادر حال مسو

دریغ از فاسم بارحه لمر کاه تو عروس ... که بر دار محمد اماد احل دحجلهٔ کو دس

دریغ از بسه لب عاو تنل حیات ... بلا داری بسیل لت آن اسکسه راب معدو

دریغ از اصغر دمهد حال و یاکلو ... ویران نصرتی و یا شهاد محو دس

دریغ از آتعلمل یای یاسر دعل و رحم ... چو کتجی کیج ویرانه کر بدان بر کیو دس

دریغ از رو هما دو بلد حاکی ربسا ... الهی کس بهسا دو دنی در حشر محشو

## مرثیۂ دیگر

سد کسه ساه دشهر للا ببع کس دریغ ... دیار و شرمعین لنا مقیس دریغ

دستی برکس محمر و درسی محرس ... سر لیس سیر سلطان دین دریغ

عرضحال اشك و اهم و بس زبان بيكاهم — هر علمدار و سپاهم هر سوار و هر كمانم

من كه در اين شور و پسم شاه مظلوم — مصطفی را نور عینم مرتضی را یادگارم

سد رب حلیم دوده نسل حلیم — مهد حسنا حریم عرش حق را گوشوارم

این كتاب الله عرب كریم هست — من كتاب الله و هم عرب اسهر یارم

حو كرده ابحا عمی دی الهرب — مرد كوثر این مكاس [illegible] وبال ادم

حدام اكر دی وصیت منزل ولادی — می بدیك بلا دو تار [illegible] هر ادم

كاو حری ساسم ماكه قلم [illegible] — او حر در راه حق [illegible] كار دارم

او حداسر او رسول الله ادر [illegible] — بكش تنها [illegible] دسم دس [illegible]

تا سهم كس [illegible] واكو حمله انصار [illegible] — بحر [illegible] بیكار [illegible] وار [illegible]

من عزاهم دو [illegible] حو [illegible] — [illegible] داور [illegible] ادكار

كر كسه كار [illegible] لند مهابا [illegible] — از [illegible] اسلات مال را اسواں داغ

چه [illegible] پیسرم مردم [illegible] ان او بطلم — [illegible] بر حم [illegible] الصعادم

دیر [illegible] در این ما [illegible] — این [illegible] سر حق ادم كو [illegible] كار [illegible]

بهر این رهای بیكی [illegible] — با [illegible] لشكار یاقسا [illegible] كادم

ره دهید [illegible] سامان یاران [illegible] — [illegible] دو [illegible] كتان [illegible] بكام

یاكهار دكاو [illegible] ركحل [illegible] — [illegible] كسد و كمان [illegible] كادم

كحاس ما مالس [illegible] حون ياكر [illegible] — ست كم ار ياد صالح [illegible] سر جوادم

من [illegible] ادسهر یادم حاك [illegible] یادم — كسه كشتی دكر هس [illegible] سست

ای اهل شام و کوفه بسر مرتضی حیا ‏— ادا حرا سال عمل و بال فاطمه

کشند تشنه بش دو چشم پیر سهم ‏— قصاد من و باره جوانان فاطمه

بدعت باج با خوران عارب اسیر ‏— ور کوس کو سوار طفلان فاطمه

حاکی مکی مصاحبه ادکر به دور ‏— کاید کر به هست سکی واحسان فاطمه

**دنیند مسلم که کار اهل بیت طاهره را اسیر کوفیان و شامیان ماتکاد**

مرتبان سر ربان نداسر ای چمن ‏— بحری جمد و ربی بد لسمار چمن

باز سلسله کشو چر د در بحر ‏— سو پریشان جو سر لعمرو شاحمد

در طرف اهر بی کرد رسلی سلی ‏— سو تحو و سی سر و سامانی چمد

اری صدقه ربی چمد با طهال چمد ‏— هر یکی ارطی دارد لبانی چمد

دید سر سر دی مدر مالا ربی چمد ‏— هم در برج سعادت ساتانی چمد

بکری دید چر جز شدکم روشنا ‏— کرد جو سو هم دو حصه رسکانی چمد

ماجان جو بوسی سر طرد و فا ‏— جو اندر قوم یهود اثر دانی چمد

رند سب اروکر بار حوان بما ‏— پای پر الله ارمار معهلانی چمد

ارغم یوسف کم کسی جو بعقوب ‏— نوح تا اسل سر کس سه طوفانی چمد

حاکی این بحث با خیر کو ایر ملح ‏— سر جوهو رکید رقص سلیمانی چمد

**برد اهل بیت را با حضرت سید الساجدین ادراه عما بو لای سر دیار**

چون کاران هم سوگ کربه کدا کرد ‏— رهر یکی رمال هس چند هرا کرد

دنیای ماه وی جاری و سر ‏— ربا قه سیما ربحواری سوار کرد

بانگهر از بهصد سحا رحم کیں | غلطان کهی سمت سار و عمس دریغ
و باد دار حال و سلمان واهرس | بکرت ناحس ابر شرار کمس بکس دریغ
حرهون کرداد غسلش و حاکس کمس نمود | غسل و کمس بران بدن پاریس دریغ
و بستر اس دپر بستر پهلوکه کرده حا | دار ز هر ارهدم و پهلو دس دریغ
ساهی کر بو امیں حدا و امان هلو | در ماتمش عمس دل روح الامین دریغ
کردی بسی و صدّت اکر فتل عرش | بر عرش بسم سنگ بتن را اسد دریغ
در سام و کوفه زینت کلثوم بیحیا | ان دست ان حجاز و صوا سین دریغ
وان محرمان حق تریا محرمان حلق | در محا بن باد و یزید لعین دریغ
او باد ما کند همه صبح و سام و ما | سال و مهی عاشر اید و هکس دریغ
حاکی بر و حال عراق در که شد | ماه محرم و صفر و اربعین دریغ

## مرثیهٔ دیگر

ای سرو سربلند ریشان فاطمه | وی خورده سیر باد پریشان فاطمه
بار و بر سحر سک کاش متصّل | روز شهادت تو و جانان فاطمه
بادیده کس رو راز تا دم اسد | در به صدف چو لؤلؤ و مرجان فاطمه
والناس نیع و سودهٔ الناس اند دیع | حور دانت انس کل و ریحان فاطمه
لطحا جوان کسه و عمو بالا شام | ور کس جوان بهادکا سان فاطمه
شد پایمال سم سوران تنی که بود | و سکا ار ... ان فاطمه
هر بیرحت بر سر کس و سال چون | بد نهاده بر سر جوانان فاطمه

ای ۳

دارھا کرا [illegible] عاصی مصطفےٰ | اڑا ہی سابع دو رحرا حش
ہو امید کہ ہو دست حزین | اور اس جومت حال الہ اسحٰق
ماشہ [illegible] تماہ وا ہی | کریمی تو اوہ راہ الکبرا
مثل ریان رواں [illegible] رحامی سام | ای بحسا حا انکی وما [illegible]
حالی کہ [illegible] کوہ ہو اسیاں | اور وحیا امکر وصوا اے دعطا محشر

سلام حضرت کو دنیا و شامیں اپنا دیدار کریں سادات آل عبا

اہل اول شاہ کہ مسیح ساتیا | یا اہل علم مرد و ہا و علماء دیا
ادھر [illegible] بکہ [illegible] | شرحہ اعلیٰ معالی معا سار
[illegible] احکام [illegible] رکھا | سر اکمیل کام کہ امام کا ماں
اید وہ ملک حرام اور پہلا ل | ہو حسن کہ [illegible]
[illegible] ان شاسیں کہ ماد | [illegible] حسین [illegible] وطامہ
تو امی [illegible] یار اں | روزہ کہ [illegible] رسول امامار
[illegible] | ماسد [illegible]
[illegible] | حادر [illegible] کسر
ما شا و امر سول [illegible] | یار [illegible] اسام
حالی کہ سلام [illegible] | دار [illegible] سلام اور کا مسا

[illegible]

بکر [illegible] علی سال [illegible] | [illegible] السیں [illegible]

ور کس دہر بار سر بہر بار دس | بر باول سان سان اسوار کرد
امان لہ دو دا بہ نطہر سان سان | بار بتہ سان سوم شرابت وار کرد
در بدس ال دنا جواثر دار تان | ماکس بہ بکسان حسن اظہار کرد
کفتا ہر ایر شکر کرادر کے حال لہا | بکسارہ نسل ال علی کرد کار کرد
مارا حد اعر بو و مہار ادلل وجوا | رسوای خاص و عام بلیل و نہار کرد
دیدت الہ کعت کرار کسر حسن | تنہا جفا بیان ہر دیر بن بکار کرد
بہ جو بیای باحی اولاد فاطمہ | ایای کہ جو بحسر کبرا سہ مشار کرد
حاکر بسر بکسن ریدی اسارہ کرد | بحار دالد سب لعبی دو جاکرد
ہم وا بحلال کجائی کہ رو کے | یا عرب شا حر ظلم بہان اسکار کرد
ردہ بہ ملکان ربان الماکسا | ہر بک ہرار بالربت و ہرار کرد

التماس یمر دیراه ارایت عصمت بود اسر دیا کرد افل رہیت جو او

کاس داعربد راو سر حدا بحس | جو لس نحو سہای بہ سر جدا بحس
کسی در بو بو ا اسیر سش برادرش | ور مابکش دو صدش و بکش ندا بحس
ماسکسا ار ال عبا ئیم یاد کاد | بکش بحو ن سح بن ال عبا بحس
جو بمادر شد ید بود ا یحہ کم کساد | بارامکی دوبارہ بیم اس بلایہ بحس
ماراکس کہ جوار و اسیر و دستکبر | اورا بحوت باحی ما طفلہا بحس
بیحرم در حرم مکش ابی اہو کی حرم | اورا یحرم حرم کر یا بحس
مائیم دل سکستہ و بیمار شد یدہ | اورا ہاں سکستہ دلہا ما بحس

کرچه طلبیا که دکرکان مصر سا — درکوسر سلد بوسه سا اسر والحلال

سکر جهان مرید ا لد ن لسر — او عمّ مانظهر دران عرصه فنال

سکر حسناکر سنه لب دسه پیش اب — سراهرپدش بوید رکس تمرید ونال

سکر بریر بر مسر واو بره دیرحت — ورپعل مرکبان بن اوکسه ما مال

سکر مرحو نار حوانان ها سمی — کردیده دست ناره حودشت لاله ال

سکر شمع بیوه بر وکودل بدسم — مرل حرابه حال جوانت سکسته مال

سکر بکر دکان خوار حوم وار عطش — هست ابن ناستان هم بر جوانان حنال

سکر چپ اربان بود در مجلس سراب — بس حسناکسد صفا بدر هست تعال

سکر سر بر صسه بر بحیر دست وما — دیهات اعلام واطفال جور دسال

اکر بحال ربن عنار کرعساد — حمس دم موئی وارباله م حوال

ساکی برای مام مطلو اکربلا — خو بختم ور حسم ساد رحم سال

## مرثیه دیگر

دلا بر تشه لب کربلا سال سال — بران سهید سرابرین جدا سال سال

برابکه سمر کیدی شمر بن جعفر — بوید سر بر پسرا برهنا سال سال

بر تشه کای مطلوم کربلا شت دوکا — جو بیبواکی ود بربسوا سال سال

راهلسل کربهر رصای بر حلل — بمود اکر واصعر فدا سال سال

رابکه بان صند حال و بر تسر ار حال — کمی بمود دو بر صفا سال سال

برادر بکم حو مود سمد ر طسه سکو — بمود بیت طشت طلا سال سال

ز محرم از اشک چو ماه ... ... / بر آورد ناله هلال و هوا از زلال

هزار و نهصد و پنجاه و هم بود بش / ز سر عیان ... ... ظلم اساس ... ال

ز سیر و صحر و شمشیر و بره شیخ ها / برای اوج سواد کمر دهر سوال

ستاده پاس عریان در ... بود / بر او بجای کعب موج ... سهال

بود او ... رسان سمان / ... مطهر ... سیم مرکبان پامال

چنانکه روز جمال ... و کس / ... حسم نوای مطهر جلال جمال

ز اسم ... ای دل الله و سحر / ز ... ای اهل سیم باهل و عیال

در ... کوس ... حال تو عروس ... / ... سوار نکوس ... ... طلحال

کلوی چال ... اصغر ... حال / ... باکس رکس پامال

... کو و ... سامی ... وصل و / ... ... و ... ار ... و ... حال

... سکا ... ... کرد / سر ... کساده عرب و ال

وصوت ... ارطایحهٔ ... / کسر ... رخ اسام ... اطال

بحال ... عابد ... / ... اسر و ... صطر احوال

بحال ... حد و ... کرد / کر سال ... ماه سد و عمر ... عمادل حال

## مرثیهٔ دیگر

ای مطهر جلال حق و مظهر جمال / وی ... ... و لطف لا یزال

... سوا و بکس ... بوا / ... سعار کم رسد ... شان ما

مکرتی سیمان ... ... / ... سر ... هم بار ... جان

رند تو ستش برادر دو شوق — عمر کے رحم و کلا امید سے کلام

کا شو سے اور شاولہ شالا یہ کستا — شدا کا ثران و ماند نورا ن مادلر

من نکس نکارم اللہ و حم ھرا ر — نکس کھاوا سمہ راں و سے کا

ادبے سپاہ کو مرود مرید ش واہ سام — ور ھرھان شرم رہی بیجے حیا مو

سبی یتیم وسو رن و جوا ر د سکر — حرا شلک واہ مال سر راد و ہ والہ

علی اکبر سے بیلے تولی ریح سر مان — دسی دستہ حسنہ نادی را ا

عصر مد و قت طہ جیر پیاسای امام — ار حو تیسر سوکں و کہ ار یا ولہ

مان کر دہ کرے صناری وار یہ سود — ھمو بند دہ مااللہ تو حد للہ منادلر

اریاکستاہ مرا سہ اسک نان کد — کاہ یکا فرحا نکسد اس دہ ادار

حاکی بجاکو سی رت ار ثما — مریر کعبہ ریار دوار ثنا سا یہ

## مرثیہ ثانی دیگر

دیر کربلا ہے جان حو سردار ثنا کد سے — او مان حق و اسو ھمہ سے آسمان

ادسر بکہ دو یح رواں رسول بود — لشکر اور واں للہ سرا و کد سد

ان را کی کہ مرتد دوس مصطفی ملے — مادر حق تو بدس رحم مرکیاں کن سے

دست ید اللہ ھی کہ رار وبو ترد للہ — مادر سرا وحد ادہ ہم ساران کدر

سانھی کہ سر تد سر و فرید ان — مادر ہمہ ریتر رساں ثنا کدشب

سو بار و ی سر دکو یا صحرا یہ جھا — ملک باولے سرو دد حاد اساں

مادا ثد ر ہو ر کسی حای سرد مان — مادر ثہ مر یان حرسران سپھا کد

ال [illegible] کرده [illegible] — کر دست [illegible] خدا سال

[illegible] — کر مال [illegible] اسال ال

[illegible] طفلان [illegible] — [illegible] سالا سال

[illegible] — کر [illegible] دلش [illegible] واسال سال

[illegible] — [illegible] سال سال

[illegible] — کر [illegible] ال سال

[illegible] — [illegible] سال سال

[illegible] — [illegible]

## مربع دیگر

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] مصطفی — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

مریم از ادم وحام کمر بود | رحش او برادهٔ سمان کد شـ
کرچه ده وا از اسب حان دادن سی | او بر حار وحاتمان اشاکد شد
ورتی صد چالـ بر بادش محال | نعل اسبان از رعد وان کد سـ
باله یعقوب مهر بلب پسر | نزا وح ماه و دیرهٔ کیوان کد سـ
آه از یعقوب دشت کربلا | تر و صد بوسف چهاران کد سـ
صبح و شاس از عم و پدر | روح ننا از جوان اتان کد سـ
رو و شب سیاره در بیت الحزن | دیر او از حیاره ریر شا کد شـ
سک سد از حسم بریم اشکبار | سل اسکش ارم وعمان کد شـ
خاکی ابد دراه ان سان جهان | ننا چه باشد کر سر سوان کد

## مرثیهٔ دیگر

بابر سخ ابد بداسی حرس ل | لکه ادر بتیں کهری داشی حرسه
اکر سرے اوبه هرشام هر سک | ـه کسکار اکدری داسی حه ۱۸
ـ بر بادکا ا ا فاطمه | در باغ دیں له لب مریا داسی ۱
ککر ا ں العرسرد اک | سب ساه باد ـا اسـ
کولسکر ا ا برانسا ـ ساه | ـه ادار همسری دا ـ رحه س
کحامرا الحس اسـاه ا ما ں | حرس حیا بوتاح مرتا ابـ دحه سـ
کواکی سر سر سعه ـ د کر ل | ادکرلـ دسرهو حرحی ا ح
کوحاو بار بار حکر بار اصغ | لشت ساره حکری اسی حه

ان سایم بالے کہ عزم ملک سوت — بار رحم طلبھاکہ ونا محرماکدشت
نزاں انت ناوکہ ردی نوسہ واطہ — کاھی رکسہ جیحو کہ حرراں کدست
ساکی براى مام نو باوۂ رسولے — ارھرجیہ ھست مائہ ھسّی نوانکدست

## مرثیۂ ی بکر

اچہ بر سلطان مظلوماں کدست — کی سوج اصنٹں ار طوفاں کدست
نوح بکطوفاں ھزاراں سال ریں — کار اوار بو جر واقعاں کدست
رجیں ار صبح تا عصر وساں — ھر دم ار عد واں دو صد طرفاں کدست
بار وجسم پر زیم باس د و سر — دسداں خاں جہاں ار جاکدست
اچہ ار کر کاں سام وکو مردں — کی ساہ مصر دکعناکدست
کر بط ست ادیں سر جیں نو بد — کی بطست ایطالھا نراں کدست
کر شتد سد سر اربع ومر — کی بہ ایوب ابں عم ار کرباکدست
کر بید، ں انکست انکسر پر دست — کی رحیواں نو سلماں کدست
نہ نو بار اجی اکہ شد نومحسنی — کی ھمتں بر جو باراں کدست
کہ تہ سد حر حسن اکر ھفتاد بلا — کی بہ ھماد دوش یاراں کدست
سدی اکر دیداں سمر سکست — جو تکی نراں لٹ ریداں کدست
دو رعا سودا نشاہ کربلا — جو مرصو ومرفرباں کدست
مرحے دیں بھر قتل شاہ دیں — اں ردیں نکدست واں ارحاں کدست
من جکو یم اہ ھماد ودونکا — نرکلوشں جیحرتراں کدست

باد ... بی سنا عرب — سکر ... نکند
اگر ... الله واحد اگی — کامل ... در این ... کند

... دو ... شعر ... [illegible]

... کمار ... است — دلوار ... است امروز
... رسول ... — ... الامه ... است امروز
... — ... است امروز
... — ... است امروز
... — ... است امروز
... — ... است روز
... — ... الـ ... است امروز
[illegible] — ... است امروز
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — ... امروز
[illegible] — ... است امروز

کوای فرات ان شه ممنوع ازفرات　　ازسلو چنلک او حجر داسی جه شد
تواسکسه انکه بد وسش بکی بود و شما　　حاجتها نوبلک بد رجا داسی جه شد
الله والمحتاج عرض محبوب نان بوستجر　　ادرش سر بال وحی داسی جه شد
ای کربلا نه نسر عم رشاش حالک　　بمادرار دمحصوری داسی جه شد
حالی سها کدای بلک الا سان ست　　هر فرش شب ناو نظری داسی جه شد

## مرثیهٔ دیگر

نی دم امتان که امام ام کشتند　　ما کرده خوم صد حجر در هر کشتند
جواسد هل اتی و عینا الشر کیمد اسو　　جواسد والضحی تنیم ارستم کسند
ا م کشتد که ارجی ناراح محبت ناج　　حا سعالاشد وحدا و ندیم کسند
دان اندم دریع که او سیع سید ریع　　بلک شاه محتشم دشاه و سیم کسند
ها احرد کرسه لت دشه بهراب　　نا حتیم بوسم سمیان دویم کسند
سیر دل کجا است که کجان مضر سا　　درکو مر بو سعتش رسم حوعم کسند
سرالیسا کجا است کدیر و درکا سرا　　مسی درم سوبدن سی در کشتند
همادر مها جر احبا دوحتش　　محرم و سکناه رلا و یعم کسند
درم نوالعر و من که ارجحله کاه باد　　ناسو هر س عمر کبر و کهم کسند
کر پیر بوان دو طفل صغیر که نستم کام　　بر روی سست ناف دل ما تم کشند
کر سیران دو طفل کرنا اسلم عمل　　درکوه کو وسان بهر ابراب سم کسند
کریم سحال تاره سرتان رو قد　　ما پیر وحیه دو که نا ستم کشند

سمی بدر باد را بشیر بکش مصطفی — و دامنکند بکیر حدا خافظ حدا خافظ

چناسم بس عزنا بحال موج جو علنا — بحس و سرهٔ عدان حدا حافظ حدا حافظ

کجا جو مرا بو که باسدهم کسا دیو — سد دوبار جوار حدا حافظ حدا حافظ

سا الهی سر بکدم کرو اسلن یدن بوم — بهم و سرهم و مرهم حدا حافظ حدا حافظ

سای قاسم اماد کر وصه حال بو مراد — عرسب مبارکبا رحدا حافظ حدا حافظ

سا الہی مرد بسم بکش د سی بکسر — کردسب بوسم کوم حدا حافظ حدا حافظ

سای اکر باساد و داستحاو اهر باد — مراهی رفتم اریار حدا حافظ حدا حافظ

ساالہی کب رحو بمن کو واکس او بیون — و سرادی سرها مو حدا حافظ حدا حافظ

سای اصحہ بد رکہ حلف بار سد — سوار جوا هر الکو حدا حافظ حدا حافظ

ساالکو بلداد عم را مدل بند یزم — سر سر جم شام هم حدا حافظ حدا حافظ

اجاکی شوادمن رقص قادر دو — در حال حسین مامن حدا حافظ حدا حافظ

## دنیا [illegible] الامر اکی

مران کساه حلو [illegible] سجه ل لد — دران و ار بوان حالی د ده

[illegible] دو ار محبت مس سلی — مادا یس جون حسن محشد

ولہ

در بام عسا دو دو من و سرید — مرا دو شان رسد و عام [illegible]

در بام وس بالمر کوم کو ام — إنّ اللہ [illegible] يا الذ [illegible]

ولہ

در بام ان جران هجد سالہ — ارجاست دو و شان عمر کی باله

کا بند دد رحها اسوحا بوعمر حسابا — وَاللّٰهُ عَلَيْهِ مَنْ تَكُنْ لُوحِي لَهُ

مرغان هوا و ماهیان دریا
گویند که وطن اربعین است امروز

ادنای کهان نسل لعا معهان
زیاور و بی یار و معین است امروز

بریسه و دیده مو که شد و حمید
هنگام وداع واپسین است امروز

ایسه سار اسلم ادیبیین
از حق سعکی هین است امروز

ساکی سد دو سان این درگاه
یاد حسین دین مهر وکین است امروز

## نوحهٔ دیگر

افسوس ز جور و ستم ستمگر
کاو ماده ستم بسیر حکومان نکر

بریسئی کیسه او حولی بی دین
بکدست کاو ی ستم یکدست محضر

سراب هر دو و درد و لشمر لت
و برید بیمر ز سیر ساقی کوثر

سد کسه ز عدوان هم اصحاب
در ماند بجا قاسم و اکبر و اصغر

بکدست و اولاد علی بیسر و بی دست
ملک فوج را حصار سی بیسر و بی سرود

نو دید ساراح هما کوفی و شامی
طحال تا باج رو فی و مرا فسر

طفلان صغیر هم ریا فرعریان
برس بر لباس بر سر چادر و معجر

در حال سوزان سر بر نوزش او
بر دامن حاکست و حوض امر ما در

کرد ما سمر ز اسه حمار اده سفیا
کافر یکندا ستم و ظالم بکافر

حاکست بر این دار دیار سر حو
بر سرون ز رود تا نوفایس بد هد

نوحهٔ دیگر از ... تا علی تا حما سکینه ... ملکا ... وداع یا سیهد

پدر رحم مرا کوس حدا حافظ حدا
ریگ رو صبر و حدا حافظ حدا حافظ

بابی

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

خاکی که بر او نام او کرده بلا است [illegible]

وله

هر دیده حواس [illegible] شما [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ولہ

یاهر کماه وهوم حسر مو سرمی — یارب ی ساه واتشل دامن امی

امو و ربشدم حو دست و دامان حسین — کمسا عودا کار بوماس بامن

ولہ

هر شعله که از غم حسین کربلاست — جان دادن دشوار مرا واسان آست

یا ربح و دو رحس سر کار تست — صدان رود سگ که دیدها کریان آست

ولہ

ماهسر دلان که ما ست ی داریم — یا وصر سال شو و سوی داریم

بد و لئہ اسل و حرم در یادریا — واللہ که یاریں حسی داریم

ولہ

یا رب بمصطفی و و بتو یاوہ رسول — یا رب بمرتضی علی و زوجه اش بتول

کاس یا مول بران ملح محمد چو مو — یا رب مر بد سکاه سلطان کر عوا

ولہ

سی که نش رلو جم شد او تنهان — یادجام جام ریسکی بدهان

نکربلا جر دسی یح سام مد سوی — بکوثر هوش هر العالمات لسر

ولہ

هرج برمی کربلا بال سوس — یا یال کوا رکسه بود بال سوس

کمل البصیر بلا ملک وحس وحشر — مسیح دسیحان املال سود

دفتر عمل ما احسنا بحصه جواب رسم گذشته است کاملا از یاسه نو

ای شیر خاطر بمسر — مایم رجاند ان سید د

یلی فوح دیا و صعیفه مردم — بل مسب یلم حوار مصطر

بر ساه و ساه به عملبدا ر — رحای بری و باج اسر

ارسع سیاه که یعه و سام — هم سا دو دوس و باده بدر که

خواهند که است کیسه تا ربد — سو بیکر زادهٔ بمسر

وله

ای شاه که جام شهی در مشتش | هم مهر بوت زشرف بر بسس

کرباسی سعماوید سماموسی | اوشی قمر کرد نسرا یکسس

وله

ای شاه ید اسدک دراه حسر کسد | بر حال هلال مرحت عمرا مکید

جام بوکوع دادو سر راسجود | بر سائل ودشمن وشدر جور بسد

وله

یا رب بحق شاه رُسُل هادی سُبُل | وان واند توکل وما ودام هُل

کی روبهم رصل وصمام وصفا | وانکه حوم محترم مقتدای کُل

وله

یا رب بخلوه لمی دوهم بر حس | یا رب بر یار یار دو پیکر حسین

کاس باسول محمد هاکی مول کی | یا رب بحق اکرم هم اصغر حسن

وله

شاهی که ارسلاله میر السلیل بود | شاهی که راسمان حلیل جلسل بود

در شام که برساو دسیم سلسبیل | اوبه یاران وانحراس السمل بود

وله

بهسب

هود لی دلم سر حلا اعادیوش | تدسس علاه ووحی وبه امش بو

بهشت

اردسی ودو بسما بر تریک بری | اس رقه بهشت اس بلد ارد ست

وله

او راترام دو چشم اسکار | مانکو بر عیسی لیل وبهار

و ار

نوح بلب طوفان با الم کرد اکر | دانتا جیه ارس م وانیفان

وله

ماهسی شهادت هنا ما سسم | ار ام محمد حسان بر سسم

دیدار دیتی هوی بیوکار | ماهست بدان حدا ما سستم

وله

حسین

ماوی بای لطف اصد جاانبی | وان حسم تر بست بسه در حال

کر لطفه رسانی س بایال سوا | در کرب بلا بوس بال خسین

ورت ریسم و سرد حق — دارنا رهرادرم مکر
بون وا یار سدم مانو ر — کسه بو حس وساور شو
اوسهر بداد مرد و هی سه — ماوا ه ر دو کو ای کسسر
سیل وفه رفه مر برل سو — با لسه کرد ا ساره اسد
چرن سو ی ملکاه با ۱۱ه — ددمو مراسر درث رشسو
ا ه دت ه ادکنه د ای ساه — ث دسب وسر سسه رمطو
ادسه رسا رو ی کل هر السل — مسکر د متام جان معطر
ر لا دلد ر ةهلت مر د ن — کرددل ده هر چون شماد
سا ه ریان مر ده بر مرد ل — بوله سه ردی کاه بر سکو
اك ذان هر رصو عام — لر ریدا اسد ج احمر
رد دوکس دو ه اتر کلا سه — که کرد کلری سسلا اوبر

سکال ۱۲۱ سراد اسر اتر صید ناد الاوران شر سومدا

کف ای سه ما سه ار رحم — دی صمد ربر ر کاپیر حیر
ای جمتر سا لمد ار ما لد — در عرصه کرو دار رحی
تاکی ر حس ر باس — ای ساه بور کوا دسو مر
بر سل واکر سا ده و بالد — صدچال تی درار مر حسر
دکسر شاد حدا ا شه — ای صا سه و المعار رحیر
در کو عر ن وا ر د مرتام — در الوم می وتار سوحر

نه که لو ترو بن دلی بت او — ده ا سرم سترا ولیماری بلم

س ن کام روا سم ترو سما اش — تکوه ا بون کارس ککار می بلم

رمد یه ر اه را اسا ر برا سام — ل سر کرلر ثانی دو دپاهی بدم

ر سدله رتد ره ار لر — ردار حاوده سوارمی بلم

ی تشدکه رن س ادار حالش دیاد — تر ملل ر اوکس وکاری بلم

سطار ام و سر بلواد دی — ادر عمل ر ماں سرم تاری بلم

رده بن بس تس ری فادر غایه — سکی رحمل ل کوت یارش بلم

## رثیه دیگر

دنیا سلو سفایو ریو ند — درا هلاب سس نسو دمی بلم

ه ادعال سلمان کربالا و اد — کرما ورس وتوس طاو می بلم

بوای کسس ال لحاب هر سام — رحاص سام نفس وسر می بلم

سر کرسس دیرار سالا سایر — دهاں سود سال دمی بلم

سرکه دسرا فرار عالما لال — فراب دوه وسرم سردمی بلم

بود ده راوان دنیای باشرس — سر وسن سعد وسو دمی بلم

او دبهر باطل سوشاه سام برا — سال دبرکه باهم عود می بلم

اتمای محبت مرد مطر محمد مالرس — به تطهیرفس باسم تکورمی بلم

صفر اکر سال انسر و باتم سری — رسعه ماد روبا صو می بلیم

فرلکی سکی باقبول سا اکی — درا سال نوکلی مرو یر بلیم

بیا عروس سن حسم بسر قاسم — ساد ف نشین ارو فات پاسم
سن که سسه نکارب دس حلو نکا — دجوں باچو لالہ سراپای پیکو فاسم
سن رحمۂ بانو بس داماد شی — بجای دیت عروسی کهن بر فاسم
بس عمر شهادت رمہ بسه کس — دجوب تیر و سان بای اسر قاسم
سین بماند لعنتی اور سم سو — دکسه کسته لکد کرب پیکو قاسم
سن جو باهدش ابد میا لحۂ جوں — دکس سول سان سنا سر قاسم
رود بادس دست کاری کرکس — کسید بحر چو در اشمر قاسم
مکو بمادر قاسم رحم سال سال — کهی قاسم وکه برادر قاسم
در در دکر ناد ملام بهر دود — دو در دجوں دوا دسم مادر قاسم
در استان حسین حاکی دس جلا — علام حلقه بگوش اسب دو در قاسم

## مرثیهٔ دیگر

نعسه کودش لعل و بهار می بلیم — جو کهمای بهان اسکاری بلیم
برای قتل حسن علی بسام عراق — نشاعتی و ساط اسوار می بلیم
دکر بیرس وملک وا دسا اکر بهار — برای ادمسا ادر ارنی بلیم
برو حالس درد نال صدر جاکس — طینا سمت عین و بسای بلیم
دنای داش ادرحم سرسع وسا — یکی سیه وسهلش فراہی بلیم
اکرچه عسل برحق بود حال کاو رسا — تس سر دور تسا اسوار می بلیم
شهی که روح الامین بود مهد جنسا — بمهد حال بس حاکسار می بلیم

کر بیان ... که ما را ... [illegible]

دکو ... [illegible]

کهو ... [illegible]

سواهر وس کر ... [illegible]

[illegible]

واسو ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پد رحمت ... [illegible]

## مرثیهٔ ... علی ... [illegible]

منادی ... [illegible] — کم خاندا کم ... [illegible]

... [illegible] — ... واکم ... [illegible]

... دو ... اردو ... [illegible] — کم هر باد شهیدان ... [illegible]

هر ... کسه ... قربت ... [illegible] — کم ... [illegible] ... وای حسین

... [illegible] ... تسم ... [illegible] — کر ... [illegible] ... حسین

... [illegible] ... [illegible] — تمام ... [illegible] ... کربلای حسین

کسم ... [illegible] — ... [illegible] ... حسین

سال ... کو ... [illegible] — ... [illegible] ... حسین

رای ... [illegible] ... کو بیم — کم ... [illegible] ... ای

وا ... [illegible] ... اب — محلق ... [illegible] ... باوفای حسین

... [illegible] ... — ... [illegible] ... حسین

... [illegible] ... اکی — یمین وکای علی باشند ... حسین

## مرثیهٔ ... دیگر

سا ... [illegible] ... کو بیم — ... [illegible] ... م

... [illegible] ... باشر ... — ... [illegible] ... کو بیم

... [illegible] ... — وان ... [illegible] ... کو بیم

... [illegible] ... باوفای حسین — دو چشم ... [illegible] ... ریکا

حاکم را که کو[illegible] امام معصوم بود ‌ | طفیان حالت چال [illegible] سلم

حکم را که [illegible] کوهسار [illegible] ‌ | رس ساو [illegible] سلم

چه کو [illegible] روا [illegible] ‌ | ندا دکر [illegible] و [illegible] مسلم

که کو [illegible] وعسل و کس ‌ | نکرد [illegible] مصیبت مسلم

چاکر [illegible] که [illegible] پادشاه [illegible] ‌ | کی [illegible] مسلم

چه کو [illegible] و طفلش [illegible] ‌ | شد [illegible] مسلم

نکه [illegible] ‌ | رسان [illegible] طفلان [illegible] مسلم

## مرثیهٔ دیگر

[illegible] حکیم وای ‌ | [illegible] کشته [illegible] حکیم وای

[illegible] ‌ | [illegible]

کشته [illegible] ‌ | [illegible]

[illegible] ‌ | [illegible] حکیم وای

[illegible] ‌ | [illegible] وای

[illegible] ‌ | [illegible] وای

[illegible] سکینه [illegible] ‌ | کشته [illegible]

[illegible] هوای [illegible] ‌ | [illegible] وای

[illegible] فاطمه را ‌ | کس [illegible] وای

[illegible] هوای [illegible] که خاکی ‌ | [illegible] وای

بلی ز درد بود درد کی بی علاج — قسم شان فرمایا که مردم خوشی
[illegible] ز غم دکر یده بو — همه [illegible] و غم [illegible] سکسته
[illegible] بوار سهل تسد [illegible] — خوش و خوش [illegible] بوا [illegible]
[illegible] ساکی محمر و غلام در که — [illegible] صوار [illegible] او نکرد

## در بیان شهادت حضرت مسلم ابن عقیل سلام الله علیها

حکایت واست عالم حکایت مسلم — بیان حالت کس نیست حالت مسلم
رقم شده است [illegible] اگر بر هزار — سوی [illegible] هلاک مسلم
[illegible] حد بود از عم و پدر — [illegible] که خیر بکوا [illegible] مسلم
دلاور شام و سحر او حکم سال بسال — پسران دو طفل شهید و بهادر مسلم
چو کس کوفه تمام مسلم ابن عقیل — دمادم شام همی به اطاعت مسلم
ولی چه سود که آن کوفیان عهد شکن — دوباره عهد شکستند بیعت مسلم
جدا [illegible] عبرت کس [illegible] — که کس نکرد در آن شهر نصرت مسلم
واصل [illegible] او [illegible] — بماند و شد متفرق جماعت مسلم
چو شاه [illegible] پناهش داد — که سر دهد ز شهادت [illegible] مسلم
علی الصباح دهر کو [illegible] — در آمد [illegible] عمل [illegible] مسلم
[illegible] چو [illegible] — شد [illegible] کوفیان [illegible] مسلم
[illegible] شمشیر [illegible] — کسی نکرد [illegible] قرابت مسلم
[illegible] حق [illegible] — که [illegible] مسلم

چکوم

زدول که ندیلم چه سد رود را نشم
ویران دیبوکل ستارات آگهی یاسه
همی سرمی کهرو پا سار سراسی جها
فصا وجهرا دجوان هردو درامداد
سا بهر هر دو و یادمرچه یادم بوام
دروب گل رهی بد ریصوهراد
رجوان مرلب عد وهست یاسان
دو دست هر دو رکس ساریس
حسا ادیل ا موم سل دست
جو کوا سد که صار تو ریاں کا
سست کرد یکسی علامرا ما تو
سالا کعب کهر چو حوب سورد مهمان
و درو شا بیدم رو سه ا کو ید
همی امرا مرا بعمل ان دو دیر
بهار و سلام سرکشت فصد طلان
رای سلام رسمی اده علیهم السلام
بزار دو کرد که معلوم بدل باد
بکرید ا۱۲ سال ۱۲۰۰ و اسا

حه شد محمد و همام حدثم ابراهیم
رسکیستار یده اس آگهی یاسه
شوید هرد و باغ جهان نور اهما
رحراب وش بد رکرد سر دیر یکوار
بهاده لدلیش رو روشکم تکم
هرار یالهمو دید هردو در دست یاد
که هردو بوکل و بلبل بوتر باغ اسد
طیابه ربهر رحسار رخ وار یار
بعمل عادت طفلان بدرمادر
کتان کسار میں ر تهر حسال بها
سپ که ربکی سر سیب جوسو کامور
که بکسر یکسد کار یحی سلمان را
بستو می بوسعید و فیهمد کو ریکه
حد دعو دپیر چو سلام حو پرید
رکهر سابرامان و شو دوان کرد
کشید حمر هراس داده دارد سا
سو دحار بحر سیع بیاره دیکر
رشا حوش خو و شرا رسمد باو صبا

## مرثیهٔ دیگر

ای شاه جد العطای شهید جفا شدی سوم
قربان اکبر که سرش از بدن جدا شوم

لب تشنه سر بدست جو داد تشنه
قربان حلق خشک علی اصغرت شوم

تن پایمال زیر سم اسب کین
قربان پاره پاره دو دست برادرت شوم

قربان حوالی ای که صحرا رسا
قربان ماه رو که ورع انور شوم

یکی هزار پانصد پنجاه دو هم سحر
قربان دو شهای مجروح پیکرت سوم

سرخ سو حضر و سر جوش سولست
قربان سمای و دیدهٔ حیدرکرت سوم

تو شاهزادهٔ اکبر و مهر ماه عرب
قربان شرافت که زنهار ... شوم

کوای حرس قاسم داماد نامراد
قربان جسم تو که عرق در خون شوم

کو مسلم عمل و دو طفلان بی کس
قربان دیده سلم نام ... سرم

حاک سیاه کنای سدنا سادات
قربان ... سرم

دو رتبهای پاشا محمد ابراهیم الملاث محمد موسی ...

ملک بهار بود ام مرد مسلم
... پاک سرشتهٔ

ملک فکر دل مظلوم دست عمر شا
دو شاه او ... کرد سیر پاک

ملک ... بانی دو شاه کشتا
کمر ... که ... شست

مهر دوستی صبا ... دوست
نکوان هر دو ... سلم

دسکه دور شان ... مادر مسلم
ابر ... اسی

کهنه ... دسوا امس مسلم ...

نرجدا و برد ول سدا و حلو حیها | بحس خلق رحلو مها ما وسو
د مىد سـ سامو علام ناعه نكرس | برسهلسىرىس بو دىرو دو سىا كو
ىد بر حوابر راں رحس فهى ىا با | مکو کمار ىه كو دو د ىحس ىامان تو
شجاع و صف شكن سمىم دىر صفت | و در مهر كو هىد و تن چند صمد
چو دىد ىشكى حواهر سوادىر بو ىو | بحوس كمسكه عباس ىر دسا جوسى
راس عطش و شطاا ىسو عو د | سد سوادىر با حاسوا و بس مه طو
مه سد همت ركو عىرب وسىا | چىر ىلله و هاى ىواى سوفا سهىد ىد
ىد سو سل يهى لباس هرىو و ىدلا | ىد ىر سع و ىواى ىها د سكو
حو د ىس سا ع ل را كرد عرم سىر | و لىسهر ىقرا حو د ىو سطر
سار ار عىلس و ر آو د وار ىر | ىد س ىىلا ده سو ىد سراں
سالىما و ى را دىا ر ما سرا صاد | كه حلم مدد ايمدا يحى و ث
دو ساه دسب ىكر دں چرما ما حو د | كولستىد و سكس بحال ىكه
ىساكس و عىاس سطراب | وراب ار عرق سراب سد ىكه
ساه كو فه سام ار ىه ىمىن ىسار | شد ىلاحمله كو براں ىو ىسار د
ىكرد و اهه ار كو ىب رفلت حر | كر هتا رى ىحاں حد و آىد
حطاب كرد مركى كرار صار لىعنى | سو مرا ىه كرمى ارد سا او كه سو
چكو ىم ا لىس حسد ىر ىكر د ار | وفا كر بركه مواى راد مى دهىق
هكرم ا و دكس حد ا ركمس حسد | كه كىم چه كىس ما د و ىم ار ىهد

آن دو در یا مجروح شد و داماں شاں — مورد ... رحم و جسم بیاد بد
... ریس کاسه کر مامر — ... سم کرد و کرده بهو عاد کو
... طفل صغرا سرے بعصر — مثر ... ود ... شاملش
... ساس بر دار جسم کو دل ... — کوثر ... اوردا حوادر آتس
... کرم کشته بواد ... — ... جسم و ... هجی باس دل ریس
... ار کلاغو مکد — بخوانده کربا ما التستم ...
ای مال ار سکی بلاس معنا — چو دیا ... وکیسو ... وراسرا
... سم علامات علام ... بکوس — سهر کوچه ... ماو ...
... کرکسس ما میسوی رحم دلشاد — مکن سهمد ... بو داس زیاد
... که حوسد ساده ... دلم — ... ل ... اعلی شد سر ... کلام
بمو ... اماں ده کر مار ... وساد — وصر کسم ... کدام رکس ... یاد
چو سرید وطفلاں حضرت مسلم — چو ریش حوس ... دروست مسلم
حکوم ادسم وطلم ان پلید بهما — کرتی درات سر ... بهاد
بو او عقاب شد به العمات در یه — سو ماروس ... سر ... برید
دلا اسام و سحر کرد کس جواو بها — بواند وطفل شهید سم جواری داد
... حاکی ... جست المظلوم — کرسان ومرد ... تاریب محرم

## در بیان شهادت حضرت عباس علی علیه السلام

بکن بیاد عم عباس بالرسام و سحر — مکن وماس عباس عم ... سر

بوحد

نكاه ... آثار ...
... ار ... اعما
... ابا ...
ملوا ... شو كام
... ده مادل
حرير كه ... واسر كسى بدا
... باده اماوكيما
ماد ... بسه ... اوالم
... كاس ...
سكر ... كم ... مطار ود
كرسدا ... دوى
... بحه ... ماى
... كلوش ... سل شتم
... ام ... داراد
كم ... داوناه ... الحد سوكم
... ادم ... تاش اكمر
... سلام ...
سازى ... كاس ... سدهران

... ساى ... وكى ... دنيا
... اكر ... اهل ادا ... علوم
اراده عط ... كو ياد ...
الى بكال نشه مراس ... كمه كمسه
... بيان وسطره اس نفسى ...
ادعاس ساهس چو نكوس جهان
ملوم ساه واده ويادى ...
... اهى ... سرلد ...
سكر ... اكه ...
... كل عراد اداس ... وكر ...
... كسى ... واسصعر ...
رباى بوار صيد ادم ...
ناصد وامرطاو ... بحس ...
اهى كسد ... جلوم او ...
... اسر ... ادكر ...
راى ... ادكر ...
كر ...
دوسى ساهو ... كراد ...

هر کو بماه که بسد تو شمشیر زد — کما سیکش وبکد سر اصد اله
حکوبما کار بیع و سر او حسد وا — لکمدس چپا ود وسوا سمه
حکوبماه که کوسی بیع ود بدان — حهادکرد بکفا ر باد و باو بدسر
حکوبماه کرامد کسیم حق بدس — حدطل کسه رسی کسب فصاو دست
حکوبما چوانش بیمیل بحت نما — بوف خان در وسد روان برا
کو بماه کرار بروسره هجوع باب — بوای اوج شهادت کشوده بریو
سکو بماه چوار باد باصادره الـ — کسمد بعر ادرکین بااحاره کو
حکو بماه کر بهادری ربی بس — سر بس بهاد بدا بحو باس مادر
چکو بماه راو سکدر ابرا دکر بسی — سار علما بر عش وطر حق و
حکوبماه برا حدا حدا کو ربد — د وربست سر ا راد کوه رکه
سعد رو بکی روسیاه سیاه کی — فسم حاد او و فرب رب آکه راه

در تربهاد باسعا بحضرت علی اصغر در راه آن سته کو لمه ما

نوسد اسیر بواد حسین اسد نشاد — دردم نماز سر بهاد سه امد
او ناد ابا بهاد عطس کو دعس — اد ابرا [illegible]
بیتا اسا اسه حکو مادر — دا بساه اراد [illegible]
او دران بعیمت شاکو دعا — ای ویداد ان ملم بر با اوصد
پامصه بسو کوت به یا احوال — برود دا امساد [illegible]
کها اصحاب بلند با صحاب هر ابکر — بودلت دو شرح دورا ما سدی

مہلت دی کہ اب کنارا مدام سر — مرد کنارا او سوم کھسکو ہی او
ابھی نارصہ کہ دان معمدانی علی — ادھو حلوا و سد عسل و وصری
حاکی سہا جان نو روی ہراز — حادارن راہ نوھستہ ادریری

ذکر شہادت باسعادت طفلان کربلا امام زین العابدین حضرت سید الشہدا علیہ السلام

یارار دست بلا کو تم محسن — ارحسان لی کس دو رار وعلی
یارکہ پیرد اشہ بد سسر کام — اکبر دست براہ بن مردا ہر کام
کہ ا برتی ہای ا د — ماھرای دو ر ہا ا ا
ارہ دا اردہ الحرب — ہ دکرک ور سعد ا سہ ہدں
ا ارا ، دیکس و نار وس — لتہ برلب اہل ولد ما رعدا
ب ان ناحسم ا — نودسہ ل کہ ا ان شاں
سر ہا نو دادا ہ کہ رولا — کربلا ہ ہل سرد ر ا ا
سہ یوں کسر سمر سرل — سر سراصحاب اس اس سہد
بیت آن حالی تہ داور کہو — ماند لک کرھر دوا اس عو ر
دن دعا داد اہ بحسل و سپاہ — تہ در ان نا لاہ دو وملکا ہ
دید نکسو نا کلوی حال حیا — سرحوار اصعر سوں وبھد حا
رت دکر قاسم یاد رہسا — کرد حوں ماہ رحوں ا
رہ لرسار تار رحمرا کمرتی — بدسرا ا یارہ یارہ سکوس
ہو سلطان ارحیات ڈھوں — ساھسوار و نہ کا دردھں

د شهادت بیان اشعار حضرت ابراهیم ابن عبدالله ابن الحسن المجتبی علیهما

| | |
|---|---|
| طفل حسن چه سکونت جواس د تد | امد دهال دوار د نوعمر سوار |
| دیر کوس کو سواره ولاړ پوکه شو | ارهای هوی دسمن سدا دجو او |
| دیا او ساده یاس صدحال روی حالت | ان یو که ماده کاش امان سوی او |
| جادر کین بچیړ وجاکس خپیړ دیل | ورجو شهسیح دیج مشکوی او |
| امد جو طفل اسل تد اماعم نسیب | ورعم بها لس للت وسودی او |
| کاتم رفلکاه ساسوی همکاه | کرجوس ر دهمرکید ستت سوی او |
| سر دی دحم صحو شمسر سیع وبو | مرهم بهار راشلت تمامد پر سوی او |
| سکدباه والدکار بے دهم کاوری | یتیمی جواله کرد دستم نکوی او |
| دسته دیخ دسسپر کړی پس سع | دستار دیدش وکید سمکرعدو شی او |
| ورچارسو رتسکست وصانا او لت | ا بد دکین ستسوکه سمرجوی او |
| شداد کاد عمه بد اماان عم سومد | حرشوا بکمر ودکری سعاد وکری او |
| اه اردمحکه سمرته هلل تساه دس | ارد سته اردس رسایان سری او |
| ما ار حکم سیح نکف وی سسراس | دسی بحلس ر دسی کلوی او |
| اراس عطش نیم الحی رشمر سوا | السربیاددر همت الداوکار |
| کساکرهست یاس اکمیر سلسل | جوکوکه د سسل ر الی بجوی او |
| ستر کمت روبر جحمر هکام ظهر وعصر | مهلت کړه روکم مسامان بښی او |
| مه امیکارکسام د رکاب تر | در سیږیادم وجان در روکار |

مهلت

از قصاص و کیاس از قدیم — و هلال سیواره‌ها سپهر
باج و اکاملش زهره و فرهاد — و سماک مریخ و دیع از کهکشان
جوش از کیوان و حقان از سپهر — حجر از بهرام و مرداد ماه و مهر
جای عمر شاهین جو و بند شا — کرد برس ارماس ساسان
تا زحوم مرکب سوار اشهسوار — اهل بیان او عیس و ار ستار
جون سات المس ترکرد خدا — حلقه نام مهر کرد و تحی
شر با ه د حسن سر دساود — کرد ماه بلی وداع با سین
ادحو دی الوداع والفراق — سکه مد مهر و مرقد دیجا
ا دی ن ا ر و د لی باحمنا — تند ص دیو او با ی هماله
ر سیما ـ ماد ر نو راب — کرد با حسان کد ان در حطا
ا داء کر آسرا با که و بماو — در سرا دت مد ر ایر باد نمود
تماکر دا ء مرا حلال — تاک سی بر ا ماحی با مال
ا ـ ، آرا صوت از ه — که بدم من مانع حمسر ر کاه
د لا ا سه ـ سر الا نام — و حی رماه سی کردم سرام
بوادم ا ن در ، کجر نها ب — د نه ت دس را نان اد سیا
ک اسل مدلمی کردم رسام — با رهد نمود بشام حاص و عام
م کرد سه ، و ر ها الدرس — داده زهرا و عربیل ن ه ل
مو ساله حمام نور سنا الاشر — رسومی نام سالی کو ر

یکطرف باسلک خدا کے سب حاش — بس سپاه و سلطان دین بحال
یک طرف صد چال سعل و کعں — سرنگوں او کس همادو دو س
یک طرف معمور دشت کربلا — کشته سر تا پا چو انبوه ابتلا
صبح و ساشول رحم حمّ ربد — تو همه کرحیل ارح واه لاد بد
هر طرف اهل حرم در هجوم — داد سراهر دمی یوم دوم
مادر قاسم یکسو یا سوزد — کرداری بهر دو دو در برد
ساد اصغر یکسو دل کاس — کر ... دکر حواب
ای کال نور سینه سداں س — وت بهر دو سرا بساں س
سر بود یا سر لب بحر و نحواب — ماهی ... هجوں نحواب
در ما بهر داراں شد سر بار — ماسر بکر دست ادعم راردا
سدر قفاس در افعال سرسر — هر واس و هم طرح
کهس اراں باکیره هاما م دریم — ای ربع اربوهرا ام دریم
ای دریع ادا اکبر وارا معرم — قاسم ربع یاس سوں و حنفرم
حملہ در باع هوای کلسدار — صر حیاں و فلک چو سرب جو یاد
سر بہر فرش شب و یاد میدار در حرس — کاروا پراهست بہ بیش ویس
بیں م اں پادشاه دین پناه — وقت سو خیمکا اد رقتلگاه
ار محمد ماں کرد بر جو کھس — حاشر دیں کهسه در پیرهں
اکبر سو اریں حدا شاد دس — ارستم گریاں بسا ردیکرس

شمر کهاں سے کلام پیچاں کرار
بیست الی عیراں السیں
یا بکن سخت برائیں بوید
دس ہو سر کرد کار ارد واقعا
شد رہم حملہ اش کار میں
اسماں ارہم رہحس در مصاف
ہر طرف کردند ان قوم تیر
اسے دیر دار اوج لامکان
اسکہ سد در کار اسرار کار داد
ماہر اراں رحم وحسم جال جال
شد براں راضطراب بو براب
ارجمند وس بالرحق و ملک
تسلی ہو رسید و مرد فرکوں
راں خواجہا و رہم نے تہا
کر سمب حمہ کہ کردی یکام
کر بحسم حال حال اوج تاک
اکہ امد برسر بس سہ سر بود
سمر پای جیکمہ و محجر بدن

قصہ کو تر کی مکن بیچ دراز
سر ہوائے حوساں ویو کیں
مانہ تیغ ابر سر حوالم بوید
کسے از کوفی وسامی دہ ہزار
چو اسکہ لرداں بحیرچ چار میں
تا اللہ قدم تہی کردید ماف
میر ناراں حسمتی ابر باراں سو
کرد پیدا اسر اسر تر و ساں
ور بکا بود سے تا ایں شد رکار
شد طپاں ادبپ دیں بو برجا
در تلاطم سر بسر ہمچوں حباب
شد عیاں سو لسو دار بر ملک
اسماں سا کی رماں سدنے سکوں
بکسر کرد تحار میاں کر بسا
کر سبش کسیهادر فلکا
سر بہا دار بکسی ورحجی حاک
اسکہ و پہلو نشسدے بر بود
امد بر سینہ اسر نسست

حاصل الا عمام را تمام — وہ ہیں سو کوش سر شم کو سوار
در جہاں میں بہتر ا رہ مہرم — ہر صد ہو املے دُر و بلے کو ھر
کر چھا کارم میں اور راہ صواب — ملے سوالہ را حوالے نا تواب
اس اب و دحلہ و حیحو ت وسل — ھست مہر مادر برائی سسل
دد ر د دسرا ہے میں ادیخط اب — دل کنام دل کنام دل کناب
ر ارباں وکو دکام در جہام — نسہ کام نسہ کام نسہ کام
ملکاں سیر جوارم یکطرف — سر بسرا سر نشنہ کامی سد ملک
رادم وحام دراں دو جواب — کاوار کاد بکرد منع اب
میں مکر سبط پیمبر بسم — کر مسلما امد کافر بیسنم
حمد دراں افتاب سعلہ بالت — پھرائے ابرو سر یوم محالت
کس نکرد اعرفتۂ نام تمہد — در بھنا کو دلے سُشما ھر ملک
کسے ای نا بالے مردم ار جما — حال مال ادعترت حیرالنسا
سکسم کو دید وبے یار اس دنکا — یکس سیہل دتہمی حصہ ھراس
چوں دھدا مر رو ورد ای حسا — جو نا جی دا سر پیس جو جواب
میکم ای ناکساں بد وفا ل — سر سما جو کساں جو حلال
سر دھندم مار سم م ار اسد نکا — سوئے کستاں سرم و ریکار
سر دھیدم ماباس مشت عیال — او بر دو سوئے صحرا و جبال
نسکر کمت او اسکلام سُو یال — سو اھتر ار سہل سدہ سماے

قائم را داده بسپر سلیب — هدف باشد چو سگان پسان
چون شد سر راستی کون رهنمون — گفت سر تا اله را حعون
گفت رو در جمعه و وقت عار — حلق یا حالق کند دار و داد
ابهلم ده کر حصوع وار سوع — سجدهٔ شکری کم بعد از رکوع
طره و دیگان سی دربیع — رو دو کاندر حان سار رکوع
کر دار بون سهو ادب حوبه سو — پس بحالت بهاداد مجر رو
نامل دس و سم جواب — کرد دل از غیر حالی خوش حساب
در بهای شر ان بی طم — در حجر کند قلب سلیم
کای حدای لا زوال ولا زوال — بار الها بندگی کرده هم دراز ل
بس در ده بعد بود سعم — سر بار بمار ران شده
شکر بعد سکرای کرده والیلا — کرد کوی سد سرس پامال
کاشو بر دم در اران دان — کرده بجهل سربان
رب ای آدب ای کریم سرکرم — کی شاه مواسطا در
کامدش حسن لا ر خلیل — کای کبه گری حلیل
لطف حالق نسل و پسا — بار بار در بهار استکار
کای مرشعات سرپان دو ست — سر سم داده سر بار و سب
بدتما سر در رب الا اعطا — کان در ابار در ساعی رضا
سلو عالم ار ماهی با شاه — کی شجاعت ار سمند ارشا

سع اسادراں سے اسر و ۔۔۔ سرد هعماپرد وبارس رکلو

کمر هستا اسحر الماس کوں ۔۔۔ چرکلوی سسارت دسه ثمو ں

ہوں کم دراس ادحوں سر ۔۔۔ می سرد حصر مں حصرت

کمس بودہ ایں کاو و لعل لب ۔۔۔ وسرکا حدّ وبام دور ثبس

سع فولادب راں اهں دلے ۔۔۔ سرم دارد ادستی وار ولے

پمدہ بوم ای سمکو ار سم ۔۔۔ صکستی صید حوم وادر حوم

ادحلا ای بحما سرم وحما ۔۔۔ ورہر سرل رمادرم حیراله ما

ادوها ودں سرثدار حمام ۔۔۔ درا سرکلوی لشمه ام

واکه درز سوحص عطو امات ۔۔۔ سوت اسه ایم ادعطس

وتت لنتی سید اما یرا ۔۔۔ کو سا تر سرا رصاںاد

کوحسں کرمرتب ادعرب ۔۔۔ د درله ح ال کرکسر سسه

کمت سرده رسوا ر احامر ۔۔۔ دل سرشمار سماںت کلو

شکست اکرواب ر یر ملس سل ۔۔۔ اکر سرل برکهدالی سیل

کمت امام دیکرا دماسه ام ۔۔۔ و لیاداودد تسد ررم

دست تایم راه هسو رکرا ۔۔۔ ا ده دلمد م درلسا

الهام یا ستکا دامں رکساد ۔۔۔ یمر هست تیز احصا

کمس سردیکر م صراما ۔۔۔ ادرماں اتد وداع حدم حا

کمس ککتا سیستراسادں دوش ۔۔۔ کرپردا درسیطم کردیده دت

سالم ا

کرہو لہ ، رسی باحد ب — باچھ ں اوس روطں راہرہو ب

کوہ بادشہ تں ساہی ہوا کدا — ناکرا ، ملطان دستکر بلا

حوسی اسروں دل حوشں حدا — یاحوں دا ربی نو دیج دوا

رمتروالے نو حوموسوے سفر — یا حوس ہے ماد جاوں دیرا

لاسی اودھر ادراہ لطا ر — نامرای و اھریے مولا ستارا

مورہی میں مہرعم سرد رضوان شاہ — یا شہر ہمہ سی باہوا ں

ملک سوال راج ان معہ — کر ں حال علد لی یہ سر

دس اں اں رہلک سر دید — ا سرہاں ہ آل سی احد اال

ار یں وعمر دوا م ں — م ۔ لہ رد ۔ یاد اس ۔ ں

کسہ ، اد را الالا — بہ رلد عس م پاسال ال

پرسم اس دیا راد الکہ — ا رسال ہا ل ا ہو

اں ں کس موس ش لکر — ل ا ر عا سا سہ دملہ

دمت لیسا سا را ں حول — حولس رب ا مالک را

ک ست سعاد لمدرس یہ — ہ ریدے ۔ یا کادے ازی ہو لا

ہوا را دھرا س راسہ — اویں رعا للہ دن دستگیر

ماہ حر مراد اس ا سار یہ ۔ سد — وکہا امدادی ۔ وماح سد

دیرہ دے یا مال کست — ریمہ ید ملک سس ہو سر یا کست

دسطا اں درہا شو یا تمام — دایرا سا رہ تں وھس وعلیو ا

ارے سدا حاکی طلب کی کر سرت | در پھرتا الے بوبا سد در بحب

واقعۂ ماہ قیس موسیٰ حمزہ الولاد کربلا بیمار کو سنہ نامہ اوفاطمہ صغریٰ کا ١٢

ابدا اعامل دمی مسیار سو | کر جواب عقلی بد ارشو

در حقیقت کوس نکد رار ہا | بسب داء سو پول راہ جا

پھر مطلو مان دست بستہ ہوا | سر شہ رسانا الدکی جونے ہوا

ایجاں بستہ ماہ معصر | جو رہ ماندہ رہ سنہ سمر لئس

ار دلم باد سر چشم جراسد | مر انسا رحسیم رحسہا اسد

ظہر بہار بواہم مراہ ہار کہم | مرانسہ ماں نکہیا لو وار کہم

امہ [illegible] اراب الد کے | مارکو ہم ارہراراد س دیکھی

[illegible] اما لوبا احسین | سر عکا ساکر الا ساتو شہ بس

دیع جدا ہم سکت مال [illegible] | بہر یاں راہم ماہی کر طرید

ا رصل ہو [illegible] | ستد سکو ام رای فاطمہ

سہرا اپا اہ عم بسا د کرا | صد ہر ایاں الدو فریاد کرا

ادعم اسماہ بسا اشکس | وا تسکا کرد ماں لتاحرن

فاطمہ اسرتستہ ان تتہہ مار | مرد بیمار اجو ماں سر [illegible]

د بلا یوں ہوا ان دسمرا | [illegible] بار [illegible] باد

کمسن سو پیدا حال [illegible] | ا [illegible] اکستہ ار بوتال

کو ہمی ای ہد ہد نادصا | ار سلیما بوا شہر [illegible] نا

داست عادت ما ساز شیم وشا

کمت رکاب ادام او وساد

دم و هم ... کر سید

آنکه ... راه دید

...

کرد ... اطور ... لال

...

کرستا ... یادکرد ... 

...

...

رالسب ما بار بیکرد سالم ۔ بناملله در بسیمر حق وماله
سوار بر ... بجا آورد ۔ ... سال ار سعد بالسکر
... ۔ در بسار ... هر ماه ار ... داسرید
... [illegible] ... ۔ دیر ... دینکان ...
... بیاده ... ۔ ... در ... پیکر ...
... الر ان ... ۔ دکر بار ... هر ... اه ... هواد
... اکل کلر ار ... ۔ ... سد ا ایسا
... ار ... ار ۔ جو سد ... کرد ... اله ... ساتم
... سال ... ۔ کسوده ... سر ... سبا
... ۔ ... بالله ... سر ... کد
کی ... له با ساد ... داد ا ۔ سر ... ده داماد سا ... کتا
یکی ... واده ... سد ... ۔ ... وادارا ... ارسوس ... حکر
در ... داد ... و ... پوسا ... ۔ سالم ... کنان بر کنان نصد ...
... لماد که کجا ... ادیر ... ۔ ... سوم ... ایسر دستگیر
روا ... کر ... الدا قال ۔ سد ... ار ... شوم ... بادع ...
جو سل ... سار ... اران کستند ۔ سر جو عرب اطهار هم عنا کستند
جو الله ایئلا بد علو ... ۔ سد بد داخل بسر ... الامام ریان
بکی ها ... اهل ... اسار بمود ۔ دو کوش فاطمه را کوسوار ساده بود

کی مرے سکس اسم حسن ‌ ‌ ‌ وی شوید سا ادکادم س
اسکر سرکی ی فاسراا سریب ‌ ‌ ‌ سر یدشی دادہ دیرمرنا ذر
باسکو اسراکبو راسراصعرت ‌ ‌ ‌ رسر عمدار میاہ ولسکوت
باسرکار ادم ودا ا تشں ‌ ‌ ‌ ورع وس وحلہ باسا دسر
باسرکا رکو کاد سوسرسے ‌ ‌ ‌ جواهراب وحتراں سکست
باسرکاراں دسم سے دوا ‌ ‌ ‌ سلس سمار سے سیدوا
العرص اسرباا سرسر سہلات ‌ ‌ ‌ د سکر اسلسالد سائں سد
باکاد سراں خانہ سوسا ‌ ‌ ‌ شہ دال ندارو شم کدیر سا

واک سدا ستہ اطالسد سرایم شکل ‌ ‌ ‌ اں وقت دار شعر سہ سولکے ادیکا

سم ادرا سر سعاں وبالکرو ‌ ‌ ‌ سر سم ما لماا ل سر سہو ادکو
سسا تا سکو تاسر سہاد دیدا کر ‌ ‌ ‌ دراسہ باد سرسی سامی نہیار
سر دکرسرادپ اا اے و عرسم ‌ ‌ ‌ سندہ نماد رحو واس اسرع
دهراسکہ نطرح مام اسیش کراسے ‌ ‌ ‌ تر سوف حوسر سم ارقا سلہ سہا
یداں مام سمد شم سرالمیاد ‌ ‌ ‌ دسم سر بات وسا دکر دمرحوستر
سراسے کر حوش سراد کر سرسا ‌ ‌ ‌ دادسکر شامر سرکس سار قد
حرمہودا و سرست وساں کرملد ‌ ‌ ‌ سہا هر سا رکس محر اطالکر دب
بوکسے سمک ساا سهواسپ اراما ‌ ‌ ‌ جو سیاکرد عمر سوا دو رسلد سا
علل وسادسر کیمکا شروبکیو ‌ ‌ ‌ مرسسے جاد قسرکمی دکر ماند

سرداسے

یکی کشتی د یا الماس ده د ثبات
یکی عمر د حرم ستو الهی رباب
یکی سر دو مسند د ستار حق بار
یکی مهر و روی د بسان بادام
سرادق کرم د وال جلال تباف
سر یکی لا حکم سر یکی کرد
دام اشر پای رحمت اصل ختم
دکر حق تر یخ علم دام تیار کاسا جوا
کر نکوم برپا اباست بر روی
بیا سه کرد جان سما ریاوشا
هر ماوان هوم بدا ساکا بر
شریاکسد سلاح اجماعت دارس
ره مدا کبیا وداع کل مکاریه وش
بهشتگاه جوان سکسان د اسم
دیار پای مکد دو د شیر ایو خا
یکی سلاح بواد یکی بد دسکر
یکی سلاح علی اکبر و علی اصغر
بهر شهید اشر دو اما کرد

اد دو یه حرمت رکه بها
رد یه که وتر وحب سکا اسوا
طلبا بمر برج اطفال محمد ورا
بر سر ادسر اماں رکه بالمرو تاج
کن سمر بد براق سپهر روث
ستاد اسرار اسا همر وار کوه کر
بهاده رو سو هماو بد بد یو
چکوم اه کر حش امدا ایاحا
سرحا بدا جلا رفدار بحو سو
دکمسار رکاب دلان کرد رو تام
حرم رجیه بر کاهسان دو سد
لا یه بدیه سو هر جواد ریو دش
پر یکیم عم ربید هدا ساز د
فهم اسلاح رجیه اما ر سد
بر سر حسن سر سلان و کس نه ملال
یکی سلاح رسول هم محمد سید
یکی محمد سماش قاسم حسن
ستار هر کر کر تم قار حر تمید

دیسل

بجای چنین شه نشاندش سلیمان واد | گشوده بسر او بال از بهر وساد
نوید سر بردی سگان او عرش بر سر | نبر کس نیامد کسی بحر بحسن
بر انگیزه بهر جای مکند نظر | لی بحص بعش امام حرو و بسر
بداشت خویش صد پاره امام بسد | بجسم جا شر بس شر ظلم نوید
بعد شاه کسی نعش دو سال بر زمین | بر جسم پاک سلیمان جسم اهرمن
شد بدو لهر نشان مصطرب احوال | بمو زدوی بدرگاه اسرد مال
کربار آرکرم ان عهد را سوی بحس | بجان مرده دلان ای کریم رو بحس
در اینکاله بودیدان وفاکسان | در بدحسب کرشا خوش یاران
کرباکدا ولی هچو بهر عالم باب | ندید کسی جوانی برح مکند بنا
رسالم بال صف لا عروه عهد سد | دهر طرد بدچو بند بست لبه
دیر پروبر نشر چو حلو کر کردید | و شر ماه دحسن ا قدات پر کرد بلد
چو کسی بهر جالش در امکان رضا | قضا بش بسد حمله بو رنا حب
روا بسب کرنوان سر قرب برسر | جانب بو بهاران سانی کو بسر
رسد و دید چو احوال جماعت | کرداده الدرکعا حسار طامعه
بس الکرد کرامت کر بهر امام کسب | خود ش علعله و اسطرار و وحشیت
جواب ادار ایشان نکی بهاه و وعنا | کرای امام امم بعفو ریمان ورمنا
فسل بیع جانکه سید کونین | شبع روز جوا حضرت امام حسن
هما حسن که حدیش رسول مدبو | درشته سرهمه انبیا سرآمد بود

کو کہ ہست ترا وجہاں کا دی بود — کہ مکہ از آن ما و داد اسلے ھادی بود

سکر حسین سر شاوتی رسول محمد آ — مکر بہ ملک لچمی بسان ار سدا سد

مکر برسد کو بس و سا و زوتین — و مح کسے حسن او مق آ فن تہ بن

پیہ گشاں سر دا بھاک بہ امروز — فما دماں عریاں در اہما بموہ

بیہ ملکہ اھل وعہ الس اسر دید بلا — دو جادو فہر نقش الصیر کرد دیدہ

فشادہ بودنامہ الان امام کسان — ببین کوفت ن یادہ یار او بکشا

بیانت کہ در دست کربلا حسین — راہ را با دیر جمسکر شاہ فدای حسین

ادرس و سیہ ہر عقہ بودیسان بخ — بدا سمید بہر بالہ جارہ دکری

سوار برا دست ان کروہ یار بسا — روا شد بل دل و مراد دو اہو عوا

ہمہ ملکاہ وسد بن جرپاہ فعا — چہ ملکاہ کہ ہو فتو دستر عنا

ہر ملکا کہ بصر مہا وانمشا — فتادہ بار صد سال ار بہیں وشا

حر ملکا در بکدست کسہ بیرب سا — بناد مست بولو الالہ در الست

حر ملکا کہ ادھوں ملو فرہ بلا — رہا و دو صدا ہو سدہ ات مروان

حر ملکا کہ بو حملہ اما عرب — حصا کردہ ہوں دست ما و کفت حصلت

چہ ملکا کہ ارجون اکر و اصعر — مریں ماریہ جون دست کا لرتواجہ

چہ ملکاہ کہ افتادہ بار صد لبا — رکیہ گو س جوابا ہا سی رحالا

ریکطرف بن سرادر دست کرب بلا — فتادہ عر قریبون دست یار بان سہا

ما سساو لمایس طو باع ہماں — روان کردہ ہر ابن لدا مکاہ جہا

برق در سیچ حجت یکی رسید دا کلوی مار نصد او د کی در سا

کم تا بان صرسشما هر سر خوانش فسل و سه لما بلا سر جهانه ا در

بوان ادعلی سر حسن اسان شیاد لد حورسل سر بیان اسب

یکی دکر سر او رد بکوی بلسر کم مار پار ندار بسر و سر و حمد

سؤال کرد کرا مهر ایمان حلال کم سدار بور جمال بو بو سر تو ایشان

شا بنمای که این نشیم لسجو نامها کل سر پاص کروار دست بار د نام

هوا ندا کم اول فسل چیر سلسل علی اکر وار دوه حلیل حلیل

روا نشست کمان سو کر بده داور بهر بجی رسهیدان کم می وکید بطر

محاسل مسامد بنی دیده خرجیدان که شد رسل سر شکر جو بحر مر دامان

یکی دکر سر معنان کر بلا ماه رسید سه سر بان سر بار بال اشا

کراو ساده بد دیا بی جهان بادص جوان شر هدی بر کیاده قراب

بمرده اند حدا دست هم سر اسریر او ساده مسل بهی جو کیس بکرده او

دیرچم باول بدا دسر و حجر سد مه ته نقل مکان بنمای دکر

دمی رلطف قدم رحمن کن للناس بنا نماست کس نام والناس

روا سبب کم شاه ملک سر بیرار مهر روا مکست چو خورشید بر او سپهر

جو دید حالت سم سپهر جو آدرغم شراه کرد دو صد غم و دیده پر نم

مکمد باح دو قروا سر بدجام سر رسو بالد بهر جسد شد و کمند سر

بکر بکف کم هستان سپهر اسما سپهر ماه بنی هاشم و نام عباس

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نکاں نکاں سهلا دا [illegible]

روا بیست کرکرده روشو مثلا

بهر بحی نکوا روم روامان کسند

[illegible] نکا ئرد [illegible]

کر باکها نکو اراب کوه [illegible]

کرا سهر نکال [illegible]

خواب داد کارد و دمان [illegible]

[illegible]

[illegible]

ساد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اشاو [illegible]

[illegible]

[illegible]

سام فاسم داماد [illegible] است

[illegible] ... شاد ... [illegible] — [illegible] عالی اعلی اسم ... [illegible]

[illegible] کرد ... [illegible] — [illegible] کرد ... رسول ... [illegible]

[illegible] — [illegible] کرد ... [illegible]

شهادت ... سال ... [illegible] — [illegible]

[illegible] — کَرامتَ قُرّةُ عَینی ... [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] شاد ... [illegible] — [illegible] ... تمام [illegible]

[illegible] — [illegible] قربان کوی وفا

[illegible] — تمام [illegible] تو ... حسین

[illegible] — کربلای حسین [illegible]

## [illegible] شهادت حضرت امام موسی بن جعفر علیهما [illegible]

هلال ماه محرم [illegible] — [illegible] ... الله ... [illegible]

رای نعش [illegible] — [illegible]

[illegible] رسول [illegible] — [illegible] دل ... احمد [illegible]

[illegible] — رای موسی کاظم [illegible]

[illegible] — [illegible]

یکی دیگر معمار کربلا عیان
بود عرض با عمدای جلو جهان

کرد کاش مسدم اردید کو رو رید
بد بدم اس بس سر رای یاسر عوی

بحور بهتر بدیدم ملک حمایرا
سر جو ساه هو رسید افسا سرا

کدا حسب ستم سود سکه بدمش
سایده اکسر موئی در بس در بدش

بدوس بر سد راه رحم سر سره کس
دهم خدا اسد حسم چو پیکر بود

بسهکه کسی افلاک اچو لیکو بود
دنیا ماهی بر بحر جو شاور بود

اگر حالت و قسمت سال ستارم
وعان حق و ناوش ملایک ادارم

دیر انسب که چو دیدان اشارتا
بیان تو بس سد چال بار حق علیا

عم و راه راه بر در الچمان هو سس
کر بدا اسکر اهل ام ترا مو سس

بعل کسو دنیس اسرکسد هو بسا
کرشد ملک بعالی و عمس راه و بسا

بدو بر سمع دین شوکت پیو پرا سه
کهی در دا ایری برداد شاید

ربسکه کو بیشا افعان نی رهایی کرد
سدام مرد مدل عمش اسبار کرد

حطا کرد بس بکاه ان و بسه لعا
کر هسا بحسد پاک بسته شهدا

بصبح و سام ساسد باد و رهوا
بی ریاد او ساکنان ارض و سما

سرای و ایوان نعمه ساز و بر سما
کمد ملایک لعل و دیبا اسحار

دیر است کران معدای بیش و بس
تمام کرده سر تحمیر جسم بال بدیر

بر دو پیکران لشکر کام خود پر حسب
لشو قریب رسا بد و بطر ادن احب

ساده دید بالای سر یحیتم بواب
رسول عالمیان را هم عالم رباب

سال جو مرزا ابن اسد اکردید — در شهر ابرها اما رسلا کردند

حسان کرد است که اوکر بره بهد — شاد عقبها درجه الاسماء ان وس

در ایشان است عدا و طالع محوار — دم عام هو بداره ص وسیاه

وه بادر وه مکسد بهد شرس — عشاد بهد طه وال بس را

درها خرابه ارا و سور و کلا — حو وش بالکرسد بهد ار بست رواو

چو شاه بعد اقمات کرس — را اسد بهد در ومرد یادل جو بار

روایتست کران برکریه داود — چو کست ار دهار و ون مرید کاو

در ایام ۱۲۰۸ بود دا امر امجس — ایس سر جا داغ لا رشه رطن

بالبس مو دو شمل دراه مکوو — نکی بصر را اکر دکوی بعد اس

بعر بصر بدا ساه مرته کنعان — وساد بد ابکسال و جه بدا ا

در ان ده کو یا ماکد وید کوهو — ر بست یا مر سل ا یام با لکهو

رسا د تا سک بدین رحمه ناله — بهر دکه می صوا اسایر عامله ا

چو یا اسد بدا دره الان ا ام شا — طلات به بود دس محاسب بعد اد

بو امر محسن یکانه دوران — دکین دو راه و هو دو کست رصدو پهها

کمی سوکه بکدم باو سو هد م — بر محیا که رحم دا بهد مر هم

بر جا اهر بس که در بسا چراغ او و — هراد بکه کو شا حا مراش د و ره

مکو کناه سو کا هدس چراغ او و حت — قصائد قنده چال جامراس

روا یست کر سس سال چو بر کنعان — بدا بی رجاه بچاه مد لب وبد اس

دائمش بر شریعت و ملت راهبر است
توسل کرده دین جو ثواب و حجت است

وبعد از آن شریعت می امامت کرد
بعد پیشانش نمسان خود امامت کرد

روایت است که جو شد بر حق باطن
امیر کل اثنا عشر صادق

بر اوصیاء جهان است که و بدرت
رساند پیروی دراست و معرفت

دستگیر حاوی عادت معجز است
به خاص و عام نمود نشانش همه

فضائلش بر خلق مصر کردید
نشان بروی رسید شهر کردید

روایت است که از حکم ایزد سر دین
حضرت سید بهادر و مرید دین

عون اسکر است در شهر مصطفا
صد سپاه و شور شرا و چو سام سنا

بحجت باطن بودان لعین بد گو
بعنل مهر سپهر و باد نسبت کمر

بی دینی اسلطان دین مستمر شد
مات پهلوان شوکت معظم شد

بیم بدی که سهو بد مران شد
هوا کرد دم او ریاس رود

سایه در حق کر تیر کرشد
لحی کرد سیر جلا دل بسند

روایت است که مسعود او
نام جو لعوا و صحیح بیمار

کبی سام فهو و کهی دکوع و سجود
کهی صریح و برابر جاهلان که معبود

کهی بر دید کاه تا صبح لحاحا
بیاه امت بیاصی سوال دعا

که ان کروه که ابد بر ارکان حسد
ذکر و دود اللهم سلم

بر سد بدعت سماع تا اسمان
حطاب کرد شمس الضحی سو

یکی که اسه ابد
که طاعت امر بود

روانست کزان خادم شعاوت ... روان کس بود امام حق و بسر
رسد چون شو ان امام عالمتاب ... بموسی بلیعی فرون رهتی و حتا
دلیس سالها رسد کد شاه بود ... بمودانه حمد ی ساول ار حرما
رسد بارهٔ دهر چو بکه در کاشش ... سدار شرابرهٔ او لحمد بحسابدا
دنا عمه بودان مقتدای او هند ... عمو لعل الحسن سده رکس ره ریلد
والنهان حکر کجدا احد امکرد ... کهی در درد دل جو در بهار رسامی
کهی جو شاه سهیدان بهاسپر حال ... بد سر درد لس بارهٔ حکرها بجا
درابدست سه در بر وستاد ایعان ... بر تاب دیر در بود المیم ما اسود
دل ابر سه دور امام رسا دو کدال ... حطا اکرد دشو سبیدار ابسا
کدمس سارهٔ بود در مال می بحیم ... مواما [illegible] الوال بقیم
بماند هیچ دکر ارحیان می بلد ... سد در اعرابا کامیم اسل ستا
اراد جست را تاکه در مدد بروم ... بکم زیارت حدود داع اهل دم
بمرد عرص سیت کای امام امم ... ستار و بزیها را امکان مسجکم
جواب داد امام بکرای ضعیف نها ... بمم امام زبان رشیع تو بشاد
بکر دادن مر بی سره هیچ کسی ... بما ارص بما دل کیم سلد بقیه
روانده که جو شد اسحاق ورمس ... چو کسی عارم امادکان تنا بیهان
کسته عقد سلاسل جو در بادبیوس ... بکال حال در بس تند و در المسما
هما دارم سعادت چو طایر هوا ... سرار کس تنا اسنا سلما وار

سلام اسلمی دجّال کش مهدی کش — که بد مدام شرب مدام می سرخوش

صبح تسا ست روبرو اشت تلع — [illegible] سر بس و برسم بدا سه [illegible] دیع

دس نمود بهر عو عصر جوا موسی — هر ابر معجز روس بر اورید بیضا

لسد بر معجز اسلاف شو عزّ دلسک — نوشت نامه با صوبلا درق و وبلد

کرم شن برسمد جمعی ار کمّار — سر مو و سمکا ونسی جو جوار

یکان جو بد رکا هس امدالله اردا — عطا نمود نا سان بمام حل [illegible] جاه

سد بد نامزد ایعل جوان کمّار — درامد بد سر سر اب امام کمار

بسمه بو سی اسبهسوار کسو رکیس — شد بد حمله سر عما الصغیر کمر

جر ادست که دید ثنا مطلق را — هیکل عیسی مریم آنا و حق را

[illegible] لیث کشن جو هر بد و اراکه اللد — سپهر و ستهٔ سر نارد و ماد لکو دبد

ددر امده محرّم بکعبهٔ اسلام — بدبدا مجم و بوسه حامد اوا

سا ایر شمع دیشن بر بال جو بر واله — دو شدمام و سو که دوا نه

نسر ابر جوات سو ال الا اما تمالی — کسید دست ند لله ربر اسال

مانکر وه جو عیسی مود کعث شود — سحر مطادی کمار سار ادا و مود

سام بال بابا کی دمامه سی بد — رجد مس بعقبت رادر وادر بسد

جرقه ال بر سرع تدا سار بکر — بر دکو سپس بسار و نحو یشل ار بلس

شید مد د اعار باش شد اد — کر حال سمع سد ا داد نادوار سا

رقیه کمیه سالار داو بهای برطلب — بواء ره الامام عظم امیر حسوب

بکمہ انسس وساعی بسد مدہوش | ہوس امد وار سر کرسب حو بر وحوش
رواںسب بیوا بر سم بعر تب دار | دمام کرد سحہ بر شرا دیرہ یا برما
مو رکرا رحدا با مر سو و ب صبا | اما ھسم وار بلر کاہ ھمہ صا
نکرار مر حسا بدر الحلال والاکرام | سرای یا صوحالی بلطف حو بش تمام

## مرثیہ دیگر

مدا مدا د سماں را یو دیس ساں | مدا دے یدرا د اسر بیکس بر م
مدا د سو ر یا ی حر س کہ ا ل و بہا | کہی حرا بر ہسد و کرحما د و سوا
مدا دیار ہ عروسی بر سر کہ حنا سیا | رحلہ کاہ عروسی سد سر یا سہا
دحو سار بکار سر بکمس بکار کرد | حو حالی اس مس صد حیال دیکما
مدا د بارہ الی حر س کہ یا با س | ربر دیرہ بشد بکر دی بعد
مدا ما بر سا ھمر کہ بد س سر و | سر بو بد ساد ہ ر اعما
مدا دسمہ بو حر س کہ دیر میا سہم | بحط اس یا اس سر بید ر
مدا دار در مطالبہ ر ں کر س ماد | دمدار و بہ یا مو سام و ماں داد
مدا د حمر کی د س کہ در حرا بہ سا | دو ط حوح و عطش کشتہ سم عو شام
سر بر مدا دا کی کہ بہ بر اس سی | مدا ر طیا لحہ سمرہ رسل حلی
سر بر مدا دعلیل کہ بد سہ اصر | سر بر الرحشت بد سہ مادی
سر بر مدا د دلا ں ملیا کہ عم | سرا دسر د یاد سر الد سر ار ع
سر بر مدا د سمسی کہ با و صد ر لیا | اکہ بر و بر بسب سدا بحار لیلا

چو او شد که کرد پنهان ز چشما / دوباره گشت عیان همچو مهر عالمتا

پر از غربت و از سختی دهر ما / طلب فرمود دیگر خود مصیبت را

بگریه گفت که امروز را خواست مرا / همی اگر بفردوس در است مرا

رسید وقت کزین شاه را وداع کنم / ندای دائقة الموت استماع کنم

ما را که درین جا بر ده کس را / محال تر بود که از این غربت کس را

که من بدو غربت شکایتی دارم / بهشته را رو بیار و حکایتی دارم

چو رسید نور دل خود حالی او اعلا / کشود از مرده سلاب چو خواب بها

پدر را ای بما جانا فادر دو ولی / روان گشت از آن محبت اسباب وطن

پر رفت طایر جس ما جانا جانا / بهشت شد ز و دوستان بهشت جا

ما در گران بر گزیده یاری / عرب وار بحال مد لب جاری

ز دامنش چو حدیث حسین شه / بحاک سر و رو سینه و چشم ابرو

کسی بود در انجمن ما لیشش / دریا و زری که مانند چهره بلقیس

کسی مرد که برینکس چاره کند / روان بلای که بیچاره ما یار کند

کربلا که از طرف صحن پا سر بشد / صدای یا الله و امصیبتا و واویلا

شد بد گشت جوانی ز ماه یار ما / بر لباس عزا و بردی سینه سو

رسید چون بر بالین آن شهید ستم / بر کرفت بیت ز را چو یاد نو ام

بگریه گفت که ای نور دیده رهوا / کمر داشت ز بر چون طلم بیکس

کدام سنگدل ستمگر عدا / نمود ز دم بیقرار چو ب تار

نکودکان سمت قضا بلا بلبلان　　در همه مردو زن کو شهادت بخواب

سرمو ار اسیری و سپهر بد رنگ　　عسیر حق و بکی نقل ار آن بخواب بخواب

مدار حرمت اصحاب حاکی از اخلاص　　بی بهانه در آن آسمان بخواب بخواب

## مرثیهٔ دیگر

یکدم بدید بیکس ما طفلکان ما　　در جور باکسان و ما بیکسان ما

روی و سینه در پیش تو جان مادر　　ای جان پاره پاره در پیش مادرکان ما

از دامن و کنار تو با صد سر کنار　　با مهربان اگر شده نامهربان ما

سوی دریا حوای تو ما سان یاک یاک　　دین ما حوای ماکه درس و ریحان ما

با جسم پاره پاره و اعضای چاک چاک　　اندر زمین افتاده هم مرکبان ما

وحمت که داشتار و فرزند ارجمند　　پاره‌های کارگر سرفرسان ما

ورم لب سر برادر قتیل تو جوان　　سرتیر یار و سرسریان باغبان ما

مرداد هوا اسیر فریان تو دستگیر　　ای دستگیر چارهٔ بیچارگان بیا

ای سایهٔ خدای ایران کرم　　در راه صحرا سر سر ما ساسان ما

طفلانت از گرسنگی و تشنگی هلاک　　یکدم بیام و کوه ببی اتیمان ما

بلی مختصر بود عماد عماد　　بهر علیل و مختصر بانوان ما

آطراف نو بهار تو شب سر سرا　　ای بلبل رسیده از این بوستان ما

شد کاشران نصیب برای میر کاروان　　کم کسی راه از سر و ساربان ما

بر بوسه گاه ما طهر از جوی حیران　　با ماسر قبر و تمام دستان بیا

دتیے ویلے سلیمانش عادا نو | کر دیش اهرمن انگشت ادکھا انکمر
وسر یدا دشمی کو سر سرا مشر دا تب | هرا شه مهصد پناه رحم مکو دا شب
وس ندا دس ری ماهرو کر چو چو سید | ندی بطسب دیر محلس شراب سو ند
شمی کر شر ر ستان ند کلام حق محشر | دکسر سو حسی چوس بولت دهس
ندا دهاکی بکس سرا بی رحم کو سم | نکی حلا اصل راهی باکسا دو ن لشم

## مرثیه دیگر

ند سرا مش اما بحوا س بحواب | را بهلات دیں ور ما بحواب بحواب
راسر عطش و محطات سو دمو | چو دسکان لب روان بحوا بحواب
کسد چو صحر بحر مو محمیر بو | سر بیچ مچی حسته حا بحوا سا بحواب
سر سانه حو سید دان صد لیثا | رو کے حالے چو ماکو دکان بحوا بحواب
کوں چو قاسم داما دیا دلی باشا | سر بر بعل و شم مرکنان بحواب بحواب
سسه سر سر پهلو دیش پهلو ست | بر سر چو شیر و سلطهوا بحواب
ردیدے چاہی ریاد و سریدے دنیا دی | ندیح لعل لب حر را بحوا بحو
چو ملدان حو سو الحماں ماله وابعا | سر داع سر و کل و ارعوا بحواب بحواب
ند دهو یو سهکر کسر ادم بعوب | بعمر جاه حوا سر نوشا بحوا سا بحو
دیست ش چو انکشت ادکھا انکشر | دهرا اهرمن ساریان بحوا بحو
دنا کد شتر دس زاده سر یا عش | فدای نار حا جہا بحواب بحوا سا
ند نکو حسه بادار سهر سام و عراق | عنا بوشد نوسا ملان بحوا سا بحو

هسم رهاب وصعمه فراری سکسته دل ... در اسائر تو چو مرغ سکسته بال

با حال صی اکر شدی در حدیث تما ... تا لهر امری هی بود بود امثال

امر و درا ترکیاه من نی کمه تحتی ... فریاد که هیچ سع سحسد سُور شال

بود دم محوات دس چو همد و شرعم و باب ... کفت اسم رسیدهٔ محمد بده کمه حال

کمم کرا ترکیات رعرب سر الهسا ... عرب بد ست ظلم و کتاب اسا پیمال

پرسی برسر مهی که بشیر حدا چه کرد ... یارب تو شاهدی حداوند دو الجلال

سد مجسم رصدمه در سمط در شکم ... نشکست پشت و پهلوی من حصم بد فعال

کهماسوی دهر دکر میهمان ما ... بوتی رسلسل وبرکو تری وصال

اکنون وصدی سودا مرکه صبح شام ... کوید ملال داد ره ارد له ملال

چو سر طرا حسا دنوا رحصو بو ... یا الله من محال بحال ای ملک الحصال

والله مجد بوئی چو بشیر و مسرم ... از مکرو بکر چه با کر کیه سوال

## مکالمه حضرت امیر المؤمنین و حضرت رسول الله با حضرت فاطمه سلام الله علیهما

کهسای حوشی بدایت جو ساوال و حال ... کر دیسمان بد وسب تو انصال تو

وف سکافته حکو یاد سر حُسد ... امم من رحساں وحسں در حال بو

مرداں سرہ سر دیاں سر سواد ... ایید صعف دیاں ور حال تو شاہو

شرمیدہ ار رسول محل هستم ای بول ... اره دلیهار و سرست ما و سال بو

هر عم نکرده سادی در جانه علی ... ند مشرب تو عسر اهل و عسا تو

کرد ر رسام ما سعی سکه اسنا ... مجروح دسب تو جو دل پر ملال در

دیں شعر کمہ دیراں ملم حاکیا جو ہوا … در پیشگاہ محب سلمان عجاب بیا

## مرثیہ شریکر

علی اصغر کل ستام ای رود … جو رود سرا ہر سام ای رود

دھجا سالہ ویست ماھہ رود م … کرسد فرباں ھو جی دام ای رود

مکیدا کستراں اس ھم سراکست … ردے الی کل ور بحیام ای رود

رپیکا ای کہ ا د و کاوست … چو سر جو رد رحیام ای رود

دیس ویر دیام رد در و داست … رد در و دی ده میر کام ای رد

کلوی چاک چاک ار داس حسا … بیا یلے عطر در امام ای رود

جوار کو بیت روم امر رو فردا … سا د و ر و سی مھام ای رود

چو در سر سا س ں در ماماں … نسام و کر مرسر کر دا ام ای رو

چو محو ں ماد ر للی شس ورو سا … سخے ویرا بھا حیرام ای رود

چر بلبل ای کا ر مادر و مہ … صبح پتام در اھمام ای رود

تو گے سراب و مس لبستہ اب … ریخے حسداں رمں ترام ای رود

تو در طلی و ہ درا سو مرئی … رکے رندہ مں ھما ای رود

دیل را و ار جھا ایشا جلاں … اھاں و کرسرا جا ای رود

جو در سا او عمسلا کہ سال … ھی خلہ دکر رشدام ای رد

سکا لا تغلبا جما فاطمہ ھرا با دتے اسل لوسیہ سیلا ھرا ہما لہ ہما

کھتا ما اللہ ما عم ار عم چو یں جا … ادمں نکل نبی حسین و رہا

## مرثیه دیگر

شاهی که بهر دوست سر خود بداد ز سرش — دشمن جفا کرد او را و بار اسرار سرش
ندا دهند که سوز دل ای دلبر — همسایه را بیسر در محشر رسن
ندا دهند که کشته در دشت کربلا — سر بر کنار مادر و در بر برادرش
ندا دهند که کرد دست ساقی — عازم رکھ جام شراب و آفتاب سرش
ندا دهند چه پیکر قاسم دیده هم — پامال شد چو حال دو صد حال پیکرش
ندا دهند که کسی که او دست جو دهد — که سر بر بیابان نه بر او هم سرش
ندا دهند ز خنجر شمشیر سنان شده — از آسمان و رحم فرود تو بر او
ندا دهند کای احمد بدن پیکر او — خورشید سر بر دست سر کس
ندا دهند که کشته سرادق طاهره — همسایه مهاجر انصار و یاوریش
ندا دهند که کشته سر ادریس — عباس سر برادر ناجا و او
ندا دهند که جای بر جان او — کشته علی اکبر سته اصغرش
ندا دهند بیکس در چنگ کوفیان — حرماو یان دهند طفلان و دخترش
ندا دهند پیشانی اسیران و بی سر هم — در شام رکوع ز سرت کلثوم خواهرش
ندا دهند که جای دل جسم شسته — سر شان تا حشر محروم ادریس

## مرثیه دیگر

الهی در مرا چه کبا تماشا — کرد سر ز تو در حق جو یاد
یا اله ام حسین تا مالا هم بستن — رحمت کو جا هم کس لعل کو

الله وحيا ٿيا وهمرس وکريسر شکم — ٻاوب براد مادر ٿي وراں سال بو
کري ئي سا صلم وريں سر در هشه — حم جوڻهاں سر وڌ نو يهال نو

## مرثيه ديگر

سمهاسکه کري بدر حسن تر حسن اڪس — راں وري سنا الم براں شام ٿي سحي کو يم
سمهاسکه شاه سلٿ وياد رس دهرا — وظلم اں عمر يا الم ري وحاں عمر کري يم
سمهائي ڪه سدا ريا ڪسا ويکساں او — بهر يلي واں سمهاڻسر ابهسر کري يم
سمهائي ڪري ليسه کاں سڌ لٽ دنيا — بحور ڍ فطرة الي ڍر ٿيا دهر ٿو کريسه
سمهائي ڪرادر پهائي سو هر سدا ر ڍ سهم — سهم پيار ڪشه نسر جوس حکو کوئم
سمهائي ڪري ليلي چو محبوب سد شو هامو — وداع اڪرس سرڪسه نر ڪوه وکمرکري يم
سمهائي ڪري قاسم سڌ سلطاں مطونا — ڪرد رسل اسا هشماں در ڍ سرکريم
سمهائي ڪري عنا سد د بيرس ادرس — وراں سري ئه ر ڍ سر دلماں جو يسر کوديم
سمهائي ڪه ندرا ڪرو اصغر ڍ يائي — مکسدا ڪسراں اڪسٽ الله اصغر کريم
سمهائي ڪرو طفل حسن سهرا ڍ عبدالله — سر ڍ ٽسدس سد لسکو دراسن صغر کريم
سمهائي ڪري سدراں علمل در سل ور ڍ حم — ودر ڍيي دواں اٿل جو حو ادبسر کريه
سمهائي ڪري سد سرڪربلا ناں ڍ سسر — تلس در ڪوه ٿيه سر سام ويسٽ طب سر کريم
سمهائي براسرکري د رحسٽ نرہ اس اوحسا — طلم اسا بر پهه سرا ڍ يم عمن سو کريم
سمهائي ڪه سدر ڍ سمرا ڍس ڍ يدا ماد ا — سرس ٿانه سر معجوا سرد ريس وکريم
سمهائي ڪري سد سر جا ڪسا رحد ميسٽ دور ٿي — حد الله ادبير مس بلمرا رحق ودسر کريم

سرهای سروران همه پاره بر سنا — تنهای کشتگان همه لالہ آسا شون

خویش چرخ برده کمان سر دستکے — اندر گوش هر سوار از و رها کنون

ور سر ملو خشک لب اس فرات — چون چشمه چشمه ایشان همه ماتم اوفتون

امروز ما کناغم و با چه میمو ریا — شد یاد ولا بار حدا خوف ایجرین

حکایت اہل بیت عم حرم یادیر بر عاشورا یا یزدان حضرت سید الشہدا علیہ السلام

ملک دو عالم دیده چیمو هوبر — دودن حسین مهر کلکون هو

خویش پریو سحر صبح و شام — اسد کوی یکتای سخون هو ما

تو حرحسن حسین و حسن — دکر بسید ور شه امر دور

دیان خوب هزاران هزاران کبیده — سر حال و حال کرمان کبید

و سید سایم جام الانبیا — پر دست سلمان دست بلا

راصحاب و احباب اشهر بار — نرجام مهاجر انصار و یار

بر ما مقدس سر باره حسین — مکور بیت وسید الساجدین

یکی بر کفا رچو کف الحد لب — هضاب عروسی سرا باشکیب

یکی صم و کشن سہی خو صاب — چو سرهی هاده لب جو اب

یکی عملتو اهو رها کش کهن — سده بیکرس حال خو سیرهن

یکی مست و امار و برالست — رقا لوا بلی کسرا دست هست

یکی سیر جوار کاوهاك حالت — سرش و ساری طیان روی حال

یکی نوجوان قد و سرو روان — کر خط کرد ماه رخ هالہ سا

رحم ان وحی رسم سر سحر و بیں
ماماى کمہ سحر دکس زرے سمارش
کماحکر سرحشمہ نوسا سر دسہ ام
کماکند سل نو باسر وبلسہا
کماوای سیم و سر سر ممکش اکن
کماکہ بکد دم عطا کر سد ربد
کما اماکہ ان کار اند م سر
کما اما عد هم من بسر سر
کماکر سر جهت هکام بلهر نغار
بهرسہ سکان کدارم د و کانہ
هاکر امر بو سرتن شاه دی کرنج
کمی ر شعر خار سرشد رسم تن
پرسی اکو ر ساه و علہ ن ارد آسکور
رسی کرا ر بلند سوں حیمها او
رسی اکر مرکب یجوں و آتش
پرسی اکو ر حالت شهزاده اکرش
رسی کو ار جهد ریاد جمید قدر
رسی اکو ر محصر س حال محصر

سرابسار ا ے وسار ہ ا [illegible]
[illegible] شہر شتر [illegible] سہر [illegible]
تصاف توس عمد کہ ا دم سہ هوں
نودشہ بهر الحا من نسہ بهر هوں
من اسم و ر در راسہ اذیر دو
هسر ر ہید و ماد ر ناس نو کوں
سر ر ر کیا ر مدعی دم حادس رو
کدو دهی ماند بدہ هو من اکش ہو
مهاس کر با وصو عمار حکم دہوں
کوم د وت الحی الا ذر احر
ساکی سدا اسماں و ر من کسی
یکتا ه امر کن بکر سے لا کوں
ساه شاه کسہ عا کستہ سر بکوں
سد سر سر هو میہ املاک بسر
دا کہ سہمد مرکبا و ر ص واذکو
هوا صعر سر ابو بکر دا سحر هو
ارسلی طیل الحہ کس حہ ملکوں
سر رنتا ر در در س و هو رشد اش

سرهای

کروهی ز قوم سرید بلند — کهر یک مرید ش بود مرید

سراو ز رو ... با سوم ... — عماد شد بد بد الصعاب

دکین در کمس سرا دهر طرف — ... کان سنا سنا سر صف

کمین اسد واکنم هان ساد — ... ماده هزاران سوار

کشادرا ... مرد — کرمی یا سی ماند سرد

کشد ازین کمر صد هزار — ز فرو و زیب و زین و سیما

دکمت اسر سماه ... ود — شوهر سکل سر سر و سر

... اکر من کسی دوالفقار — دکر شی وسامی کیم صد هزار

مو در صاما ... کاوان شی — هزاران بود مؤمن متقی

هزاران رسول خدای جهان — ... روح الحق میت ... ان

هو شد کسی ارا کرم اصغر — سر ماند علمدار و سر لشکرم

سده عیش سیر نیم امروز فلج — ... ماهی که او ... اید سطح

ولی تو بیم رمی بکی دار برار — صبح و سام و بلبل و بهار

سیدم در انحال ریح الامن — فرو دامد از آسمان ... میین

کرحصب رسانید از جانب عام — سین ... هزاران سلام

کهای جان جانان سلام سلید — سر بسر کائنا سلام علیک

چرا مست ... ... و باب — سری باده ... سلام علیک

تو ... حسین محو ... یات — مصفی ... ذات صفات

چو دیدم کسی رحم یکسر تن — سر دست است آنچه بکار محور
دیگر کس از سعادت و کمال — سرا پا نثر رحم سجان همراه
دیگر دل سکوی طلمکان — به سر مسم هان قهر و تن روا
دیگر سوی اهل حرم در حرم — سروان کرده از چشم [illegible]
سهی کو بسر شرف مراج داست — دو رقص سر و قدان باج [illegible]
وی تسمه در سایه اقساب — عالم [illegible]
همه اسلک حادی کس اس نداد — که اسرکاری خواص نداد
ره اسمان در عمس جون کرس — وس کسی [illegible] کرد
[illegible] — [illegible] لا کون [illegible]
کرباگاه شخصی بصد انداز دام — [illegible] علامان [illegible]
کرای شاه من [illegible] — [illegible] راه دور ادم
[illegible] اکبر در علم — نداد لو مسلمانم حاتم [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] کمان موکان [illegible] — [illegible] حال [illegible]
[illegible] — قیام قیامت [illegible]
حسین علی شاه عالی تبار — [illegible]
حسین اکبر کسر رسول [illegible] — [illegible]
حسین اکبر [illegible] — [illegible] رسول [illegible]

نواست در حرم شرب و نهار — لا یزال از بهر نثار دو کار

[illegible] لا [illegible] ز هو بیل — سلطنت عطاء جلیل جلیل

ساز [illegible] مهد [illegible] — و [illegible] صمد صمد

عنایت ده ازین ساله ملک — کز میان سود دس و اسو ملک

[illegible] اسمعیل [illegible] — ز نسیم و هم کوثر و سلسبیل

[illegible] تو تمام است [illegible] — در شاه و کل تا قیام قیام

[illegible] رسا [illegible] — [illegible] سعید و شیا

[illegible] ای کریم اکرام — کز شکم هر چه هستی ستم

[illegible] وحدت ویل رماد [illegible] — تو پیکرم اکرم اصغره

دهم [illegible] — کشند [illegible]

[illegible] آتش [illegible] — تو را دادار شهد وار سکرم

نکو حالت [illegible] شود
که [illegible] شود

الحمد لله که تمام شد مجموعه مراثی مرحوم میرزا محمد ابراهیم
شیرازی متخلص [illegible] حسب الفرمایش جناب مستطاب
[illegible] آقای حاجی [illegible]
خوشنویس [illegible] العاصی میرزا ابوالحسن
[illegible]

دو پی ادلر بر حدائراد | محبوب سل ازل نااسد
در تارالله و تولهای تو من | تو مارالله وجان فدای تو من
درایں محنہ درو وگرداب عم | تو بی ناخدا وخدای تو من
هوکسسر سدی بسست نشه لب | عراداں وصاحب عرای تو من
چو تو آمدی از عدم در وجود | خدا ثم توسدکان ازبو بود
رمیس بوای سدهٔ ارجمند | سسدامام مر دو جدائی بلند
بجام رسالت چو کردید ہسم | سهادت شعاعت بو هر دو ختم
دریں تر صدف چوں تو یك گوهری | دو صد مشتری باشدش مشتری
محرم بو رای سر نشسه کام | سد ماه قربان و ماه صیام
بهر بان جان تو جان جهان | کر بکند شی ار جان ارحاتمان
رو دت کرام بر اس حرب دست | بدی با قامت همه ست بر ست
سوداه برمان بامر او برمان | ریام خدا و رسولش ستان
حدا جو اهل سر خدا ارقضا | بهشت بر کسان کش دواها
کهی بر سو روکهی بر روحت | دست وجهی بلت تحت تحت
بست در ساماں سر روی بسا | سو دیا بیال هم مرکماں
رمیرات فرق پد در پسر | سود قوقت ازتیغ تیز الهمر
حدا اهل ست تو خواهد اسر | ستام وحله ارصغیر کمیں
رں حواهر ودحتراں دکس | حاره سوار وجوانه نشیں

# اعلان

هر
کس که طالب
و راغب بوده باشد
این کتاب یا سایر کتب
دیگر را از هر علم خواه عربی
باشد یا فارسی طلب نماید در
بمبئی در محلهٔ باب الله تالاب
از آقای حاجی شیخ علی محلاتی
حاضری تاریخ یوم یک شنبه
پنجم جمادی الثانی
سنهٔ
۱۳۶

یکهزار و
سیصد و
شش